

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I *Informācija*

.....

II *Sagatavošanas dokumenti***Reģionu komiteja****57. plenārsesija, 2004. gada 17. un 18. novembrī**

2005/C 71/01	Reģionu komitejas atzinums par Līgumu par Eiropas konstitūciju	1
2005/C 71/02	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam par direktīvas priekšlikuma un divu rekomendāciju priekšlikumu prezentāciju, kas paredz trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanas atvieglošanu sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu Eiropas Kopienā	6
2005/C 71/03	Reģionu komitejas atzinums par vietējo un reģionālo pārvaldi Krievijā un sadarbības attīstību starp ES un Krieviju	11
2005/C 71/04	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas rīcības plāns attiecībā uz dabisko pārtiku un organisko lauksaimniecību	16
2005/C 71/05	Reģionu komitejas atzinums par Zaļo grāmatu par valsts un privātajām partnerattiecībām un Kopienas tiesību aktiem par sabiedriskajiem un koncesiju pasūtījumiem	19
2005/C 71/06	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas ziņojums – Zinātne un tehnoloģijas – Eiropas nākotnes pamats – Nostādnes pētniecības atbalsta politikā Eiropas Savienībā	22

2005/C 71/07	<p>Reģionu komitejas atzinums</p> <ul style="list-style-type: none"> — par Komisijas paziņojumu – Turpmākā Eiropas dzelzceļu sistēmas integrācija: trešā dzelzceļu pakete — par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEC par Kopienas dzelzceļu uzņēmumu attīstību — par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par vilcienu brigāžu, kas apkalpo lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu tīklā, sertificēšanu — par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par starptautisko dzelzceļu pasažieru tiesībām un pienākumiem — par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par kompensāciju gadījumos, kad netiek ievērotas nolīgtās kvalitātes prasības attiecībā uz dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumiem 	26
2005/C 71/08	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai <i>e</i> Veselība – veselības aprūpes uzlabošana Eiropas pilsoņiem: darbības plāns Eiropas <i>e</i> Veselības jomā	30
2005/C 71/09	Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par programmas izveidošanu "JAUNATNE DARBĪBĀ" laika periodam no 2007. -2013. gadam	34
2005/C 71/10	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu par ciešāku sadarbību ar visattālākajiem reģioniem	40
2005/C 71/11	Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas grupējuma izveidošanu pārrobežu sadarbībai	46
2005/C 71/12	Reģionu komitejas 18. novembra lēmums par sarunu uzsākšanu ar Turciju par iestāšanos es	53
2005/C 71/13	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas ātrdarbīgu pieslēgumu: valstu platjoslu stratēģijas	55
2005/C 71/14	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Darbības plānu <i>e</i> Eiropa 2005: aktuālizētais variants	59
2005/C 71/15	Atzinums par Zaļā grāmata par līdztiesību un diskriminācijas apkarošānu paplašinātajā Eiropas Savienībā	62

II

(Sagatavošanas dokumenti)

REĢIONU KOMITEJA

57. plenārsesija, 2004. gada 17. un 18. novembrī

Reģionu komitejas atzinums par Līgumu par Eiropas konstitūciju

(2005/C 71/01)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komisijas ziņojuma projektu par Eiropas Konstitūciju (PE 347.119);

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta 2004.gada 14.septembra lēmumu lūgt Komisiju izteikt atzinumu saskaņā ar Eiropas Kopienas Dibināšanas līguma 265.panta 4.daļu;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Konstitūcijas dibināšanas līgumu, kuru 2004. gada 29. oktobrī ir parakstījuši valsts vadītāji vai valdība (CIG 87/2/04 rev. 2, CIG 87/04 Add. 1 rev. 1 un Add. 2 rev. 2);

ŅEMOT VĒRĀ 2001. gada 14. un 15. decembra Lākenas Eiropas Padomes prezidentūras secinājumus un jo īpaši Lākenas Eiropas Savienības nākotnes deklarāciju;

ŅEMOT VĒRĀ 2004. gada 17. un 18. jūnija Briseles Eiropas Padomes prezidentūras secinājumus;

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par RK priekšlikumiem Starpvaldību konferencei (CdR 169/2003 galīgā red. ⁽¹⁾), savu rezolūciju par Eiropas konventa ieteikumiem (CdR 198/2003 galīgā red. ⁽²⁾), savu rezolūciju par IGC iznākumu (CdR 22/2004 galīgā red. ⁽³⁾) un savu deklarāciju par Savienības konstitucionālo procesu (CdR 77/2004);

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par reģionālo valdību pārstāvju dalību Eiropas Savienības Padomes darbā un RK dalību neformālajās Padomes tikšanās (CdR 431/2000 galīgā red. ⁽⁴⁾);

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinuma projektu (CdR 354/2003 rev 1), kuru Konstitucionālo jautājumu un Eiropas pārvaldes komisija pieņēma 2004. gada 21. septembrī (ziņojuma sniedzēji: **Franz Schausberger kungs**, Zalzburgas pārstāvis Reģionu komitejā (AT-ETP) un **Lord Tope kungs**, Lielās Londonas institūcija (UK/ELDRP),

⁽¹⁾ OV C 23 no 27.1.2004, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 256 no 24.10.2003, 62. lpp.

⁽³⁾ OV C 109 no 30.4.2004, 52. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 107 no 3.5.2002, 5. lpp.

- 1) **Tā kā** Lākenas deklarācijas gars un valsts vadītāju vai valdības uzņemtās saistības bija sniegt Savienībai konstitucionālu pamatu, nodrošinot lielāku demokrātiju, likumību, caurspīdīgumu un efektivitāti, lai saskartos ar paplašinātās Eiropas demokrātiskajiem izaicinājumiem;
- 2) **Tā kā** Eiropas Komisija Baltajā grāmatā par Eiropas pārvaldi atzīst, ka ES ir pārgājusi uz pārvaldi dažādos līmeņos un tādēļ vairāk vērā ir jāņem vietējās un reģionālās valdības un pārvaldes līmeņi;
- 3) **Tā kā** Konstitucionālais līgums nodrošina konstitucionālo pamatu subsidiaritātes principa piemērošanai un garantēšanai, aizsargājot dalībvalstu priekšrocības, reģionus un vietējās varas iestādes un ņemot vērā administratīvo un finansiālo Savienības likumdošanu par reģionālajām un vietējām varas iestādēm ieguldījumu;
- 4) **Tā kā** jaunas *ex ante* politikas novērošanas mehānisma izveide, kas pirmo reizi Eiropas integrācijas vēsturē apvieno nacionālos parlamentus (kur tas ir atbilstoši arī reģionālos parlamentus ar likumdošanas varu) ar Eiropas likumdošanas procesu, kā arī Reģionu komitejas iekļaušanu *ex-post* pārraudzības procesā, ir galvenā Protokola par subsidiaritātes un proporcionalitātes principa piemērošanu inovācija;
- 5) **Tā kā** ir jāsasniedz līdzsvars starp subsidiaritātes un proporcionalitātes principu ievērošanu un efektīvu Savienības darbību;
- 6) Apspriešanās Eiropas Parlamentā atzīst Reģionu komitejas ieguldījums Konstitūcijas tapšanas procesā un īpaši tās spēja pārstāvēt reģionālās un vietējās varas iestādes Eiropas Konventā.

**pieņēma savā 57. plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē) šādu atzi-
numu:**

1. Reģionu komiteja viedoklis

REĢIONU KOMITEJA

a) Konstitucionālais process

1.1 **Apsveic** Īrijas prezidentūru, kas savas prezidentūras laikā veiksmīgi vadīja un noveda līdz noslēgumam Starpvaldību konferenci (IGC);

1.2 **Piemin** savu ieguldījumu konstitucionālajā procesā, kā to prezentēja RK novērotāju delegācija Eiropas konventā, un kopējās darbības un iniciatīvas ar Eiropas reģionu un vietējo varas iestāžu asociācijām, kas vēršas tieši uz subsidiaritātes mehānismu un reģionālo un vietējo konstitūcijas apjomu; **atbalsta** to, ka Starpvaldību konference pieņēma atbilstošus Eiropas Konventa priekšā stādītos ierosinājumus;

1.3 **Vairākkārt uzsver** savu atbalstu konstitucionālajam procesam, īpaši sagatavošanās fāzi Konventā, kas bija atklāta, ietveroša un tāda, kur piedalās; **uzsver**, ka Konvents atzina, bet nepietiekami novērtēja vietējo un reģionālo varas iestāžu lomu un vietu Eiropas integrācijas procesā, kā tas ir rādīts īpaši ar sēžu dienas puses veltīšanu šim jautājumam; **nožēlo**, ka Konventam nedeļa vairāk laika, lai izrunātu Konstitūcijas III daļas politikas noteikumus, kas mudina uz faktu, ka III daļa ne vienmēr seko I daļā izklāstītajai pilnvaru sistēmai.

1.4 **apsveic** Konstitucionālā līguma izstrādāšanas laikā no Eiropas Parlamenta saņemto atbalstu reģionālo un vietējo varas iestāžu institucionālās un politiskās lomas Kopenas lēmumu pieņemšanas procesā stingrākā atzīšanā (skat. Napolitano kunga ziņojumu "Reģionālo un vietējo varas iestāžu loma Eiropas veidošanā", kā arī Lamassoure kunga ziņojumu "Pilnvaru starp ES un dalībvalstīm norobežošana");

b) Līgums

1.5 **Uzskata**, ka Līgums nozīmē nozīmīgu Eiropas Savienības progresu un rada daudzus nepieciešamus risinājumus Savienības efektīvai vadībai.

1.6 **uzskata**, ka gan ar skaidro sasaisti starp ekonomikas un nodarbinātības politikas koordināciju (I-14. un I-15. pants), gan arī ar horizontālas sociālās klauzulas ieviešanu, saskaņā ar kuru Savienībai pie savu politiku noteikšanas un īstenošanas ir jāņem vērā prasības saistībā ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstošas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās izslēgtības apkarošanu kā arī augstu vispārējās un profesionālās izglītības līmeni un veselības aizsardzību (III-117. pants), kas nodrošina atbilstošu tiesisko pamatu Eiropas sociālā modeļa un ilgtspējīguma sasniegšanai, kā tas ir izklāstīts Savienības Pamatiesību hartas preambulā un Eiropas Savienības mērķos [I - 3. panta 3. punkts].

1.7 **Atbalsta** Pamattiesību hartas teksta iekļaušanu Līgumā, kas sniedz pilsoņiem lielāku skaidrību un noteiktību par to tiesībām, kas izriet no Savienības pilsonības, un nodrošina taisnīgāku un sociālāku Eiropu;

1.8 **Nožēlo** valsts veto ieviešanu daudzās jomās un uzskata, ka tas ir kā lieks šķērslis uz efektīvu lēmumu pieņemšanu;

1.9 tomēr **atbalsta** Padomes vienbalsīgo darbību nosacījumus, noslēdzot starptautiskos līgumus par tirdzniecību kultūras, audiovizuālajā, sociālajā, izglītības un veselības aizsardzības jomā [III-315. pants];

1.10 **atbalsta** normālu likumdošanas kārtības piemērošanu konstitūcijas III daļai [IV-445. pants]

1.11 **Uzskata**, ka Līgums nodrošina skaidrāku definīciju un varas sadalījumu Savienībā, savu instrumentu vienkāršošanu un demokrātiskās likumības stiprināšanu, lēmumu pieņemšanas procesa caurspīdīgumu un savu institūciju efektivitāti un nodrošina Savienību ar nepieciešamo elastību, lai attīstītos jaunos virzienos.

c) *Subsidiaritāte un pakārtotais valdības un pārvaldes līmenis*

1.12 **Atbalsta** jaunu subsidiaritātes principa definīciju un Reģionu komitejas iesaistes jaunu definīciju *ex-post* subsidiaritātes principa piemērošanas novērošanā; [Subsid-8. pants]; **atbalsta** arī, ka tā kopā ar citām institūcijām un nacionālajiem parlamentiem saņem Komisijas ziņojumu par Konstitūcijas (subsidiaritātes un proporcionalitātes) I-11. panta piemērošanu [Subsid-9. pants]; tomēr **nožēlo**, ka proporcionalitātes principa nosacījumi nav tik vispārēji kā tie, kas attiecas uz subsidiaritāti;

1.13 **Atbalsta** atsauci uz vietējo un reģionālo pašpārvaldi [I-5. panti un II. daļas preambula], demokrātijas pamatu nozīmīguma atzīšanu Savienībā [I-46. panta 3. punkts] un reprezentatīvo asociāciju lomu Savienības demokrātiskajā dzīvē [I-47. panta 2. punkts]; tomēr **nožēlo**, ka RK VI sadaļā nav attiecināta ("savienības demokrātiskā dzīve") [I-46. pants] uz reprezentatīvās demokrātijas principiem, kaut arī tās dalībnieki pārstāv demokrātiskā tuvuma principu Savienības sirdī;

1.14 **Uzsver**, ka pilnīgāka vietējās un reģionālās dimensijas atzīšana jaunās Savienības uzbūvē gan uzlabos tās efektivitāti, gan arī tās saistību ar pilsoņiem. Eiropas integrācijai ir jāizraisa politisko lēmumu pieņemšana, kur uzsvars tiek ņemts no vietējo un reģionālo varas iestāžu uzskatiem, jo tās ir atbildīgas par ES likumdošanas un politikas īstenošanas un piemērošanas lielu daļu, un ir tuvākās pilsoņiem, tādējādi tāpēc var būtiski veicināt Savienības likumdošanas kvalitāti; [I-5. pants], tomēr **paziņo**, ka konsultācija nevar aizvietot reģionu un vietējo varas

iestāžu atbildību un pakļautību to atbilstošajās atbildības jomās, kas ir jāņem vērā; tiem ir jānodrošina iespēja pierādīt to, ka tās, saskaņā ar attiecīgajiem nacionālajiem nosacījumiem, var pietiekamā mērā sasniegt paredzēto darbības mērķu ietvarus;

1.15 **Atbalsta** nosacījumu, ka Savienībai ir jāņem vērā dalībvalstu nacionālā identitāte un to pamatstruktūra, tai skaitā tiesības uz reģionālo un vietējo pašpārvaldi, un to pamata valsts funkcijām, [I-5. pants] īpaši teritoriālās neaizskaramības saglabāšanu, sabiedriskās kārtības nodrošināšanu un valsts drošības aizsardzību, jo tas var būt svarīgākais demokrātiski leģitimētas vietējās un reģionālās varas iestādes atbildības un pakļautības saglabāšanai;

1.16 **Atbalsta**, ka Līgums nodrošina reģionālo ministru tiesības piedalīties Padomes tikšanās to dalībvalstu vārdā, jo I-23. panta 2. punktā ir pārņemts ES Līguma 203. panta teksts; **pieprasa** dalībvalstīm nodrošināt iekšējās struktūras un mehānismus, lai iesaistītu reģionus un vietējās varas iestādes dalībvalstu Eiropas politikas izveidē un lai nodrošinātu reģionālo dalību jomās, kas ir reģionālo un vietējo varas iestāžu kompetencē, arī jaunajā Padomes formāciju režīmā;

1.17 **Atbalsta** prasību pēc pilnīgākām konsultācijām pirmlikumdošanas fāzē vietējām un reģionālajām varas iestādēm, lai pilnībā piedalītos Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā, uz kuru tām ir piemērošanas un/vai īstenošanas atbildības joma - tām ir jābūt labi un atbilstoši informētām par pašreizējām attīstības stadijām un atbilstoši iepriekšēja konsultācija ir būtiska; tas ir divvirzienu process, kurā konsultācijas var veicināt pašu Komisiju būt labāk informētai par vietējo un reģionālo dimensiju un tādējādi īstenot labāku likumdošanu. [Subsid-2. pants];

1.18 **pieprasa**, lai tiktu ieviests īsts dialogs un tiktu izvērsti tematiski nozīmīgās jomās jau jaunās Komisijas pilnvaru termiņa sākumā;

1.19 **mudina** uzlabot tiešo konsultāciju dalībvalstīs starp nacionālajiem parlamentiem un ar vietējām un reģionālajām varas iestādēm, kas ir atbildīgi par Savienības likumdošanas piemērošanu un/vai īstenošanu;

1.20 **Atbalsta** līguma prasību par to, lai Eiropas Komisija pirms likumdošanas priekšlikumu izplatīšanas vispirms ņem vērā to finansiālās un administratīvās sekas, un **uzsver**, ka tam ir jāņem vērā arī ietekmes izvērtējums uz vietējām un reģionālajām pārvaldēm, ņemot vērā, ka tās bieži vien ir pārvaldes jomas, kas ir beigās atbildīgas par jauno ES iniciatīvu pieņemšanu un īstenošanu; **lūdz** Eiropas Parlamentu savas likumdošanas izmaiņas skatīt līdzīgā veidā [Subsid-4. pants];

1.21 **Atzīst** plašās un vērtīgās debates, kas notika 2004. gada 27. maija RK Berlīnes subsidiaritātes konferencē; **pieņem**, ka pilnīgāki subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanas un novērtēšanas apsvērumi tiks apskatīti kādā no nākošiem RK atzinumiem.

d) *Politikas jomas*

1.22 **Atbalsta** teritoriālās kohēzijas iekļaušanu Savienības mērķos un dažāda veida apgabalu, kuriem raksturīga sarežģīta situācija ietveršanu tajos reģionos, kuriem tiek veltīta īpaša uzmanība; tomēr **nozēlo**, ka līgums nedz atsaucas uz pārrobežu, starptautisko un starpreģionālo sadarbību, nedz nodrošina skaidru likumīgu instrumentu, nedz finansiāla atbalsta satvaru pilsētu ciešai sadarbībai un citai šāda veida sadarbībai [III-220-224. pants], kaut arī ir ilga pārrobežu, starptautiskās un starpreģionālas sadarbības tradīcija Eiropā, kas ir viena no Eiropas integrācijas sociokultūras pamatiem un gūst lielāku nozīmi jauno kaimiņattiecību politikas kontekstā. Tāpēc ir nepieciešams likumīgs pamats, lai sniegtu Savienībai līdzekļus šāda veida sadarbības veicināšanai;

1.23 **Atbalsta**, ka, saskaņā ar līgumu, vispārējas ekonomiskās intereses pakalpojumi tiek veikti, tiesiski nodoti un finansēti no dalībvalstīm un tai pakārtotajiem valdības un pārvaldes līmeņiem;

1.24 **Atbalsta** kultūras un lingvistiskās dažādības sniegto atzīšanu, jo tas palīdz saglabāt un veicināt vietējo un reģionālo mantojumu un identitāti, kā arī apkarot Eiropas kultūras homogenizāciju. [I-3 un III-280. pants];

1.25 **Nem vērā** atbalsta, koordinēšanas vai papildu darbību iekļaušanu Savienības līmenī sporta [III-282. pants], tūrisma [III-281. pants] un civilās aizsardzības [III-284. pants] jomās, kur vietējās un reģionālās varas iestādēm ir nozīmīga loma, un **pieprasa** Komisijai kā instrumentus izmantot Eiropas vispārējos likumus;

1.26 **Uzsver**, ka saistībā ar pilnvaru piešķiršanu Eiropas Savienībai tirdzniecībai ar kultūras, izglītības, veselības un sociālajiem pakalpojumiem, ir cieši jānovēro subsidiaritātes un proporcionalitātes principu ievērošana, un **iesaka**, lai Komisija plaši izmanto Eiropas vispārējos likumus, atstājot nacionālajām, reģionālajām un vietējām varas iestādēm veida un metodes izvēli vēlamo rezultātu sasniegšanai.

e) REĢIONU KOMITEJA

1.27 **Nozēlo**, ka IGC nespēcināja Reģionu komitejas oficiālo statusu, lai noteikti iedibinātu tās obligātās konsultāciju jomas

konstitucionālās arhitektūras ietvaros un spēcinātu tās konsultatīvo lomu, piemēram, dalītās kompetences jomās, jautājumos, lai koordinētu ekonomikas un nodarbinātības politikas un atbalsta, koordinēšanas vai papildu darbības jomās;

1.28 **Atbalsta** Reģionu komitejai piešķirtās tiesības savu tiesību aizsardzībai un subsidiaritātes principa pārkāpuma gadījumā vērsties tiesā [III-365. pants], tomēr **nozēlo**, ka Starptautību konference nav piešķīrusi ar likumdošanas pilnvarām apveltītajiem reģioniem iespēju celt prasību EKT, lai tie varētu aizstāvēt to likumdošanas pilnvaras.

1.29 **Atbalsta** apstiprinājumu, ka pilnvaru termiņš ir pagarināms līdz 5 gadiem, kas laika gaitā var būt kopējs ar Parlamentu un Komisiju [III-386. pants].

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

a) *Līguma ratifikācija*

2.1 **Lūdz** Eiropas Parlamentu piekrist Konstitucionālajam līgumam un apsvēc EP Konstitucionālo jautājumu komitejas iniciatīvu lūgt RK izstrādāt atzinumu par Eiropas konstitūcijas Līguma projektu;

2.2 **Piekrīt** Eiropas Parlamenta uzskatam, ka Eiropas Konstitucionālais līgums nozīmē nenoliedzamu progresu lielākas demokrātijas virzienā;

2.3 **Aicina** dalībvalstu nacionālos un attiecīgos reģionālos parlamentus ratificēt Konstitucionālo līgumu;

2.4 **Atbalsta** Eiropas Parlamenta politiskos centienus konsolidēt Konstitūcijas pieņemšanas procesu, izceļot šīs Konstitūcijas priekšrocības un īpaši EP Reģionālās attīstības komisijas priekšlikumus;

2.5 **Aicina** pēc starpinstitucionālas vienošanās noslēgšanas, lai izstrādātu kopēju komunikācijas stratēģiju, ar skatu uz to, lai pilsoņiem, īpaši saistībā ar priekšā stāvošo ratifikācijas procesu, izkaidrotu un popularizētu Konstitūcijas Līguma projektu;

2.6 **Uzņemas** piedalīties šajā stratēģijā un veicināt vienkāršā pilsoņa līguma izpratni un pieņemšanu un aicinās to pašu sekmēt arī saviem locekļiem un to varas un pilnvarotajām iestādēm;

2.7 **Apsveic** iniciatīvu "1000 diskusijas Eiropai" un apstiprina savu gatavību caur savu vietējo un reģionālo pašpārvalžu tīklu aktīvi tajā piedalīties, ar šo kampaņu padarot konstitūciju Eiropas pilsoņiem saprotamāku un **aicina** Eiropas Parlamenta deputātus, kā arī reģionālā un vietējā līmeņa vēlētos pārstāvjus apvienot spēkus, lai aģitētu par nākamo Eiropas Konstitūciju un ratifikācijas procesa ietvaros dotu kopēju ieguldījumu politiskajās un demokrātiskajās debatēs;

b) Līguma ratifikācija

2.8 **Paredz**, ka Konstitucionālā līguma spēkā stāšanās dos patiesu pievienoto vērtību Savienības demokrātiskajai dzīvei un darbībai;

2.9 **Uzņemas** izvērtēt jaunās tiesības un pienākumus, kas gulstas uz pašu komiteju, un veikt nepieciešamos sagatavošanās darbus un iekšējās reorganizācijas, lai efektīvi un atbilstoši reaģētu uz tās paaugstinātajām atbildības jomām;

2.10 **norāda** Eiropas Parlamentam uz dažām Konstitucionālā līguma sekām un **aicina** to atbalstīt Reģionu komiteju īpai šādās jomās:

- RK kvalitatīva iesaistīšana Savienības politiskajā dzīvē, kā arī Kopienas lēmumu pieņemšanas procesā;
- efektīva un sekmīga "Protokola par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu" noteikumu ieviešana gan attiecībā uz politisko *ex ante* konsultāciju procesu, gan tiesisko *ex post* pārraudzību;
- reģionālo un vietējo varas iestāžu kompetences jomu saglabāšana saskaņā ar jauno subsidiaritātes principa definīciju un jauno kompetenču sadalījumu ES ietvaros;
- teritoriālās kohēzijas kā jauna Savienības nospraustā mērķa atzīšana un jaunā protokola par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju ietvaros uzņemto saistību ievērošana;
- pārrobežu un starpreģionālās sadarbības kā Eiropas Savienības politikas sastāvdaļas veicināšana īpaši saistībā ar ES centieniem kaimiņattiecību politikas jomā, neskatoties uz tiesiskā pamata trūkumu;
- kultūru un valodu daudzveidības respektēšana kā jauns Kopienas nospraustais mērķis.

2.11 **Iedrošina** Eiropas Parlamentu pastiprināti izmantot RK konsultācijas, kā ir konstitucionālajā līgumā [III-388. pants], lai palielinātu vietējo un reģionālo dimensiju saprašanās līmeni;

2.12 **Pieprasa**, lai gadījumos, kad jākonsultējas ar Komiteju saskaņā ar konstitucionālo līgumu, iestādei, kas konsultējas

Komitejā ir dibināti jāpamato, kādēļ tā neīsteno Komitejas ieteikumus;

2.13 **Pieprasa** tikt iesaistītai subsidiaritātes principa aizstāvībā kopā ar nacionālajiem parlamentiem sešu nedēļu brīdinājuma periodā un iegūt tiesības izveidot pamatotu atzinumu subsidiaritātes principa pārkāpuma gadījumā un šis atzinums tiek ņemts vērā [Subsid- 6. pants];

2.14 **Aicina** nacionālos parlamentus veidot regulāru un darboties spējīgu dialogu ar vietējā un reģionālā līmeņa pārstāvjiem, kuri pārzin dažādību un būs atbildīgi par subsidiaritātes principa ievērošanas pārraudzības ietekmi;

2.15 **Pieprasa** nacionālajām valdībām un parlamentiem izpildīt ES "sistemātiskā dialoga" garu un filozofiju to nacionālajās pārvaldes struktūrās tur, kur tie vēl nepastāv, iesaistot reģionālo un vietējo valdību pārstāvjus likumdošanas ierosinājumu pārbaudē;

2.16 **Pieprasa** Eiropas Komisijai ziņot Reģionu komitejai par I-10. panta (Savienības pilsonība) piemērošanu, īpaši tā kā tas nosaka tiesības piedalīties un balsot pašvaldību vēlēšanās [III- 129. pants];

2.17 ņemot vērā priekšlikuma noraidīšanu, pareizējo RK padomdevējas funkciju stiprināt ar horizontālu noteikumu, kas paredz, ka RK dalītas kompetences jomā tiek konsultēts ekonomikas un nodarbinātības politikas konsultāciju jomās kā arī atbalsta, koordinācijas un papildīšanas pasākumos, RK **pieprasa** Eiropas Komisijai konsultēties ar Reģionu komiteju par visām iniciatīvām jomās, kur ir vietējo un reģionālo dimensiju manīfests vai kompetence, kur līgumā nav nodrošināta obligātā konsultācija. Šīs jomas, citu starpā, ietver tiesību aktus, īpaši ekonomisko un finansiālo vadlīniju noteikšanā un noteikumiem, kas vispārējas ekonomiskas intereses pakalpojumiem ļauj īstenot savus uzdevumus [III-122. pants], proti: pakalpojumu liberalizācija [III-147. pants]; likumdošanas harmonizēšana par netiešajiem nodokļiem [III- 171. pants]; likumdošanas tuvināšana iekšējā tirgus jomā [III-172, III-173. pantā], valsts atbalsti [III-167, III-168, III-169. pants]; lauksaimniecības, lauku attīstības un zvejniecības politikas [III-231. pants]; izpētes un tehnoloģiskā attīstība [III-251. pants, III-252. un III- 253. pants], tūrisms [III-281 pants] un civilā aizsardzība [III-284. pants];

2.18 **Pieprasa** Eiropas Komisijai konsultēt Reģionu komiteju par jebkādam nākotnes izmaiņām attiecībā uz tās uzbūvi, sagatavojot ierosinājumu padomes lēmumam. [I-32. pants un III-386. pants]

c) *Līguma un tā nosacījumu izskatīšana*

2.19 **Uzskata** ES tālākattīstībai par nozīmīgu, nepārtraukti pārbaudīt, kādi uzdevumi ievērojami paplašinātā Savienībā varētu tikt veikti kopīgi;

2.20 **Apstiprina** savu vēlmi aktīvi un pilnā mērā darboties nākotnes konstitūcijas caurskatīšanās un ierosina dalībvalstis iekļaut reģionu un vietējo varas iestāžu pārstāvjus savās delegācijās valdību konferencēs [CoR 198/2003; 3.7.], kas nodarbojas

ar līguma pārskatīšanu ar ietekmi uz pakārtoto līmeni kā arī nākotnes Konventa delegācijās.

d) *Galavārds*

2.21 **Uzdod** savam prezidentam sūtīt tālāk šo atzinumu Eiropas Savienības Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Komisijai.

Brisele, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam par direktīvas priekšlikuma un divu rekomendāciju priekšlikumu prezentāciju, kas paredz trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanas atvieglošanu sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu Eiropas Kopienā

(2005/C 71/02)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par direktīvas priekšlikuma un divu rekomendāciju priekšlikumu prezentāciju, kas paredz trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanas atvieglošanu sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu Eiropas Kopienā (COM(2004) 178 final – 2004/0061 (CNS) – 2004/0062 (CNS) – 2004/0063 (CNS)),

ŅEMOT VĒRĀ 2004. gada 29. jūnija Komisijas lēmumu par pieteikuma atzinumam iesniegšanu Komitejai, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. paragrāfu,

ŅEMOT VĒRĀ 2004. gada 15. jūnija Biroja lēmumu par uzlikt par pienākumu Ārējo sakaru komisijai sagatavot atzinumu šajā jomā,

ŅEMOT VĒRĀ *savu atzinumu par imigrācijas politiku* (Komisijas ziņojums par kopējo politiku nelegālās imigrācijas jomā (COM(2001) final.) un *patvēruma politiku* (Padomes direktīvas priekšlikums par minimālajām normām attiecībā pret nosacījumiem, kurus ir jāievēro trešo valstu iedzīvotājiem un bezpavalstniekiem, lai saņemtu bēgļa statusu vai personām, kurām citu iemeslu dēļ ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un saskaņā ar šo statūtu saturu (COM(2001) 510 final - 2001/0207 (CNS)), kas pieņemti 2002. gada 16. maijā (CdR 93/2002 fin) ⁽¹⁾,

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par “Zaļa grāmata, kas nosaka kopienas politiku par personu, kuras nelikumīgi atrodas valstī, izraidīšanu” (COM(2002) 175 final), kas pieņemts 2002. gada 20. novembrī (CdR 242/2002 fin) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 278, 14.11.2002, 44.lpp.

⁽²⁾ OV C 73, 26.3.2003, 13. lpp.

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par "Priekšlikums, ar kuru izdarīti grozījumi Padomes direktīvā, kura nosaka ģimenes atkalapvienošanās tiesības" (COM(2002) 225 final – 1999/0258 CNS), kas pieņemts 2002. gada 20. novembrī (CdR 243/2002 fin) ⁽³⁾;

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par "Priekšlikums direktīvai par trešo valstu iedzīvotāju ieceļošanas un uzturēšanās kārtību sakarā ar mācībām, profesionālo izglītību vai brīvprātīgi" (COM(2002) 548 final – 2002/0242 CNS), kas pieņemts 2003. gada 9. aprīlī (CdR 2/2003 fin) ⁽⁴⁾,

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu, ko pieņēma 2004. gada 17. jūnijā par Padomes lēmumu, kas nodibina Eiropas Bēgļu fondu no 2005. gada līdz 2010. gadam COM(2004) 102 final – 2004/0032 (CNS) (CdR 80/2004 fin),

ŅEMOT VĒRĀ atzinuma projektu (CdR 168/2004 rev. 1), ko Ārējo sakaru komisija pieņēmusi 2004. gada 17. septembrī (Ziņojuma sniedzējs: *Skuthälla* kgs, Nārpes pilsētas padomes priekšsēdētājs (FI, ELDRP))

UZSKATOT, ka kopējas un taisnīgas reglamentācijas ieviešana attiecībā uz trešo valstu iedzīvotāju pieņemšanu ES sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu dos priekšrocības migrantiem, kā arī to izcelsmes valstij un uzņēmējai valstij. Sasniedzamais mērķis ir veicināt trešo valstu iedzīvotāju pieņemšanu un pārvietošanās brīvību Eiropas Kopienas teritorijā sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu,

UZSKATOT, ka ES, patreiz un līdz 2010. gadam papildus ir nepieciešami 700.000 pētnieki, lai sasniegtu Barselonas Eiropas Padomes fiksēto mērķi, t.i.: no šī brīža un līdz desmitgades beigām novirzīt 3 % no dalībvalstu iekšzemes kopprodukta tehnoloģiju attīstībai un pētījumiem. Šai nepieciešamībai jābūt izpildītai, pateicoties virknei savstarpēji savienotiem pasākumiem kā jauniešu piesaistīšana izglītības periodā zinātnes virzieniem, Eiropas Savienības pētnieku karjeru perspektīvas uzlabošana un priekšrocību palielināšana izglītības un mobilitātes jomās. Visdrīzākais, Eiropas Savienība savā teritorijā neatradīs pietiekamu pētnieku skaitu, līdz ar to tai ir jāpieņem visi mēri, lai turpmāk piesaistītu pētniekus no trešajām valstīm,

UZSKATOT, ka šīs direktīvas priekšlikums papildina priekšlikumus attiecībā par imigrāciju sakarā ar darba meklējumiem, par ģimenes atkalapvienošanās tiesībām, un priekšlikumu par trešo valstu iedzīvotāju ieceļošanas un uzturēšanās kārtību sakarā ar mācībām, profesionālo izglītību vai brīvprātīgi, un ka šo priekšrakstu kopums aptver visus kopienas noteikumus un vienotu juridisko bāzi;

UZSKATOT, ka pētījumu Eiropas telpa paliek vadošā ES. pētījumu politikā, un ka tās uzdevums ir īstenot jaunu stratēģisko mērķi, kuru ES ir nospraudusi nākamajai desmitgadei, t.i., kļūt par viskonkurētīvāko un dinamiskāko zināšanu ekonomiku pasaulē. Šī mērķa sasniegšanai ir jāizmanto globālā stratēģija, lai sagatavotu pāreju uz sabiedrību un ekonomiku, kas balstītas zināšanām,

savā 57. plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē) vienbalsīgi pieņēma šo atzinumu.

PADOMES DIREKTĪVAS PRIEKŠLIKUMS, KAS NOSAKA TREŠO VALSTU IEDZĪVOTĀJU SPECIFISKU UZŅEMŠANAS PROCEDŪRU SAKARĀ AR ZINĀTNISKO PĒTĪJUMU VEIKŠANU

1. Reģionu komitejas novērojumi

Komitejas novērtējums

Direktīvas priekšlikums

1.1 Reģionu komiteja labvēlīgi uzņēma visus Komisijas direktīvas priekšlikumus, kā arī zemāk izklāstītos priekšlikumus.

⁽³⁾ OV C 73, 26.3.2003, 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 244, 10.10.2003, 5. lpp.

1.2 Reģionu komiteja atzīmē, ka ir svarīgi pieņemt priekšrakstus, kas attiecas uz trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanu sakarā ar pētījumu veikšanu, citiem papildus pasākumiem, kas ļautu līdz desmitgades beigām sasniegt investīciju 3 % apjomā no dalībvalstu iekšzemes kopprodukta ieguldījumu pētījumos. Tāpat, piemēram, būtu jāpastiprina jauniešu interese par zinātnisko karjeru, jāuzlabo kvalifikācijas celšanas iespējas un mobilitāte pētījumu sektorā, kā arī zinātniekiem Kopienas teritorijas robežās karjeras radīt perspektīvas iespējas (konstatējošā daļa Nr. 4).

1.3 Reģionu komiteja uzstāj, ka līdz ar direktīvas ieviešanu ne emigrācijas ne jaunattīstības valstīs nedrīkst atzaudēt savu zināšanu potenciālu. Sadarbībā ar zinātnieku izcelsmes valstīm vajadzētu pieņemt tādus papildus pasākumus, kuri paredzētu pētnieku atgriešanos savā izcelsmes valstī un veicinātu pētnieku mobilitāti, un tas ir iekļauts globālās migrācijas politikas ieviešanas perspektīvā. Reģionu komiteja pasvītro, cik ir nozīmīgi, saskaņā ar Padomes 2003. gada 19. maija aicinājumu, 2004. gada laikā iesniegt konkrētus priekšlikumus (konstatējošā daļa Nr. 6).

1.4 Pēc Reģionu komitejas atzinuma, būtu vēlams pētnieku uzņemšanai nepieprasīt darba atļauju vai uzturēšanās atļauju. Tomēr parastās uzņemšanas iespējas, kuras pastāv neatkarīgi no direktīvā paredzētajām procedūrām, nezaudē savu svarīgumu, jo īpaši attiecībā pret doktorantiem, kuri savus pētījumus veic kā studenti, jo šīs direktīvas piemērošana neattiecas uz šīm personām (konstatējošā daļa Nr. 7).

1.5 Reģionu komiteja labvēlīgi uzņem priekšlikumu, kurā pētnieciskajiem centriem tiek paredzēta centrālā loma procedūrā, kas nosaka pētnieku uzņemšanu. Šajā sakarā vissvarīgākais ir paredzēt nešaaubīgu kompetenču un uzdevumu sadalījumu starp pētnieciskajām iestādēm un centriem, lai novērstu nevajadzīgu pārklāšanos un neefektīvus administratīvos risinājumus. Reģionu komiteja uzstāj, ka, ņemot vērā juridiskās drošības apsvērumus, ir svarīgi izstrādāt skaidrus priekšrakstus attiecībā uz uzdevumiem, kuri attiecas uz iespējamajiem dalībniekiem. Sadarbība starp pētnieciskajiem centriem un iestādēm nevar pārkāpt tiesības, kuras uzraudzības un kontroles iestādēm ir piešķirts likums (konstatējošā daļa Nr. 8).

1.6 Reģionu komiteja vērš uzmanību uz galējo svarīgumu, kādu uzņemšanas līgums rada attiecībā uz uzņemšanas procedūru. Uzņemšanas līgums paredz, ka pētniekam ir pienākums īstenot attiecīgo pētījumu projektu, un pētnieciskais centrs apņemas uzņemt pētnieku ar nosacījumu, ja viņam ir uzturēšanās atļauja. Ņemot vērā to, ka uzņemšanas konvencija nosaka sākotnējos priekšnoteikumus pētnieka uzņemšanai, šai konvencijai ir arī jāsaturs visi spēkā esošie norādījumi attiecībā uz katra gadījuma novērtēšanu. Ir nepieciešams, lai norādījumi attiecībā uz pētījumu projektu būtu detalizēti, un lai pētnieciskais centrs un, izņēmuma gadījumā, arī kompetentā iestāde varētu veikt novērtējumu. Reģionu komiteja uzskata, ka šie aspekti direktīvā ir pietiekami ņemti vērā (konstatējošā daļa Nr. 9).

1.7 Reģionu komiteja konstatē, ka kopējā atbildība, kas attiecas uz pētniecisko centru attiecībā par izdevumiem, kurus iespējams pētnieks rada savas uzturēšanās laikā dalībvalstī, ir par pamatu uzņemšanas jomā izdarīt grozījumus praksē. Reģionu komiteja uzsver, cik svarīgi ir pietiekami precīzi noteikt no vienas puses izdevumu pozīcijas, kuras ņemamas vērā, lai aprēķinātu izdevumus, kas saistīti ar pētnieka uzturēšanos, veselības aprūpi un repatriāciju, no otras puses, brīdi, kurā iestājas finansiālā atbildība (konstatējošā daļa Nr. 10).

1.8 Reģionu komiteja atzīst, ka pētnieka definīcija ir pietiekami skaidra un plaša, un, ka attiecībā uz jēdziena interpretāciju, šī definīcija ļauj direktīvas neierobežotu piemērošanu. Piemēram, kā nosacījums netiek pieprasīts fakts, ka ieinteresētajai personai obligāti savā izcelsmes valstī būtu jānodarbojas ar pētnieciskajiem darbiem. Uzņemšanas mērķis tomēr paliek pētījumu projekta īstenošana, bet šajā sakarā paralēli ir atļauts būt par mācībspēku kādā no augstākajām mācību iestādēm (konstatējošā daļa Nr. 11).

1.9 Reģionu komiteja konstatē, ka pētnieciskā centra jēdziens ir pietiekami labi definēts. Lai sasniegtu investīciju

ieguldījumu pētījumos, kas ir 3 % no iekšzemes kopprodukta, definīcijā būtu arī jāiekļauj privātā sektora institūcijas un uzņēmumi. Ir ļoti svarīgi, lai būtu atzīts, ka šo centru aktivitātes saistītas ar pētniecisko darbu, un to ir oficiāli atzinusi dalībvalsts, kuras teritorijā tie atrodas (2. pants).

1.10 Reģionu komiteja pasvītīto, cik svarīgi ir ņemt vērā teritoriālo pārvaldību viedokli pirms pētniecisko centru, kuri vēlētos uzņemt trešo valstu izcelsmes pētniekus, akreditācijas (4. pants).

1.11 Reģionu komiteja apliecina faktu, ka dalībvalstis patur tiesības anulēt akreditāciju pētnieciskajam centram vai atteikt tās pagarināšanu. Šīs tiesības ir īstenojamas, ja pētnieciskais centrs nepilda saistības, kuras paredzētas 4. panta 2. līdz 4. paragrāfam un 7. paragrāfā, ja pētnieks vairs nepilda 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus, kā arī, ja pētnieciskais centrs ir noslēdzis uzņemšanas līgumu ar trešās valsts iedzīvotāju, attiecībā pret kuru dalībvalsts piemērojusi 8. panta 1. paragrāfu. Reģionu komiteja uzskata, ka iespēja uzlikt par pienākumu uzņemties finansiālās sekas pastiprina tendenci stingri uzraudzīt direktīvas priekšrakstu ievērošanu, kas arī nozīmē iespēju īstenot preventīvos pasākumus (4. pants).

1.12 Reģionu komiteja norāda uz svarīgumu, kas dod pētniekam iespēju, kuram ir uzturēšanās atļauja vai derīgs ceļošanas dokuments, citas dalībvalsts teritorijā realizēt projekta daļu, ar nosacījumu, ka šie procesi nelabvēlīgi neietekmē sabiedrisko kārtību un drošību, ne veselības aizsardzību. Sakarā ar to, ka šī pētījuma projekta daļas realizācija prasa laiku, varētu būt nepieciešams noslēgt jaunu uzņemšanas līgumu. Pamatojoties uz šo uzņemšanas līgumu, pētniekam ir jāsaņem citas dalībvalsts uzturēšanās atļauja. Reģionu komiteja konstatē, ka ir pieņemami atvieglot, kā arī pastiprināt pārvietošanās brīvību Eiropas savienības teritorijā, un ka to varētu uzskatīt kā līdzekli kā starptautiskā mērogā uzlabot konkurētspēju (13. pants).

1.13 Reģionu komiteja uzskata, ka kompetentajai iestādei uzliktais pienākums trīsdesmit dienu laikā iesniegt lūgumu uzņemšanai vai uzturēšanās atļaujas pagarināšanai, ir nepieciešamās saistības, lai garantētu procedūra ātrumu. Šajā sakarā Reģionu komiteja uzstāj, ka sakarā ar juridiskās drošības aspektiem, ir nepieciešams izstrādāt administratīvās prakses vienveidību un paredzamību par gadījumiem, kad ir jāpieņem komplekslēmums, jo šāda veida gadījumos ir pieļauts pārsniegt noteikto termiņu (15. pants).

Padomes rekomendāciju priekšlikums, kas paredz atvieglot trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanu sakarā ar zinātnisko pētījumu veikšanu Eiropas Kopienā

1.14 Reģionu komiteja uzskata, ka rekomendācijā iestrādātie pasākumi pilda svarīgu funkciju progresīvai pārejai uz saistībām un noteikumiem, kas izriet no direktīvas ieviešanas.

1.15 Reģionu komiteja atzīmē, ka piemēram, rekomendācija, kas paredz pētniekus atbrīvot no pienākuma iegūt darba atļauju vai īstenot pasākumus, kā rezultātā šāda atļauja tiek izsniegta automātiski, kas savukārt saīsinātu lietu izskatīšanas termiņus. Ņemot vērā Eiropas Savienības ilgtermiņa vajadzību svarīgumu, ir pamatoti izsniegt uzturēšanās atļauju vai darba atļauju ierobežodama laika posmam, ja to pieprasa iemesli, kas saistīti ar izcelsmes valstī pastāvošajām vajadzībām (1a, 1c, 2b rekomendācijas).

1.16 Reģionu komiteja uzstāj, cik svarīgi ir agrīnā stadijā piesaistīt pētnieciskos centrus pētnieku uzņemšanas procedūrai, lai radītu savstarpējo uzticēšanos un optimālo sadarbību starp pētnieciskajiem centriem un kompetentajām iestādēm (2c rekomendācija).

1.17 Reģionu komiteja labvēlīgi uztver rekomendācijas, kuras paredz veicināt ģimeņu atkalapvienošanos, ņemot vērā to, kas tā nav direktīvas par ģimeņu atkalapvienošanos obligātā prasība, un jo īpaši, pēc ierašanās dalībvalstī, ļaujot iesniegt lūgumu par ģimenes atkalapvienošanos. Reģionu komiteja norāda, cik svarīgi ir pēc iespējas īsā laika posmā izskatīt lūgumus par ģimenes locekļu uzņemšanu. Problēma, kāda varētu rasties uzņemšanas jomā un ar kādu varētu saskarties

ģimenes locekļi, ir tā, ka pētniekiem zudīs griba ierasties dalībvalstīs (3a, 3b, 3d rekomendācijas).

Padomes rekomendāciju priekšlikums, kas paredz atvieglot dalībvalstīm izsniegt īstermiņa vienas formas vīzas trešo valstu pētniekiem, kas sakarā ar pētījumu veikšanu ir ieradušies Eiropas Kopienā.

1.18 Reģionu komiteja atzīmē, cik svarīgi, lai dalībvalstis pēc iespējas izmantotu tiesības izsniegt vīzas, kas derīgas vairākām iebraukšanām valsts teritorijā. Sakarā ar konkurenci, nosakot vīzas derīguma termiņu, būtu lietderīgi ņemt vērā pētījumu projekta ilgumu. Šādi pragmatiska rakstura risinājumi būtu pieņemami, lai pasaules konkurences situācijā uzlabotu pievilksanos (Nr. 2 rekomendācija).

1.19 Reģionu komiteja vērš uzmanību uz to, lai dalībvalstis ievērotu principus, kurus rekomendācijas paredz ar mērķi atvieglot pētnieku mobilitāti, kuri regulāri pārvietojas uz īslaicīgu uzturēšanos. Saskaņā ar šiem slēdzieniem, šo hipotēzi ir pamatoti piemērot attiecībā uz pētniekiem, kuru vizīte Eiropas Savienībā ir *bona fide*, kas arī radītu sekas uz saistībām par pierādījumu iesniegšanu lūgumā pēc vīzas (Nr. 3 rekomendācija)

2. Reģionu komitejas rekomendācijas (priekšlikumi)

1. rekomendācija attiecībā uz direktīvas priekšlikumu

Konstatējošā daļa Nr. 8 (Zviedrijas teksta 24.lpp.)

Komisijas priekšlikums	Reģionu komitejas papildinājumi
Specifiskā procedūra, kas attiecas uz pētniekiem, balstās uz pētniecisko centru sadarbību ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm imigrācijas jomā, tā piešķirot galveno lomu uzņemšanas procedūrā ar mērķi, lai atvieglotu un paātrinātu trešo valstu pētnieku iebraukšanu un uzturēšanos Kopienas teritorijā, saglabājot dalībvalstu prerogatīvas imigrācijas policijas jomā.	Specifiskā procedūra, kas attiecas uz pētniekiem, balstās uz pētniecisko centru sadarbību ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm imigrācijas jomā, tā piešķirot galveno lomu uzņemšanas procedūrā ar mērķi, lai atvieglotu un paātrinātu trešo valstu pētnieku iebraukšanu un uzturēšanos Kopienas teritorijā, saglabājot dalībvalstu prerogatīvas imigrācijas policijas jomā un ārvalstnieku kontroles jomā, ko veic iestādes, kas nav policijas dienesti.

Pamatojums

Pētniecisko centru sadarbība nevar iestādes atbrīvot no to tiesībām pildīt savus pienākumus, kas ir imigrācijas policijas kompetencē. Ņemot vērā to, ka šie pienākumi neattiecas tikai uz policijas kompetenci, ir pamatoti atzīmēt uzraudzību, ko attiecībā uz ārvalstniekiem veic arī citas iestādes. Nevajadzētu būt nepieciešamam veikt šo iestāžu izsmeļošu uzskaiti Kopienas teritorijā.

2. rekomendācija attiecībā uz direktīvas priekšlikumu

4. panta 1. paragrāfs (Zviedrijas teksta 27.lpp.)

Komisijas priekšlikums	Reģionu komitejas papildinājumi
Jebkuru pētniecisko centru, kurš vēlas uzņemt pētnieku uzņemšanas šajā direktīvā paredzētās procedūras ietvaros, sākotnēji šajā sakarā jāakreditē dalībvalstij, kuras teritorijā tas atrodas.	Jebkuru pētniecisko centru, kurš vēlas uzņemt pētnieku uzņemšanas šajā direktīvā paredzētās procedūras ietvaros, sākotnēji šajā sakarā jāakreditē dalībvalstij, kuras teritorijā tas atrodas. Akreditācijas procedūrā, meklējot piemērotāko šādu pētniecisko centru ģeogrāfisko izvietojumu, ir jāņem vērā reģionālie un vietējie aspekti.

Pamatojums

Šis teksta papildinājums ir nepieciešams, lai norādītu, cik svarīgi ir arī ņemt vērā reģionu un vietējos apsvērumus faktoru globālajam novērtējums, kuri ir ieinteresēti attiecībā uz tādu lēmumu pieņemšanu.

3. rekomendācija attiecībā uz direktīvas priekšlikumu

15. panta 2. paragrāfs (Zviedrijas teksta 32.lpp.)

Komisijas priekšlikums	Reģionu komitejas papildinājumi
Jebkuram lēmuma noraidīt, mainīt, nepagarināt vai anulēt uzturēšanās atļauju, jābūt motivētam. Paziņojumā uzrādāms lēmuma pārsūdzēšanas ceļš, kurš ir pieejams ieinteresētajai personai, kā arī termiņi, kuros viņš var rīkoties.	Jebkuram lēmuma noraidīt, mainīt, nepagarināt vai anulēt uzturēšanās atļauju, jābūt motivētam. Paziņojumā uzrādāms lēmuma pārsūdzēšanas ceļš, kurš ir pieejams ieinteresētajai personai, kā arī termiņi, kuros viņš var rīkoties. Lēmumā jābūt norādījumiem attiecībā par pārsūdzības procedūru, jo īpaši informācijai, kādai jābūt sūdzībai, un kādi dokumenti tai pievienojami, sūdzības iesniegšanas termiņiem un instanci, kurā tā iesniedzama.

Pamatojums

Juridiskās aizsardzības apsvērumi pieprasa, lai lēmumā, kas attiecas uz personas tiesībām un pienākumiem, pēc iespējas skaidrāk tiktu norādīts, kas ieinteresētajai personai būtu jādara, lai tā apstrīdētu pieņemto lēmumu.

Briselē, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par vietējo un reģionālo pārvaldi Krievijā un sadarbības attīstību starp ES un Krieviju

(2005/C 71/03)

REĢIONU KOMITEJA

ņemot vērā 2004. gada 19. marta Biroja lēmumu, kas pieņemts atbilstoši Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 265. panta 5. punktam, dot norādījumus Ārējo sakaru komisijai, formulēt pašiniciatīvas atzinumu par vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm Krievijā un par ES un Krievijas sadarbību,

ņemot vērā Krievijas Federācijas Prezidenta V. V. Putina kunga paziņojumu Krievijas federālo amatpersonu un biznesa un vietējās pašpārvaldes augsta ranga pārstāvju gadskārtējā sanāksmē 2004. gada jūlijā, izveidot pamatu pastāvīga dialoga attīstībai starp Krievijas vietējām un reģionālajām varas institūcijām un vietējām un reģionālajām varas institūcijām Eiropas Savienībā,

ņemot vērā Eiropas Savienības un Krievijas samitu 2004. gada 21. maijā,

ņemot vērā ES un Krievijas Partnerības un sadarbības protokolu, kuru 2004. gada 27. aprīlī parakstīja Eiropas Savienība un Krievija, lai paplašinātu vienošanos pēc 2004. gada 1. maija attiecībā uz 10 jaunajām dalībvalstīm,

ņemot vērā 2004. gada 10. februāra paziņojuma COM(2004)106 galīgo versiju, kurā iekļauti Komisijas ierosinājumi, lai uzlabotu efektivitāti ES un Krievijas attiecībās,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2004. gada 2. februāra ziņojuma A5-0053/2004 galīgo versiju ar Eiropas Parlamenta ierosinājumu Padomei par Eiropas Savienības un Krievijas attiecībām,

ņemot vērā samitu Romā 2003. gada novembrī,

ņemot vērā tās 2003. gada 9. oktobrī pieņemto atzinumu (CdR 102/2003 galīgā red.)⁽¹⁾ par *Ziemeļu dimensiju – Otrās rīcības plāns, 2004.-2006. gadam* (COM(2003) 343 galīgā red.,

ņemot vērā 2003. gada 6. oktobra Federālo likumu Nr. 131-FZ par vispārpieņemtajiem vietējās pašvaldības organizatoriskajiem principiem Krievijas Federācijā un to pašreizējo īstenošanu,

ņemot vērā ES un Krievijas četru “kopīgo telpu” izveidošanu, par ko panākta vienošanās Sanktpēterburgas samītā 2003. gada jūnijā,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par *ES un Krievijas stratēģiskajām partnerattiecībām: Kādi ir nākamie soļi?* 2002. gads 20. marts (CES 354/2002),

ņemot vērā 2001. gada 30. marta nodomu protokolu par sadarbību starp Krievijas Federācijas Federālās asamblejas Federācijas padomi un Eiropas Savienības Reģionu komiteju,

ņemot vērā 1999. gada ES un Krievijas “Kopējo stratēģiju”, kurā izklāstītas ES pamatnostādnes attiecībās ar Krieviju,

ņemot vērā Krievijas Federācijas 1998. gadā ratificēto Eiropas vietējo pašvaldību hartu,

ņemot vērā 1997. gada Partnerattiecību un sadarbības vienošanos starp ES un Krieviju,

ņemot vērā Kaļiņingradas apgabala domes Starptautisko attiecību departamenta direktora Aleksander Songal kunga konstruktīvo prezentāciju un sekojošo diskusiju RK Ārējo sakaru komisijas sēdē 2003. gada 5. septembrī,

ņemot vērā Krasnojarskas reģiona Parlamenta priekšsēdētāja un Starptautiskās Asociācijas “Sibīrijas vienošanās” Padomes locekļa Alexander Uss kunga konstruktīvo prezentāciju un sekojošo diskusiju RK Ārējo sakaru komisijas sēdē 2004. gada 17. septembrī;

(¹) OV C 23, 27.1.2004., 27. lpp.

ņemot vērā Ārējo sakaru komisijas 2004. gada 17. septembrī pieņemto atzinuma projektu (CdR 105/2004 rev. 1) (ziņojuma sniedzējs bija Lars Abel kungs, Kopenhāģenas apgabala padomes loceklis [DK/ETP]),

tā kā:

- 1) RK uzskata, ka spēcīgas vietējās un reģionālās varas iestādes balstās uz demokrātisko leģitimitāti un to darba orgānu atskaiti. Tādēļ RK aicina visu Eiropas valstu valdības sekot vietējās pašpārvaldes principam 1985. gada 15. oktobra Eiropas Vietējās pašpārvaldes hartas nozīmē un attīstīt to tālāk kā arī izvairīties no visiem ierobežojumiem pilsoņu tiesājamai līdzdalībai vietējā un reģionālajā līmenī;
- 2) ES paplašināšanās ir uzskatāmi paplašinājusi Savienības kopējo robežu ar Krieviju. ES vajadzētu nodrošināt labas attiecības ar Krieviju, tās lielāko kaimiņu. Šā iemesla dēļ tai vajadzētu atbalstīt labas pašpārvaldes attīstību Krievijā ne tikai nacionālā līmenī, bet arī reģionālajā un vietējā līmenī. Pašas ES interesēs ir strādāt atvērtas, stabilas un demokrātiskas Krievijas atbalstam, kas var rīkoties kā stratēģiskais partneris, aizsargāt kopējas vērtības, izvērst reformas, uzņemties saistības un kopā ar ES spēlēt konstruktīvu lomu attiecībās ar Jaunajām neatkarīgajām valstīm;
- 3) patiesām partnerattiecībām vajadzētu būt praktisku stratēģiju un dienaskārtības atbalstītām, lai politiskiemi paziņojumiem piešķirtu formu un saturu. Ir vajadzīga praktiska un konkrēta rīcība, lai strādātu pie jaunās, paplašinātās Eiropas Savienības izmaiņām, izaicinājumiem un tās attiecībām ar Krieviju;

Vietējā un reģionālajā līmenī ir vitāli svarīgi nodrošināt attīstību kā galveno atbalstu nākotnes labklājībai un pielāgot esošo attīstību pārvaldes atšķirīgajiem apstākļiem. Izglītība, vide, transports, uzņēmumu darbības veicināšana privātuzņēmēju un valsts partnerattiecību ceļā, sabiedrības drošība un veselība: tie ir reģionālās attīstības pamatelementi, kuriem jāveicina izaugsme Krievijā un ES un jāstiprina sadarbība starp vietējām un reģionālajām varasiestādēm;

- 4) ES vajadzētu arī veltīt īpašu uzmanību tām Ziemeļu dimensijas reģionu zonām, kurām ir īpašas vajadzības pēc izaugsmes un attīstības, tādām kā ziemeļrietumu Krievija, ietverot Kaļiņingradas reģionu un Krievijas arktiskās zonas. Ļoti svarīgi ņemt vērā sarežģītos laika apstākļus, kas iespaido biznesa attīstību, izglītību, veselību un vidi;
- 5) Reģionu komiteja galveno uzmanību plāno pievērst tām darbības sfērām, kas ir reģionālās un vietējās varas pakļautībā. Valsts varasiestādēm ir jārisina problēmjautājumi, kas skar sabiedrību kopumā, bet reģionālajām un vietējām varasiestādēm uzmanību jākoncentrē uz jomām, kas svarīgas tiem sabiedrības sektoriem, kuri skar cilvēku ikdienas intereses;
- 6) Reģionu komitejai jākoncentrē uzmanība uz tās pašreizējām grūtībām praktiskos jautājumos, ko iespējams realizēt ar konkrētu sadarbību starp ES un Krievijas vietējiem un reģionālajiem partneriem. Attīstot sadarbību vietējā un reģionālā līmenī, ES varētu palīdzēt attīstīties Krievijas ekonomikai tās daudzveidībā, kas ir nepieciešama, lai vairāk varētu piesaistīt ārzemju investīcijas ar mērķi radīt jaunu kapitālu un atjaunot infrastruktūru. Reģionu komiteja piezīmē, ka Komisija savās analizēs šajā jautājumā (COM(2004) 106 galīgā red., 2004. gada 10. februāris) uzsver – atlicis daudz neizdarītā, lai varētu reformēt birokrātiju, finanses, dzīves apstākļus, komunālos pakalpojumus, veselības aprūpi un izglītības sektorus. Lai veicinātu struktūras, sociālās un institucionālās reformas, kas nepieciešamas Krievijā, uzlabojumi varētu būt veikti investīciju un biznesa klimatam un ražošanas sektorā varētu būt palielināta produktivitāte;
- 7) ar ciešu sadarbību specifiskos projektos ES varētu veikt ieguldījumus sabalansētā publisko servisu administrēšanas reformu īstenošanā gan federālā, gan arī reģionālā līmenī. Strādājot kopā šādos projektos, ES varētu arī palīdzēt stiprināt cilvēkresursus, veicot uzlabojumus specifiskos sektoros. ES jāturpina atbalstīt starptautiski kontakti apakšējā līmenī, iekļaujot partnerattiecības izglītībā,

pieņēma sekojošo atzinumu savā 57. plenārajā sesijā, kas notika 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēde):

1. Reģionu komitejas uzskati

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **atzīmē**, 2004.gada aprīļa Pastāvīgo partnerattiecību padomes sēdes slēdzienu kontekstā, partnerattiecību un sadarbības vienošanās paliek kā galvenais un stabilais pamats sadarbības attīstībai starp ES un Krieviju. Vienošanās izveido ietvaru abpusējai sadarbībai un nodrošina visvairāk nepieciešamo institūciju izveidošanu, lai izskatītu un lemtu par kopīgo interešu jautājumiem visos līmeņos, lai apmainītos ar informāciju un atrisinātu konfliktus;

1.2 **tiecas** spēlēt konstruktīvo lomu, palīdzot nodibināt un attīstīt četras "kopīgās telpas", kas pieņemtas Sanktpēterburgas samītā 2003.gada maijā, t.i., kopīgu ekonomisko telpu, vienotu brīvības, drošības un taisnīguma telpu, vienotu sadarbības telpu ārējās drošības jomā un vienotu telpu pētniecības, izglītības un kultūras sfērā;

1.3 **nem vērā**, ka daudzos šo četru kopīgo telpu aspektos labprāt iesaistās vietējās un reģionālās pašpārvaldes un lūdz Reģionu komiteju iesaistīties, palīdzot attīstīt kopīgās telpas un zonas, kas sakrīt ar Komitejas tiesībām risināt jautājumus ar atvērtās koordinācijas metodi;

1.4 **apsveic faktu**, ka nodomu protokols starp Reģionu Komiteju un Krieviju ir izveidojis noteiktus sektorus vietējā un reģionālā līmeņa sadarbībai;

1.5 **gaida** 2006.gada federālās likumdošanas spēkā stāšanos par Krievijas vietējās un reģionālās varas orgāniem un uzskata to kā soli preti potenciālai sadarbībai starp decentralajiem varas orgāniem ES un Krievijā, īpaši notiekot kompetences konkretizācijai saistībā ar pārrobežu sadarbību; saistībā ar tekošajām sarunām starp Eiropas Padomi un Krieviju, RK ir parliecināta, ka Vietējās pašpārvaldes hartas principi tiks ievēroti arī saistībā ar pēdējiem likumdošanas priekšlikumiem Krievijā;

1.6 **atzīst** Krievijas un ES vietējo un reģionālo varasiestāžu sadarbības nozīmīgumu, kuru uzmanības lokā ir visiem interesējošu problēmjautājumu iespējamie risināšanas veidi citā, zemākā varas līmenī;

1.7 **uzskata**, ka informācijas apmaiņa vietējā un reģionālajā līmenī sekmē demokrātijas un sociālo un ekonomikas attīstību;

1.8 **ar prieku atzīmē**, ka ES un Krievijas vietējo un reģionālo varasiestāžu sadarbības projektu pozitīvais rezultāts ES un Krievijā pastiprina tiešanos uz efektīvu sadarbību;

1.9 **uzsvērtu**, ka projektu ietvaros kopīgu īpašumtiesību jēdziens ir galvenais priekšnoteikums noturīgai sadarbībai starp nodotajām pilnvarām.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 *Vietējās un reģionālās prioritātes un lēmumu pieņemšanas process*

2.1.1 **aicina** ES un Krieviju strādāt kopā zemākā varas līmenī pie jautājumiem par kopējām interesēm. Nodomu protokolu starp Reģionu Komiteju un Krieviju ņemot vērā kā sākumpunktu, sadarbība ir iespējama daudzos veidos. Specifiskas iniciatīvas varētu būt ierosinātas tādās nozarēs kā kultūra, sociālie jautājumi, reģionālā saimniecība, vide, transports, lauksaimniecība, pētniecība un uzņēmumu darbības veicināšana. Plašāk runājot, šīs nozares aptver būtisku varas daļas nodošanu vietējai un reģionālai attīstībai;

2.1.2 **uzskata**, ka veselība un it īpaši sabiedrības veselība ir pamatfaktors sabiedrības izaugsmes potenciāla stiprināšanai un tādējādi ir svarīga vietējo un reģionālo varasiestāžu atbildības daļa. Nodomu protokolā veselība nav īpaši minēta, bet tai ir nozīme sociālajā politikā un tiešā vai netiešā veidā ietekmē citus sektorus, tāpēc veselība ir nozīmīgs citu sektoru elements un palīdz nodrošināt un saglabāt stabilitāti sabiedrībā;

2.1.3 **vēlētos redzēt** Eiropas Komisijas praktisku atbalstu Reģionu komitejai, ievērojot Partnerattiecību un sadarbības nolīgumu (PCA) starp ES un Krieviju, sadarbībā ar Krievijas vietējo un reģionālo varasiestāžu pārstāvjiem izstrādājot jaunu instrumentu - standarta nolīgumu Saprašanās memoranda formā, pilnveidojot to ar atbilstošiem norādījumiem - to varētu izmantot, lai apstiprinātu noteiktus sadarbības nolīgumus starp vietējām un reģionālajām varasiestādēm ES dalībvalstīs un līdzīgām iestādēm Krievijā. Tas piedāvā vietējām un reģionālām varasiestādēm ES un Krievijā vērtīgas un rosinošas izredzes "apgriezta" procesa nostiprināšanai un birokrātisku ierobežojumu likvidēšanai;

2.1.4 **mudina** zemākā līmeņa varasiestādes ES un Krievijā uzdrīkstēties apvienot spēkus praktiskā sadarbībā pasākumos, projektos un partnerattiecību jomās, kas izveidoti no tām sadarbības jomām, kuras izklāstītas Reģionu Komitejas un Krievijas nodomu protokolā. Sadarbības jomu saraksts nav pilnīgs, bet var tikt paplašināts, lai atainotu Krievijas vai ES vietējo varasiestāžu un reģionu būtiskos un individuālos apstākļus;

2.1.5 **ierosina**, ka visām vienošanās vajadzētu saturēt skaidrus mērķus un norādījumus, lai veidotu darbības plānus un grafikus. Vajadzētu būt iekļautiem arī finansējuma principiem, kā arī noteikumiem un gala termiņiem, lai varētu izvērtēt vienošanos;

2.1.6 **atbalsta** darbības, kas sekmē informācijas apmaiņu un labāko pieredzi darbības jomās, kas dod labumu visai sabiedrībai. Reģionu komitejas Ārējo sakaru komisija labprāt saņemtu regulāras konsultācijas par Krieviju, lai izvērtētu sadarbības un attiecību progresu starp ES un šo valsti, īpaši pievēršot uzmanību vietējās un reģionālās varas atbildībai;

2.1.7 **apsveiktu** pastāvīga foruma vietējiem un reģionālajiem politiķiem no ES un Krievijas izveidošanu, lai tajā varētu apspriesties par kopējām interesēm kā par jaunās ES kaimiņpolitikas perspektīvām vietējā un reģionālajā līmenī un konkrētām iniciatīvām vietējam un reģionālajam līmenim, un varētu sniegt priekšlikumus Eiropas Komisijai un Krievijas valdībai par nākotnes intensīvāku sadarbību starp ES un Krieviju. Komiteja šajā sakarā norāda uz labo pieredzi ar 1997. gadā iedibināto industriālistu apaļo galu.

2.1.8 **uzskata**, ka pieredzes un informācijas apmaiņa starp Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komiteju, varētu palīdzēt veidot labāku saprašanos starp ES un Krieviju jautājumos par kopīgām interesēm un paplašināt mērķi praktiskām iniciatīvām, kas attiecas uz Krieviju, iespējams iekļaujot seminārus, tikšanās un konferences, kamēr abas puses aktīvi palīdzēs atbalstīt abpusējo sadarbību;

2.2 *Starpreģionu sadarbība – tagad un nākotnē*

2.2.1 **pievērš uzmanību** pirmā etapa nozīmīgumam – par jauno kaimiņattiecību programmu, kura, kā iepļānots, varētu ilgt no 2004.gada līdz 2006.gadam, un kura, tiek cerēts, pierādīs sevi kā nākotnes ceļu efektīvākai un vairāk modernizētai pārrobežu sadarbībai ES un Krievijai – un uzrādīs praktiskus rezultātus. Tādēļ tas atbalstīs jauno TACIS Reģionālās sadarbības Indikatīvo programmu un Nacionālo Indikatīvo programmu paredzētu Krievijai, kura grasās atbildēt ES daudz detalizētāk par mērķu gaisajām pusēm un prioritātēm laika periodā no 2004.gada līdz 2006.gadam;

2.2.2 **labprāt redzētu** jaunu, kopējo kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumentu 2007.–2013.gadam, lai veicinātu notiekošo starprajonu sadarbību starp ES un kaimiņu partneriem ārpus Savienības, iekļaujot kopīgo iesniegumu pēdējos termiņus un procesuālos un ziņojošos pasākumus;

2.2.3 **aicina** Krieviju veicināt un piedalīties kopēja finansējuma instrumenta izveidošanā, kas būtu dibināts uz kopējās iniciatīvas un īpašumtiesībām, tā lai abas puses – ES un Krievija – saredzētu priekšrocības un gūtu labumu no pastiprinātas sadarbības;

2.2.4 **pasvīturo** vietējā un reģionālā līmeņa satuvināšanās shēmas nozīmīgumu, lai apmainītos ar pieredzi specifiskās sfērās;

2.2.5 **atzīmē** sevišķu priekšrocību gūt labumu, sākot un attīstot sadarbību kultūras un izglītības sfērās, kas lielā mērā apstiprināta tradīcijās un cilvēku kultūras identitātē vietējā un reģionālā līmenī;

2.3 *Ziemeļu dimensija ES un Krievijā – Kaļiņingradā, ziemeļrietumu Krievijas reģionos un Arktiskajā aplī*

2.3.1 **uzsver**, ka starptautiskās attiecības starp ES un Krieviju, pirmkārt un galvenokārt, iespaido Krievijas reģionu tiešo robežošanu ar ES. Tādējādi Ziemeļrietumu Krievija un Kaļiņingrada ir būtiska Eiropas Savienības, Ziemeļu dimensijas daļa;

2.3.2 **atzīmē** Ziemeļu dimensijas Otrā rīcības plāna nozīmīgumu, kurā jebkurai Ziemeļu dimensijas ieinteresētajai pusei ir iespēja iesaistīties praktiskos projektos, kopējos iniciatīvas pasākumos un apmainīties ar labāko pieredzi noteiktās, rīcības plānā iezīmētajās jomās. Ir arī svarīgi nodrošināt vieglu piekļuvi finansējumam Rīcības plāna sastāvdaļu realizēšanai, lai Ziemeļu dimensija kā ģeogrāfiskais reģions attīstītos gan sociālā, gan ekonomiskā ziņā, ieguvēja būtu ES kopumā;

2.3.3 **pievērstu uzmanību** Kaļiņingradas reģionam kā speciālai ekonomiskai zonai un tai pat laikā uzsvērtu iespēju pārrobežu sadarbībai, ar valstīm, kas tiešā veidā robežojas ar Kaļiņingradu un kurām tādējādi ir tādas pašas kopīgās iespējas un izaicinājumi;

2.3.4 **apsveiktu** ka projekti starp Kaļiņingradu un ES tiktu ņemti vērā arī Ziemeļu dimensijas rīcības programmas finansu risinājumos, lai tā kalpotu kā pamats pārrobežu tehniskai sadarbībai vietējos un reģionālos līmeņos;

2.3.5 **ierosina**, ka ES un Krievijai jākoncentrē uzmanība uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem Ziemeļu dimensijas ietvaros, kas nav viegli sasniedzami, kur ir skarbs klimats, un tāpēc skarbo laika apstākļu, lielo attālumu, mazattīstītās infrastruktūras un nelielās apdzīvotības dēļ bieži vien tie ir maz piemēroti attīstībai, ilgtspējīgai vides, uzņēmumu darbības veicināšanai, sociālajiem pakalpojumiem, veselības aprūpei un izglītībai. Komiteja arī pievērstu uzmanību Arktiskā Loga plānam un attiecībām starp sešpadsmit valstīm un reģioniem ziemeļrietumu Arktikā un daļēji arktiskajās zonās ap Arktisko loku;

2.3.6 **uzsvērtu**, ka Reģionu komiteja nešaubīgi saskata savu vadošo lomu vienojošas, koordinējošas un konsultatīvas organizācijas izveidē, kas apvieno pārstāvjus no visas Ziemeļu dimensijas reģiona.

Briselē, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

PAPILDINĀJUMS

Nodomu deklarācija**par sadarbību starp Krievijas Federācijas Federālās Asamblejas Federācijas Padomi un Eiropas Savienības Reģionu komiteju**

Attiecību padziļināšanas ietvaros starp Krievijas Federācijas Federālās Asamblejas Federācijas Padomi un Eiropas Savienības Reģionu komiteju, mēs apsveicam abu institūciju prezidentu gribu attīstīt dialogu, lai veicinātu informācijas apmaiņu reģionālajās un vietējās jomās.

Krievijas Federāciju Padomes un Reģionu komitejas vārdā mēs atzīstam, ka globalizācijas process rada pasauli, kas kļūst visiem cilvēkiem arvien atvērtāka un pieejamāka.

Nemot vērā abu pušu specifiku un īpatnību labu zināšanu nozīmi, labas attiecības starp Krievijas Federācijas Padomi un Eiropas Savienības Reģionu komiteju ir svarīgas un nepieciešamas.

Šajā nolūkā mēs apsveicam plašu informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu, ka mūsu pilsoņi ir vairāk iesaistīti lēmumpieņemšanas procesos reģionālajā un vietējā līmenī. Ir svarīgi labāk iepazīt savus partnerus.

Mēs paziņojam savu nodomu veicināt attiecību izveidi sekojošās prioritārās jomās:

- kultūra;
- sociālā dzīve;
- reģionālā ekonomika;
- vide;
- lauku un pilsētu attīstība;
- reģionālais un vietējais transports;
- lauksaimniecība;
- pētniecība;
- vadošā personāla apmācība.

Mēs apņemas stiprināt saites starp Eiropas Savienības Reģionu komiteju un Krievijas Federācijas Padomi, lai savestu ciešāk kopā Eiropas Savienības un Krievijas Federācijas pilsoņus.

Maskava, 2001. gada 30. marts

Eiropas Savienības Reģionu komiteja
prezidents
Jos CHABERT

Krievijas Federācijas Padome
prezidents
Yegor STROEV

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas rīcības plāns attiecībā uz dabisko pārtiku un organisko lauksaimniecību

(2005/C 71/04)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam *Eiropas rīcības plāns attiecībā uz dabisko pārtiku un organisko lauksaimniecību* (COM(2004) 415 galīgā red.) un tā pielikumu Komisijas dienestu darba dokuments *Eiropas rīcības plāns attiecībā uz dabisko pārtiku un organisko lauksaimniecību* (SEC (2004) 739),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 5. jūlija Lēmumu to konsultēt par šo tēmu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. punktu,

ņemot vērā priekšsēdētāja 2004. gada 27. janvāra Lēmumu dot norādījumus Ilgspējīgās attīstības komisijai sastādīt atzinumu par šo tēmu,

ņemot vērā 1991. gada 24. jūnija Padomes Regulu (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisko ražošanu un norādījumiem, kuros ir atsauce uz lauksaimniecības ⁽¹⁾ un pārtikas produktiem un grozījumiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes Regulai lauku attīstības atbalstam ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) palīdzību (COM(2004) 490 galīgā red. - 2004/0161(CNS)),

ņemot vērā savu atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei: *Kopējās lauksaimniecības politikas termiņa vidusposma pārskats* (COM(2002) 394 galīgā red.) – CdR 188/2002 galīgā red. ⁽²⁾,

ņemot vērā savu atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par virzību uz ilgspējīgu lauksaimniecību (COM (1999) 22 galīgā red.) - CdR 183/1999 galīgā red. ⁽³⁾,

ņemot vērā savu atzinuma projektu (CdR 251/2004 rev. 1), kuru 2004. gada 20. septembrī pieņēma Ilgspējīgās attīstības komisija (ziņojuma sniedzējs: Jyrki Myllyvirta, Mikeli (F1/ETP) mērs,

tā kā:

- 1) dabiskajai pārtikai un lauksaimniecībai ir aizvien lielāka loma lauksaimniecības produktu piemērošanai tirgus prasībām, ES pilsoņu vēlmju respektēšanā saistībā ar augstajiem standartiem vides, resursu un dzīvnieku aizsardzības jomā kā arī ilgspējīgas attīstības Eiropā stiprināšanā;
- 2) Komisijas paziņojums strikti uzsver dabiskās pārtikas duālo sabiedrisko lomu: no vienas puses tā ir apkārtējai videi nekaitīga un droša pārtikas un citu lauksaimniecības produktu ražošanas metode, kas reaģē uz patērētāja bažām un kuru vada tirgus spēki, bet, no otras puses, tā nodrošina pozitīvus aspektus sabiedrībai, īpaši veicinot ilgspējīgu attīstību kā arī apkārtējās vides aizsardzību un dzīvnieku labturību;
- 3) Īpaša uzmanība ir jāpievērš, nodrošinot bioloģiskās zemkopības nosacījumus saskaņā ar dažādiem apstākļiem atšķirīgos Kopienas reģionos. Dabisko produktu standartiem ir jābūt drošiem, unificētiem un saskaņā ar bioloģiskās zemkopības principiem, bet tajā pašā laikā tiem ir jāpiešķir īstas ražošanas un pārstrādes iespējas nākotnē visā Kopienā saskaņā ar dažādiem dabas un tirgus apstākļiem,

Savā 57 plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē) vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu:

⁽¹⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 73, 26.3.2003., 25. lpp.

⁽³⁾ OV C 156, 6.6.2000., 40. lpp.

1. Reģionu komitejas nostāja

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **Atzīmēja**, ka paziņojums ir pozitīvi vērtējams un atbalstāms solis bioloģiskās zemkopības nozīmīguma atzīšanas ziņā un tam nepieciešamo priekšnoteikumu Eiropas Savienībā uzlabošanas ziņā.

1.2 **Uzteica** faktu, ka paziņojums ir bijis ļoti rūpīgi sastādīts, kā arī ciešā sadarbībā ar ieinteresētajām personām.

1.3 **Uzsvēra**, ka bioloģiskajai zemkopībai ir liela vietējā un reģionālā ietekme un ka vietējām un reģionālajām varas iestādēm ir galvenā loma paziņojumā izklāstīto mērķu īstenošanā.

1.4 **Uzskata**, ka paziņojumam ir pārāk vispārējs mērķis un ka tā mērķi no dažiem aspektiem ir pārāk pieticīgi, tā kā, sasniedzot vērā ņemamus apkārtējās vides efektus, bioloģiskās zemkopības daļa ir jāpalielina.

Tirgus mehānismi

REĢIONU KOMITEJA

1.5 **Uzsver** tirgus veicināšanas un patērētāja izpratnes par dabiskajiem produktiem uzlabošanas nozīmīgumu un cer, ka Kopiena arī piedalīsies šai sakarā organizētu kampaņu finansēšanā. Informētības uzlabošana par dabiskajiem produktiem ir plašākas informācijas, kā arī darbību, lai sekmētu cilvēku informētību par ilgtspējīgas attīstības principiem, daļa. Kampaņu finansējumam ir jābūt organizētam tādējādi, lai pārtikas sektorā esošajiem mazajiem ražotājiem un MVU arī būtu iespēja tajās piedalīties.

1.6 **Atbalsta** priekšlikumus par ES bioloģiskā logotipa izmantošanas paplašināšanu līdzekus nacionālajiem un reģionālajiem logotipiem. Ir nozīmīgi, ka pastāv vienoti un droši kritēriji ES logotipa izmantošanai uz ES un ne ES produktiem. Būtu jābūt iespējamam pievienot pie ES bioloģiskā logotipa informāciju saistībā ar produkta izcelsmes reģionu.

1.7 **Atzīst**, ka organisko standartu saskaņošana ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai gūtu panākumus Kopienas tirgus veicināšanā, un atbalsta Kopienas priekšlikumus šai sakarā. Priekšlikumi, lai izveidotu standartus (pārstrādātiem dzīvnieku produktiem, dzīvnieku labturībai, apkārtējās vides standartiem utt.) un dibinātu saskaņotus standartus jaunu produktu grupu (akvakultūrai, organiskajiem vīniem) atbalstam.

1.8 **Uzsver**, ka standartu saskaņošana ir būtiska, lai iekšējā tirgū nodrošinātu preču brīvu kustību. Mākslīgo tirdzniecības

barjeru likvidēšana palīdzētu veicināt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu. No vienas puses pašlaik dažos tirgos izejvielu pieejamības problēmas kavē sektora attīstību, bet, no otras puses, no krietni attālāku un mazapdzīvotu ražošanas reģionu skatu punktu ir nozīmīgi, lai tajos apgabalos, kur ir lielāks pieprasījums, nebūtu šķēršļu produktu realizācijai.

1.9 **Piekrīt**, ka priekšlikums par bioloģiskās lauksaimniecības statistisko datu apkopošanas uzlabošanu ir pamatots no tirgus attīstības novērošanas skatu punkta.

Starptautiskās tirdzniecības apsvērumi

REĢIONU KOMITEJA

1.10 **Uzsver**, ka, kā tas ir debatēts ziņojumā, ir jāveicina šķēršļu likvidēšana dabisko produktu starptautiskajai tirdzniecībai. Brīvā tirdzniecība nodrošinātu piemērotu pieejamību tajos apgabalos, kur vietējā piegāde nav pietiekama, un arī atbalstītu apkārtējai videi draudzīgu zemkopības metožu izmantošanu ārpus Kopienas. Starptautiskā tirdzniecība tiek nodrošināta tajos gadījumos, kad ir nepieciešams sasniegt ekonomiski noderīgu darbību līmeni. Tajā pašā laikā tiek uzsvērts, ka ilgtspējīgas attīstības principi, kas atrodas bioloģiskās lauksaimniecības pamatā, runā par labu vietējai un reģionālajai ražošanai un realizācijai. Uzņemot trešās valstis vienlīdzības sarakstā, līdzās izpildāmajiem adekvātajiem ražošanas priekšrakstiem, būtu jāņem vērā arī citi ES spēkā esošie standarti pārtikas ražošanai.

Kopienas lauksaimniecības politika

REĢIONU KOMITEJA

1.11 **Atzīmē**, ka bioloģiskās lauksaimniecības veicināšana dotu labumu gan Kopienas, gan dalībvalstu lauksaimniecības politikai. Bioloģiskajai zemkopībai ir jāpiešķir Kopienas un nacionālo naudas līdzekļu, kas ir piešķirti apkārtējās vides draudzīgākas lauksaimniecības ražošanas atbalstam, lielākā daļa; pretēji, kā tas ir pašlaik. Lai palielinātu pozitīvus apkārtējās vides efektus, bioloģiskajai lauksaimniecībai ir arī jābūt dzīvotspējīgai alternatīvai vislabāk intensīvajai lauksaimniecībai piemērotajās sējumu platībās.

1.12 **Uzsver**, ka reģionālās specializācijas vietā, atbalsts ir jāsniedz projektiem un iniciatīvām, kas veicina labāku bioloģiskās labības un mājlopu lauksaimniecības integrāciju. Turklāt ir jācenšas rast nepieciešamos bioloģiskās mājlopu ražošanas priekšnosacījumu uzlabošanas veidus.

1.13 **Atbalsta** priekšlikumus par paziņojuma izvirzīšanu, kas palīdzētu un veicinātu nacionālās lēmējpersonas izmantot atšķirīgus atbalsta pasākumus visdažādākajos veidos. Pētījumi uzrāda, ka bioloģiskā uzņēmējdarbība lauku apvidos bieži vien saņem ieņēmumus no daudziem dažādiem avotiem un ka tie ir aktīvi lauku apgabalu uzņēmēju tīklojumos. Tāpēc no lauku diversitātes un dzīvotspējas saglabāšanas skatu punkta ir nozīmīgi, lai bioloģiskā lauksaimniecība un ražošanas sniegtu lielāku nozīmi finansēšanā saskaņā ar lauku attīstības programmām.

1.14 Piekrit ziņojumam, ka produkti, kuri tiek marķēti kā tādi, kas satur ģenētiski modificētus organismus (ĢMO), nevar tikt marķēti kā bioloģiski, un ka ĢMO nejaušas klātbūtnes robežai bioloģiskajos produktos ir jābūt tādai pašai kā vispārējai marķēšanas robežai. Vispārējai robežai sēklām, kas joprojām nav noteikta, ir jābūt noteiktai kā līmenim, kas arī var tikt piemērots bioloģiskajai produkcijai.

1.15 **Uzskata**, ka ir svarīgi, lai ilgtermiņā tiktu izskatīti veidi, kā iekļaut pārtikas ražošanas apkārtējās vides izmaksas produktu cenās un tādējādi stiprinātu apkārtējai videi nekaitīgu un attiecīgajā reģionā ražotu produktu pozīcijas tirgū.

Izpēte

REĢIONU KOMITEJA

1.16 **Uzsver** izpētes nozīmīgumu problēmu risināšanā, ar kurām sastopas dabisko produktu ražošanas un realizācijas sektorā, kas joprojām atrodas sākotnējā attīstības posmā. Dažādu jautājumu, kas ir īpaši saistīti ar bioloģisko nozari, izpēte ir jāfinansē atsevišķi saskaņā ar nozīmīgumu un mērķu attīstību – abos gadījumos saskaņā ar nacionālajām un ES finansētajām programmām.

1.17 **Vēlētos** spēcīnāt reģionālās izpētes, izglītības iestāžu un padomdevēja institūciju, kas nodarbojas ar bioloģiskās zemkopības izaicinājumiem, jaudu. To darbības palīdz veicināt lauku attīstību krietni plašākā līmenī. Bioloģiskā sektora uzņēmēji galvenokārt ir sīkražotāji vai ražošanas organizācijas, kuru pašu resursi ir nepietiekami, lai iegūtu striktu kombinētu ekoloģisko problēmu pārskatu.

Brisele, 2004. gada 17. novembrī

Izpilde un pārbaude

REĢIONU KOMITEJA

1.18 **Mudina**, lai rīcības plāns saskaras ar izpildi un pārbaudi un nepieciešamību attīstīt tiem pamatā esošos standartus. Standarti un pārbaudes ir nozīmīgas, tā kā tās atbalsta dabisko produktu integritāti. Nosakot, ka valsts naudas līdzekļi tiek izmantoti bioloģiskās ķēdes atbalstam un faktam, ka patērētājs maksā piemaksu par dabiskajiem produktiem, ir jābūt pārliecībai, ka produkti atbilst bioloģiskajiem likumiem visā Kopienā.

1.19 **Vērš uzmanību** uz to, ka apgrūtinātās kontroles ir galvenais vērtības rādītājs, jo īpaši maziem bioloģiskajiem ražotājiem. Tāpēc, ieviešot riska balstītu pieeju, kas vērsas pie tiem uzņēmējiem, kas rada lielāko risku, ir jāuzlabo pārbaudes. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības valsts preču elementu, ir pamats valsts naudas līdzekļu izmantošanai, lai segtu daļu izmaksu, kas rodas no pārbaudes un izpildes un jo īpaši, lai pārliecinātos, ka izpildes un pārbaudes izmaksas nedarbojas kā šķērslis sākotnējai produkcijai.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

2.1 **Lūdz**, lai bioloģiskās pārtikas un lauksaimniecības Eiropas rīcības plāna īstenošanā īpaša uzmanība tiktu pievērsta nosacījumu nodrošināšanai, lai tiektos uz tādu darbību visā ES un lai īstenošana notiktu ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām varas iestādēm.

2.2 **Uzskata**, ka ir nozīmīgi, lai Kопienas pasākumu īstenošana būtu saskaņota ar vietējiem un reģionālajiem pasākumiem un lai Komisija novērotu rīcības plāna īstenošanu, neuzliekot papildus finansiālo vai administratīvo slogu dalībvalstīm un, ja tas ir nepieciešams, izteiktu jaunus priekšlikumus.

2.3 **Iedrošina** dalībvalstis izmantot lauku attīstības pasākumus, lai veicinātu vietējo un reģionālo dabisko produktu tirgus.

2.4 **Iedrošina** uzņēmējus sabiedriskajā sektorā un valsts finansētus uzņēmējus, piemēram, vietējās un reģionālās varas iestādes, sekmēt dabiskos produktus, piemēram, skolās, dienas aprūpes centros un citās iestādēs.

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Zaļo grāmatu par valsts un privātajām partnerattiecībām un Kopienas tiesību aktiem par sabiedriskajiem un koncesiju pasūtījumiem

(2005/C 71/05)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu par valsts un privātajām partnerattiecībām un Kopienas tiesību aktiem par sabiedriskajiem un koncesiju pasūtījumiem (COM(2004) 327 galīgā red.),

ņemot vērā Prezidenta 2004. gada 30. aprīļa lēmumu, par konsultēšanos šajā jautājumā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu,

ņemot vērā tās priekšsēdētāja 2004. gada 26. maija lēmumu dot norādījumu Ekonomikas un sociālo lietu komisijai pieņemt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā tās atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par valsts piegādes līgumu, valsts pakalpojumu līgumu un sabiedriskā darba līgumu piešķiršanas procedūru koordināciju, kā arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, kas koordinē līgumu piešķiršanas procedūras subjektiem, kuri darbojas ūdens, enerģijas un transporta nozarēs; (COM(2000) 275 galīgā red. – 2000/0115 COD un COM(2000) 276 galīgā red. – 2000/0117COD – CdR 312/2000 galīgā red.)⁽¹⁾,

ņemot vērā tās atzinumu par Zaļo grāmatu attiecībā uz vispārējo interešu pakalpojumiem Eiropā (COM(2003) 270 galīgā red. – CdR 149/2003 galīgā red.)⁽²⁾,

ņemot vērā tās atzinumu par Lisabonas stratēģijas vidusposma pārskatu, ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas Nodarbinātības stratēģijas īstenošanas nostiprināšanu, ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas vadlīnijām, ņemot vērā Padomes ieteikumus attiecībā uz dalībvalstu nodarbinātības politikas īstenošanu, (COM(2004) 239 galīgā red. – CdR 152/2004 galīgā red.),

ņemot vērā atzinuma projektu (CdR 239/2004 rev. 1), kuru pieņēmusi Ekonomikas un sociālo lietu komisija 2004. gada 4. oktobrī (ziņojuma sniedzēja: **Segersten Larsson kundze**, Vārmlandes apgabala padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja (SE-ETP),

savā 57.plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē) pieņēma šādu atzinumu:

1. Reģionu komitejas apsvērumi

jautājumus, atbildes uz kuriem ir sagaidāmas kā ļoti nozīmīgas Komisijas turpmākajam darbam;

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **atbalsta** Komisijas Zaļo grāmatu par valsts un privātajām partnerattiecībām un ES tiesiskos aktus par valsts līgumu piešķiršanu un koncesijām, tā kā Eiropas Savienībā sadarbība starp pašvaldībām/reģioniem un uzņēmējdarbības vidi ir ieguvusi pieaugošu nozīmi. Attīstības, kohēzijas un konkurences jautājumi var tikt saskaņoti ar vienu no visnozīmīgākajiem Lisabonas stratēģijas aspektiem: klimata uzlabošana vienmērīgai iekšējā tirgus darbībai. Tajā pat laikā, komiteja vēlētos uzsvērt ievērojamās pretrunas starp dalībvalstīm un starp dažādajām darbības jomām sadarbības formu un to apjoma ziņā;

1.2 **atzīmē**, ka Zaļā grāmata nesatur konkrētus priekšlikumus. Tomēr, tā norāda uz apjomu, kādā Kopienas tiesiskie akti piemērojami privātā partnera izvēles fāzē, un sekojošā fāzē, ar mērķi noteikt jebkādas neskaidrības, kā arī analizēt to apjomu, kādā Kopienas ietvars ir piemērots VPP noteikumiem un sevišķajām īpašībām. Zaļā grāmata tāpat uzdot vairākus

1.3 **uzskata**, ka valsts un privātās partnerattiecības nevar tikt uzskatītas kā tikai tīri tehniska, juridiska lieta, tās jāpaplašina un jāilustrē skatoties no politiskās perspektīvas viedokļa;

1.4 **cer**, ka visiem jautājumiem, kas saistīti ar partnerattiecībām, līgumu piešķiršanu un vispārējo interešu pakalpojumiem tiks pievērsta atbilstoša uzmanība;

1.5 **uzskata**, ka vietējās un reģionu varas iestādes, t.i., tās, kuras atrodas vistuvāk pilsoņiem, ir vispiemērotākās, lai izņemtu vai tām jānodrošina pakalpojumi pašām, vai jāatsakās no līdzdalības, vai jādarbojas sadarbībā ar citiem partneriem. Komiteja uzsver politisko savienību izšķirošo lomu, novērtējot kam jāvada valstiski finansētie pakalpojumi;

1.6 **uzskata**, ka vietējās un reģionu varas iestādes parasti vislabāk izvietotas, lai novērtētu kā pakalpojumi jāfinansē;

⁽¹⁾ OV C 144, 16.5.2001., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 73, 23.3.2004., 7. lpp.

1.7 **uzsver** dažādās lomās, kuras spēlē vietējās pašvaldības un reģioni, tā kā papildus organizācijas, pārvaldes un pārraudzības darbībām, tās tāpat vada iekšējo pakalpojumu nodrošināšanu;

1.8 **neuzskata**, ka partnerattiecības būtu jāuzskata par brīnumlīdzekli; potenciālās valsts un privātās partnerattiecības jānovērtē atbilstoši katram projektam;

1.9 **piekrīt**, Zaļās grāmatas apliecinājumam, ka valsts partnerim jāspēj noteikt sasniedzamie mērķi sabiedrisko interešu, nodrošināmo pakalpojumu kvalitātes un cenu veidošanas politikas ziņā, kā arī tam jāuzņemas atbildība pār šo mērķu atbilstības pārraudzību.

Valsts un privāto partnerattiecību attīstība

REĢIONU KOMITEJA

1.10 **atzīmē**, ka "partnerattiecības" tiek interpretētas daudz plašākā nozīmē kā sākotnēji iecerēts;

1.11 **iesaka**, ka nākotnē "valsts un privātās partnerattiecības" jādefinē ierobežojošākā veidā, lai apzīmētu paplašinātas attiecības, kopējā riska uzņemšanos, kā arī galvenās finansiālās saistības;

1.12 **uzskata**, ka, attiecīgi, ir ārkārtīgi svarīgi precīzāk nodefinēt valsts un privāto partnerattiecību konceptu, lai nodrošinātu atbilstošas pārrunas, kuras attiektos uz jebkurām turpmākajām Kopienas aktivitātēm;

1.13 **piebilst**, ka partnerattiecības/sadarbība parasti tiek uztvertas kā plašāka parādība nekā tikai valsts un privātās partnerattiecības. Pašvaldības un reģionu varas iestādes tāpat sadarbojas ar daudziem citiem partneriem, tādiem kā vietējie un reģionālie varas pārstāvji, universitātes, arodbiedrības, reliģiskās kopienas, asociācijas, sociālās un interešu grupas, brīvprātīgās organizācijas un atsevišķi indivīdi. Paredzams, ka arī šie partneri nākotnē iegūs nozīmi;

1.14 **atzīmē**, ka dažreiz tradicionālās līgumu piešķiršanas formas, kurās puses tiecas pēc ciešākas sadarbības un kopējas atbildības pārņemšanas, arī tiek apzīmētas kā partnerattiecības, valsts-privātās partnerattiecības vai valsts-privātās partnerattiecības uz līguma pamata;

1.15 **uzskata**, ka ciešāka sadarbība tāpat ir nozīmīga tradicionālajās līgumu piešķiršanas formās, it īpaši ieviešanas fāzē;

1.16 **norāda**, ka kopējās partnerattiecībās vai institucionālajās partnerattiecībās, galvenā atbildība bieži tiek uzlikta valsts varas institūcijām. Papildus ieguvums veidojas no tā, ka lielāku atbildību uzņemas privātais sektors, kā arī no kopējā finansējuma, jaunām idejām un pieejām, kā arī no ilgtermiņa attiecību nodibināšanas.

1.17 **uzsver**, ka jau eksistē vairākkārtējas kontroles tādu pakalpojumu sniegšanas jomā, kam ir vispārēja ekonomiska

nozīme, kā arī partnerattiecību jomā, kurās iesaistītas valsts iestādes. Nedrīkst aizmirst, ka ekonomisku un politisku lēmumu gadījumā vairākkārt tiek pielietota demokrātiska balsošanas procedūra un līdz ar to padziļināta kontrole un rūpīgas pārbaudes, ko veic pašu kontroles orgāni. Tas viss garantē daļēju atklātību.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

2.1 **uzsver**, ka ES līguma principi, piemēram, par caurspīdīgumu, vienlīdzīgām iespējām, proporcionalitāti un savstarpējo atzīšanu, jāliek pamatā visiem dažādajiem partnerattiecību projektu veidiem;

2.2 **neuzskata**, ka būtu atbilstoši ieviest jebkādu Kopienas partnerattiecību likumdošanu pašreizējā fāzē, tā kā "partnerattiecību" jēdziens nav skaidri definēts. Komiteja neuzskata, ka valsts-privātās partnerattiecības varētu iekļaut Kopienas līgumu piešķiršanas direktīvās, tā kā tās nenodrošina pietiekamu atbalstu iniciatīvai, riska uzņemšanai vai elastīgumam. Reglamentējošais ietvars nav pietiekami elastīgs, jo partnerattiecības ietver aktīvāku partnera lomu, nevis tikai tradicionālo līgumu piešķiršanas nodrošinātāja lomu. Komisija, kaut arī daļēji ir ņēmusi vērā Reģionu komitejas iepriekšējos atzinumus, tomēr nepietiekamā mērā.

2.3 **uzsver** vietējo un reģionālo varas pārstāvju centrālo lomu, nosakot, organizējot, finansējot un pārraugot vispārējo interešu pakalpojumus;

2.4 **uzskata**, ka, atsaucoties uz to pienākumu garantēt pieeju vispārējo interešu pakalpojumiem, valsts varas pārstāvjiem ir jābūt brīviem savā izvēlē un tiem jāeksperimentē ar dažādiem modeļiem tik ilgi cik vien noteikti principi, tādi kā, caurspīdīgums, vienlīdzīga attieksme, proporcionalitāte un savstarpējā atzīšana, tiek ievēroti;

2.5 **uzskata**, ka vietējās un reģionu varas iestādes tāpat vislabāk izvietotas, lai noteiktu pakalpojuma modeli, veidu un kvalitātes prasības, tā kā tās atrodas vistuvāk pilsoņiem. Turklāt demokrātiskās procedūras, kurām šādu lēmumu gadījumos ir pakļautas valsts iestādes, nodrošina daļēju pārraudzību un caurspīdīgumu;

2.6 **uzskata**, ka ir nepieciešams vēlreiz uzsvērt, lai šīs varas iestādes būtu brīvas savā izvēlē izlemt vai pašām nodrošināt iekšējos pakalpojumus, attiekties no līdzdalības, vai arī vadīt sadarbībā ar citām pusēm;

2.7 **uzsver** nepieciešamību vietējām un reģionālajām varas institūcijām attīstīt citas individuālas, elastīgas sadarbības formas;

2.8 **uzsver** nepieciešamību vairāk orientēties uz pilsoņiem, tā kā pakalpojumi tiek nodrošināti pilsoņiem;

2.9 savā atzinumā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par valsts piegādes līgumu, valsts pakalpojumu līgumu un sabiedriskā darba līgumu piešķiršanas procedūru koordināciju **apgalvo**, ka valsts un privāto partnerattiecību projektiem jābūt elastīgiem un vispārēji pieejamiem. Tāpat visas iepirkuma procedūras laikā tiek uzsvērta nepieciešamība pēc plaša dialoga starp pircēju un piegādātāju;

2.10 tajā pašā atzinumā **atzīmēja**, ka "jānosaka, ka reģionālo un vietējo varas institūciju līgumu piešķiršana to pašu juridiskajiem uzņēmumiem neietilpst direktīvu apjomā un jāuzskata kā ražošana, kas veikta saskaņā ar viņu pašu pārvaldi";

2.11 **atbalsta** Zaļās grāmatas apliecinājumu, ka "Kopienas tiesiskie akti par valsts līgumiem un koncesijām ir neitrāli attiecībā uz dalībvalstu izvēli, lai tās pašas nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumus vai uzticētu to trešai pusei";

2.12 **atzīmē**, ka daudzas valstis attīsta tādu partnerattiecību veidu, kurā individuāli pilsoņi izlemj, kas nodrošinās pakalpojumus. Valsts varas institūciju loma ir vairāk saistīta ar minimālā kvalitātes līmeņa garantēšanu, kā arī nodrošināšanu, ka kompānijas ir *bona fide* (ar labiem nodomiem). Pašreizējie piegādes noteikumi neparedz situācijas, kurās pilsoņi ir nozīmīgi dalībnieki un pieņem galīgo lēmumu attiecībā uz to, kurš piegādās pakalpojumu;

2.13 **pašlaik nespēj noteikt** vai jāievieš Kopienas tiesiskie akti par pakalpojumu koncesiju, tāpēc, ka vēl arvien nav definēts jēdziens "partnerattiecības". Komiteja neuzskata, ka pakalpojumu koncesija jāpakļauj Kopienas līgumu piešķiršanas direktīvām, tā kā koncesijām nepieciešama elastīgāka procedūra nekā līgumu piešķiršanai;

2.14 **atzīmē**, ka pašreizējie līgumu piešķiršanas tiesiskie akti vēl joprojām ir sarežģīti un neveicina elastīgumu un novatoriskas idejas;

2.15 **uzsver** nepieciešamību, ka lēmumam par kompānijas pārvietošanu no valsts uz privāto sektoru ir jābūt ekonomiskās politikas lēmumam, un, atbilstoši, jābūt dalībvalstu īpašajā kompetencē;

2.16 **cer**, ka konkurences dialoga laikā iegūtā pieredze tiks ņemta vērā pirms jebkādi citi pasākumi tiks ierosināti. Komiteja

tāpat atzīmē, ka tās atzinumā par līgumu piešķiršanas direktīvām, tā izteica iebildumus attiecībā uz šī veida līgumu piešķiršanu un tā vietā aicināja vairāk izmantot vienošanās līgumus;

2.17 **cer**, ka Komisija izskaidros juridisko situāciju Tekkalas (*Teckal*) aspektā, tā kā dalībvalstīs to interpretē dažādi. Komiteja neuzskata, ka pilnīgā valsts īpašumā esošo uzņēmējdarbību darbību vajadzētu regulēt Kopienas līgumu piešķiršanas tiesiskajiem aktiem, tā kā tās tiek valstiski kontrolētas un to darbība ir līdzvērtīga iekšējām darbībām. Turklāt, vairums no darbībām uzņēmējdarbībās tiek veiktas saistībā ar valsts varas institūcijām, kurām tās pieder;

2.18 **uzsvērtu** nepieciešamību pēc vietējas/reģionālas politikas saskaņas noslēdzot ilgtermiņa līgumus;

2.19 **izceltu** nepieciešamību ņemt vērā demokrātiskās prasības, kurām jāatspoguļo pilsoņu vēlmes, papildus konkurences vajadzībām;

2.20 **paredz** atgriezties pie apspriežamā jautājuma tiklīdz jēdziens "partnerattiecības" tiks nodefinēts;

2.21 visbeidzot, **izvirzītu** dažus turpmākos jautājumus:

- Kā tiek aizsargāts demokrātiskais faktors partnerattiecību projektos un līgumu piešķiršanā?
- Kādas ir pilsoņu iespējas īstenot politisko varu?
- Kāda ekonomiskā brīvība ir iespējama ilgtermiņa līgumu ietvaros?
- Kā var nodrošināt darbības politisko brīvību?
- Kā mainās vajadzības un kā tiek vadīti apstākļi ilgtermiņa līgumos?
- Kā pilsoņi tiks nodrošināti ar uzņēmumu darbības caurspīdīgumu?
- Vai ir pārlicība, ka varas institūcijas būs spējīgas vadīt, pārvaldīt un garantēt augstas kvalitātes pilsoņiem domātus pakalpojumus?
- Kāds ir strukturālo fondu iespaids un nozīme attīstot valsts un privātās partnerattiecības?

Brisele, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas
prezidents
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas ziņojums – Zinātne un tehnoloģijas – Eiropas nākotnes pamats – Nostādnes pētniecības atbalsta politikā Eiropas Savienībā

(2005/C 71/06)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ziņojums – *Zinātne un tehnoloģijas – Eiropas nākotnes pamats – Nostādnes pētniecības atbalsta politikā Eiropas Savienībā* (COM(2004) 353 final),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 17. jūnija lēmumu konsultēties ar Reģionu komiteju šajā jautājumā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu,

ņemot vērā Reģionu komitejas prezidents 2004. gada 5. aprīļa lēmumu uzdot savai Kultūras un izglītības komisijai sastādīt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā Lisabonas Eiropas Padomes lēmumu, ar kuru tika pieņemta koncepcija par Eiropas zinātnisko pētījumu sfēru (ERA), ar to liekot pamatu kopīgai zinātnes un tehnoloģijas politikai visā Eiropas Savienībā,

ņemot vērā 2002. gada marta Barselonas Eiropas Padomes lēmumu, ar kuru Eiropas Savienība izvirzīja sev uzdevumu paaugstināt Eiropas zinātnisko pētījumu sasniegumus līdz 3 % no Eiropas Savienības IKP līdz 2010. gadam,

ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu par *Eiropa un pamata zinātniskie pētījumi* ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu ⁽²⁾ par *Universitāšu nozīmi zināšanu Eiropā* un Reģionu komiteja perspektīvu atzinumu par *Universitāšu nozīmi vietējā un reģionālajā attīstībā zināšanu Eiropas kontekstā* (CdR 89/2003 final) ⁽³⁾,

ņemot vērā augsta līmeņa ekspertu palātas, ko vadīja profesors *Ramon Marimon*, ziņojumu *Jaunu VI sistēmas programmas instrumentu efektivitātes novērtējums* (2004. gada 21. jūnijs),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinuma projektu (CdR 194/2004 rev.1), ko pieņēma tās Kultūras un izglītības komisija 2004. gada 22. septembrī (ziņotājs bija *Jyrki Myllyvirta* kgs, Mikkelī pilsētas mērs, FI/ETP),

TĀ KĀ:

- 1) vispārējie paziņojuma mērķi ir absolūti nepieciešami elementi Lisabonas Eiropas stratēģijas īstenošanā. Eiropas zinātniskās izpētes un attīstības investīciju palielināšana līdz 3 % no IKP, no kuriem 2 % nāk no privātiem avotiem un visi saistīti ar zinātniskiem pētījumiem un attīstību, kas veicina uz zināšanām balstītu sabiedrību un ekonomiku Eiropā, ir visaptverošs uzdevums, ko iespējams īstenot vienīgi ar Savienības un dalībvalstu dalītām saistībām un saskaņotu darbību;
- 2) paziņojumā pieņemti seši galvenie uzdevumi attiecībā uz attīstību. Šie uzdevumi ir:
 - Eiropas izcilības centru radīšana laboratoriju sadarbības rezultātā
 - Eiropas tehnoloģisko iniciatīvu uzsākšana
 - Pamata zinātnisko pētījumu jaunrades stimulēšana, sacenšoties darba grupām Eiropas līmenī
 - Eiropas pārvēršana par pievilcīgāku vietu labākajiem pētniekiem
 - Eiropas interesēm saistošas zinātnisko pētījumu infrastruktūras attīstīšana
 - valstu programmu koordinācijas darba uzlabošana;

⁽¹⁾ COM(2004) 9 final.

⁽²⁾ COM(2003) 58 final.

⁽³⁾ OV C 73, 23.3.2004, 22. lpp.

Plašāki procesuāla rakstura priekšlikumi attiecas uz:

- zinātnisko pētījumu veiktspējas paaugstināšana visā Savienībā, īpaši jaunajās dalībvalstīs;
- Eiropas Savienības pūliņu vēršana uz galvenajām tēmām un
- darīt labāk, lai darītu vairāk;

- 3) paziņojumā ierosinātās darbības nav kohēzijas instrumenti kā tādi, taču, nenoliedzami, tiem ir sava ietekme, vai nu pozitīva, vai negatīva, uz kohēziju. Uz zināšanām balstītās nozares ir attīstības dzinējspēks visā Eiropā; panākt, lai šie spēki veicinātu kohēzijas mērķu īstenošanu, ir daudz efektīvāk no reģionālās politikas viedokļa nekā zinātnisko pētījumu politika, kas ved uz centralizāciju un kas jākompensē ar palielinātām reģionālās politikas subsīdijām un finanšu iedalījumiem.

Savā 2004. gada 17./18. novembra 57. plenārajā sesijā (2004. gada 18. novembra sēdē) RK vienbalsīgi pieņēma sekojošu atzinumu:

1. Reģionu komitejas viedokļi

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **apsveic** ziņojumu – *Zinātne un tehnoloģijas – Eiropas nākotnes pamats – Nostādnes pētniecības atbalsta politikā Eiropas Savienībā* un uzskata to par ārkārtīgi svarīgu sākuma punktu Eiropas zinātnisko pētījumu paplašināšanā un uzlabošanā visas Eiropas panākumu labā;

1.2 **ir vienprātis** ar Eiropas Komisiju jautājumā par to, ka zinātniskie pētījumi, tehnoloģiskā attīstība un inovācija ir uz zināšanām balstītas ekonomikas pamats, galvenais izaugsmes, uzņēmumu konkurētspējas un nodarbinātības un ES pilsoņu dzīves kvalitātes celšanas faktors;

1.3 **atgādina** mums, ka Eiropā katra reģiona izaugsme un veiksmē arvien vairāk ir atkarīga no uz zināšanām balstītas ekonomikas progresa;

1.4 **uzskata**, ka, lai gan Eiropas Savienības pūliņi zinātnisko pētījumu politikas jomā ir sevi apliecinājuši kā vērtīgi un nepieciešami, šī pieeja šobrīd liekas neatbilstoša mūsdienu vajadzībām;

1.5 **atbalsta** mērķi investēt 3 % IKP zinātniskajos pētījumos un attīstībā. Šo absolūti nepieciešamo mērķi iespējams sasniegt tikai ar visu dalībvalstu stingru nodrošināšanu šī mērķa īstenošanai. Kvantitatīvā ziņā tieša ES zinātnisko pētījumu finansējuma nozīme var būt tikai margināla. Tomēr ES pasākumi var sniegt savu ieguldījumu, un tie ir nepieciešami saistību stiprināšanā un maksimālā labuma gūšanā no šādām investīcijām;

1.6 **atbalsta** Eiropas Savienības priekšlikumu divkārtot Savienības zinātnisko pētījumu finansējumu laika posmā starp 2007. un 2013. gadu. Visas Eiropas interesēs ir tas, lai šis priekšlikums tiktu realizēts pat tad, ja budžeta plāni laika periodā no 2007. gada līdz 2013. gadam mainītos;

1.7 **uzsver** tāpat kā Komisija, ka jaunās dalībvalstīs ar saviem cilvēku un kultūras resursiem ir papildu motivācija pilnveidotai darbībai un resursu palielināšanai zinātnisko pētījumu politikā.

EIROPAS PIEVIENOTĀ VĒRTĪBA

REĢIONU KOMITEJA

1.8 **uzsver**, ka zinātnisko pētījumu jomā Eiropas pievienotā vērtība ir acīmredzama. To rada:

— iespēja sasniegt nepieciešamo kritisko masu zinātnisko pētījumu disciplīnās, kurās atsevišķas valstis ir pārlietu mazas;

— labāka spēja piesaistīt ievērojamākos zinātniekus un

— uzlabota augsti izglītotu pētnieku un citu ekspertu mobilitāte;

1.9 **uzskata**, ka zinātnisko pētījumu un attīstības finansējumam Savienībā, ieskaitot jauno sistēmas programmu, jābūt dinamiskam un jāreaģē uz biznesa, zinātnes un sabiedrības vajadzībām, lai novirzītu zinātniskos pētījumus uz tām jomām, kurās Eiropas izaugsmes, uzņēmumu konkurētspējas un nodarbinātības ietekme ir visredzamākā;

1.10 **norāda uz to**, ka pilsētas, vietējās un reģionālās iestādes daudzos pozitīvos veidos var sniegt savu ieguldījumu Eiropas pievienotās vērtības piepildījumā. Tas sevi ietver reģionālās inovācijas politikas, tehnoloģiju centrus, inkubatorus, zinātnes parkus un riska kapitāla fondus, kas Kopienā tiek ļoti ņemts vērā. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām to tuvības pilsoņiem dēļ ir svarīga inovācijas veicināšanas loma jomās kā ilgtspējīga attīstība sabiedrībā;

1.11 **apsveic** zinātnisko pētījumu attīstības Eiropas interesēs uzdevumu;

1.12 **apsveic** mērķi padarīt Eiropas Savienības zinātnisko pētījumu politiku rentablāku;

1.13 **uzsver**, ka kritiskā masa ir atkarīga no tēmas, tematiskās jomas un dalībniekiem (skatīt Marimona ziņojumu). Konceptija "viens izmērs der visiem" nav piemērojama attiecībā uz visām tematiskajām jomām un visiem instrumentiem;

1.14 **norāda**, ka, uzlabojot nacionālo programmu saskaņošanu, jāņem vērā arī reģionālās zinātnisko pētījumu programmas un programmu ietekme uz reģionālo attīstību;

1.15 **uzsver**, ka mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), 99 % no visiem uzņēmējdarbības uzņēmumiem, nodrošina lielāko daļu darba vietu un ir galvenie virzītājspēki Eiropas inovācijā un reģionālajā attīstībā. Eiropas zinātnisko pētījumu politikā jāiesaista MVU un to zinātnisko pētījumu un attīstības vajadzības daudz vairāk, nekā tas darīts līdz šim;

1.16 **ir vienprātis**, ka pētniekiem jāspēj pilnībā ekspluatēt Eiropas zinātnisko pētījumu politikas pasākumus – ieskaitot mazāka apjoma projektu iespēju – atbilstoši viņu interesēm un vajadzībām, un **apsveic** ierosinājumu radīt daudz atvērtāku zinātnisko pētījumu finansēšanas mehānismu;

1.17 **gribētu redzēt**, ka lielāks uzsvars tiek likts uz pētnieku ierosinātajiem projektiem, kas balstīti uz viņu pašu iniciatīvu un pamatoti ar uzņēmējdarbību vajadzībām pēc zinātniskiem pētījumiem un attīstības;

1.18 **uzsver** vietējo un reģionālo ekonomiskās attīstības politikas un stratēģiju rosinošo nozīmi. Parasti vietējās un reģionālās ekonomiskās attīstības un visas inovāciju infrastruktūras instrumentus koordinē vietējās un reģionālās pašvaldības sadarbībā ar universitātēm un uzņēmējdarbību attiecīgajā jomā;

1.19 **uzskata** EUREKA–metodi par labu zinātniski orientētu un visaptverošu zinātnisko pētījumu tīkla darba piemēru, kur arī MVU ir zems līdzdalības sliekšnis.

ZINĀTNISKO PĒTĪJUMU DAŽĀDĪBA UN ĢEOGRĀFISKĀ DECENTRALIZĀCIJA

REĢIONU KOMITEJA

1.20 **norāda**, ka galvenā vērtība Eiropā ir ļoti lielas iedzīvotāju daļas augstais izglītības līmenis; lai to varētu izmantot

pilnībā, Eiropas rīcībā jābūt plaši izvērstai izglītības un zinātnisko pētījumu infrastruktūrai;

1.21 **prasa** stingrus pasākumus, lai dotu iespēju arī mazākām institūcijām un sabiedriskajām iestādēm gūt labumu no Eiropas zinātnisko pētījumu politikas. Zinātnisko pētījumu un attīstības pasaule ir kļuvusi daudzpusīga un dažāda. Atšķirība starp pamata un lietišķajiem zinātniskajiem pētījumiem ir kļuvusi visai izplūdusi. Jaunas zināšanas var radīt dažāda apjoma un tipa iestādēs. Pat mazas institūcijas var radīt zināšanas, kas interesēs visu pasauli plašās speciālo zināšanu jomās, īpaši ja šīs institūcijas sadarbojas ar augsto tehnoloģiju uzņēmumiem;

1.22 **uzsver**, ka zinātnisko pētījumu dažādība, autonomija un ģeogrāfiskā decentralizācija ir svarīgi faktori to reģionālās ietekmes palielināšanā. Pilsētu un reģionālo iestāžu administratīvo struktūru attīstība arī ir viens no priekšnoteikumiem veiksmīgai inovāciju izplatīšanai no zinātniska pētījuma uzņēmējdarbībā un sabiedriskajās organizācijās. Tas ir jo sevišķi svarīgi jaunajās dalībvalstīs, kurā decentralizētu administratīvo struktūru izveide, kā arī vietējo un reģionālo pašvaldību stiprināšana ir galvenie faktori ilgtspējīgas attīstības ieviešanas nodrošinājumā vietējā un reģionālā līmenī;

1.23 **norāda**, ka visā Eiropā ir dažādas sistēmas. Atkarībā no valsts pilsētu, vietējo pašvaldību un reģionu nozīme bieži vien ir ārkārtīgi svarīga augstākās izglītības un zinātnisko pētījumu organizēšanā, finansēšanā un attīstībā un it īpaši novatoriskas apkārtnes radīšanā, apvienojot zinātnisko izpēti, attīstību, inkubatorus un biznesa vidi, kur zinātnisko pētījumu rezultāti noved pie jaunām uzņēmējdarbības aktivitātēm, jaunām darba vietām un paaugstinātu labklājību;

1.24 **uzskata**, ka koncepcija "izcilības centri", kā ierosināts paziņojumā, ir jāievieš, ņemot vērā arī augsti specializētos mazākos centrus, kas var būt būtiski visaptverošas konkurētspējīgas uzņēmējdarbības attīstībā šaurās ražošanas nozarēs un var kalpot par sākuma punktu jauna liela mēroga biznesa radīšanai;

1.25 **uzskata**, ka tas pats attiecas uz tehnoloģiju platformām; ir nepieciešams platformas redzēt kā līdzekli, ar kura starpniecību sekmēt dažādu augsto tehnoloģiju biznesu dažādās Eiropas vietās;

1.26 **apsveic** savstarpēji papildinošo zinātnisko pētījumu finansējumu un struktūrfondus; praktiskie risinājumi ir jāveido "konverģences" mērķa reģionos un "reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības" mērķa ietvaros ar īpašu uzsvāru uz jaunajām dalībvalstīm;

1.27 **iesaka** "Marijas Kirī" darbību, lai padarītu Eiropu pievilcīgāku labākajiem pētniekiem, kas jāturpina un jāstiprina. Eiropas zinātniskajiem pētījumiem jāspēj mobilizēt visu savu potenciālu, lai uzlabotu Eiropas, jauniešu, sieviešu, visu reģionu konkurētspēju un gūtu labumu no paplašinātas sadarbības ar citām Eiropas valstīm;

PRETIM SEPTĪTAJAI SISTĒMAS PROGRAMMAI

REĢIONU KOMITEJA

1.28 **apsveic** paziņojuma beigās sniegto uzaicinājumu dažādām ieinteresētajām pusēm un zinātnisko pētījumu lietotājiem Eiropā piedalīties diskusiju procesā, kurā tiks formulēta septītā sistēmas programma;

1.29 **uzsver** arī iespējami pozitīvo dažādo ieinteresēto pušu nozīmi un it īpaši vietējo un reģionālo iestāžu nozīmi ierosinātajā Eiropas Zinātnisko pētījumu padomē. Eiropas Zinātnisko pētījumu padomes ideja, vai tā būtu Savienības aģentūra, vai kāda cita vieta struktūra, ir jāattīsta, lai panāktu ciešus kontaktus ar vietējo un reģionālo administrāciju un Reģionu komiteju. Eiropas zinātnisko pētījumu un attīstības finansējums ir jānovirza, pamatojoties uz zinātnisku izcilību un jaunu inovāciju ieviešanas potenciālu komerciālajā tirgū un atbilst sabiedrības vajadzībām. **uzskata** par svarīgu, ka Eiropas reģioni un pētnieki, kuri nav ieteiktās Eiropas Zinātnisko pētījumu Padomes komandas daļa, arī gūst labumu no pētniecības rezultātiem;

1.30 **atbalsta** ierosināto Savienības aktivitāšu racionalizāciju un pārgrupēšanu, lai atbalstītu zinātniskos pētījumus MVU un

to labā, rika kapitāla fondu, zinātnes parku, inkubatoru un reģionālo inovācijas politiku izveidei; tehnoloģiju tālāk nodošanai un intelektuālā īpašuma un patentu pārvaldībai. Šis priekšlikums saistīts ar daudziem Komisijas DG un jāsagatavo kopīgi – būtiski, lai arī Reģionu komiteja būtu cieši iesaistīta.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **iesaka** veicinošas līdzsvarotas reģionālās attīstības Eiropā aspektu iekļaut Eiropas zinātnisko pētījumu politikas ieviešanā;

2.2 **uzsver**, ka zinātnisko pētījumu un attīstības veicināšana jāņem vērā, sagatavojot jaunās struktūrfondu programmas;

2.3 **uzsver**, ka "cilvēciskā dimensija" un sabiedrības vajadzības ir jāņem vērā jaunajā fondu programmā;

2.4 **pasvītro** zinātnisko pētījumu un inovāciju infrastruktūras, zinātniskās pētniecības centru, tehnoloģiju parku un izcilības centru, ieskaitot mazāka mēroga iestādes, svarīgumu, paturot prātā to galveno nozīmi pētnieku apmācībā un cilvēku resursu kapitāla veidošanā uz vietas, taču tā labumu arī plašākā mērogā;

2.5 **iesaka** Savienībai finansēt vairāk zinātnisko pētījumu uzņēmējdarbībā, reģionālās inovācijas procesos un zinātnisko pētījumu rezultātu komercializācijā, lai izveidotu instrumentus uz zināšanām balstītas ekonomikas stiprināšanu dažādās Eiropas Savienības vietās.

Briselē, 2004.gada 18. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums

- par Komisijas paziņojumu – Turpmākā Eiropas dzelzceļu sistēmas integrācija: trešā dzelzceļu pakete
- par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEC par Kopienas dzelzceļu uzņēmumu attīstību
- par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par vilcienu brigāžu, kas apkalpo lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu tīklā, sertificēšanu
- par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par starptautisko dzelzceļu pasažieru tiesībām un pienākumiem
- par Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par kompensāciju gadījumos, kad netiek ievērotas noligtās kvalitātes prasības attiecībā uz dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumiem

(2005/C 71/07)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu – Tālāka Eiropas dzelzceļa sistēmas integrācija: trešā dzelzceļu pakete – COM (2004) 140 galīgā red., Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEC par Kopienas dzelzceļu uzņēmumu attīstību – COM (2004) 139 galīgā red.- 2004/0047 (COD), Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par vilcienu brigāžu, kas apkalpo lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu tīklā, sertificēšanu – COM (2004) 142 galīgā red. 2004/0048 (COD), Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par starptautisko dzelzceļu pasažieru tiesībām un pienākumiem – COM (2004) 143 galīgā red. 2004/0049 (COD), un Priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par kompensāciju gadījumos, kad netiek izpildītas noligtās kvalitātes prasības attiecībā uz dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumiem – COM (2004) 144 galīgā red. 2004/0050 (COD),

ņemot vērā Padomes 2004. gada 28. aprīļa Lēmumu apspriesties šajā jautājumā ar Reģionu komiteju saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu un 71. pantu,

ņemot vērā tās priekšsēdētāja 2004. gada 19. jūnija Lēmumu uzdot Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai izstrādāt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā savu iepriekšējo atzinumu par priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par Transeiropas parastās dzelzceļu sistēmas savietojamību (COM (1999) 617 galīgā red. – 1999/0252 COD (CdR 94/2000 galīgā red.)⁽¹⁾),

ņemot vērā savu iepriekšējo atzinumu par Komisijas paziņojumu: Virzībā uz integrētu Eiropas dzelzceļu darbības sfēru - (COM (2002) 18 galīgā red. (otrā dzelzceļu pakete) (CdR 97/2002 galīgā red.)⁽²⁾),

ņemot vērā savu iepriekšējo atzinumu par Balto grāmatu: Eiropas transporta politika 2010. gadam: laiks izlemt (COM (2001) 370 galīgā red.) (CdR 54/2001 galīgā red.)⁽³⁾,

ņemot vērā savu iepriekšējo atzinumu par priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par Kopienas finanšu palīdzības piešķiršanu, lai uzlabotu kravas transporta sistēmas apkārtējās vides prasību ievērošanu – Marco Polo (COM (2002) 54 galīgā red. – 2002/0038 COD) (CdR 103/2002 galīgā red.)⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 317, 2000. gada 6. novembrī, 22. lpp.

⁽²⁾ OV C 66, 2003. gada 19. martā, 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 192, 2002. gada 12. augustā, 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 278, 2002. gada 14. novembrī, 15. lpp.

ņemot vērā savu iepriekšējo atzinumu par Koridoriem un TEN-T: izaugsmes ietekmes līdzekli un Eiropas kohēzijas vektoru, kā arī par Komisijas paziņojumu attiecībā uz Eiropas-Vidusjūras transporta tīkla attīstību (COM (2003) 376 galīgā red.) (CdR 291/2003 galīgā red.) (5),

ņemot vērā savu atzinuma projektu (CdR 161/2004 rev.2), kuru 2004. gada 24. septembrī pieņēmusi Teritoriālās kohēzijas politikas komisija (Ziņotājs: Bernard Soulage kgs, Reinas reģiona viceprezidents (FR, ESP)),

tā kā

- 1) Dzelzceļa pasažieru un kravas transporta attīstība ir ļoti svarīgs nosacījums integrētas Eiropas izveidē, kā arī nozīmīgs ekonomiskās izaugsmes avots;
- 2) Sakārtota veida meklējumi, kā padarīt pieejamus dzelzceļa transporta tirgus, būtu papildu vērtība šī attīstības mērķa sasniegšanā, it īpaši starptautiskajā līmenī;
- 3) Jebkurā solī pretim tirgu integrācijai un pieejamībai jāatceras trīs sekojošie apsvērumi: pakalpojuma kvalitāte; pasažieru un pārvadāto preču drošība; lietotāju un apkalpotu jomu tiesības,

savā 57. plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē), vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu:

1. Reģionu komitejas viedokļi

Uz iekšējā tirgus izveidi dzelzceļa pakalpojumos

Lai gan Komiteja atzīst priekšlikumus par pieņemamiem principā, jānoskaidro daudzi jautājumi gan attiecībā uz dalībvalstu un attiecīgo reģionālo/vietējo iestāžu darbību, gan attiecībā uz Komisijas ierosināto noteikumu apjomu, sfēru un raksturu. Reģionu komiteja ļoti vēlas pārliecināties, lai dzelzceļu reforma tiktu ieviesta tādā veidā, kas uzlabotu dzelzceļa pakalpojumus, tādējādi palielinot dzelzceļu konkurētspēju salīdzinājumā ar citiem transporta veidiem un nodrošinot dzelzceļa transporta operatoru ekonomisko dzīvotspēju.

REĢIONU KOMITEJA

1.1 apsvēc centienus, kas izdarīti, lai sekmētu un īstenotu integrētu Eiropas dzelzceļu jomu – nepieciešamu priekšnosacījumu šī transporta veida dinamisma atjaunošanā ilgtspējīgas transporta politikas Eiropas Savienībā izpratnē, kā aprakstīts Baltajā grāmatā;

1.2 visumā atbalsta Komisijas centienus sekmēt patiesa iekšējā tirgus izveidi dzelzceļa pakalpojumos attiecībā gan uz pasažieru, gan kravas transportu saskaņā ar Eiropas Parlamenta lēmumiem. Izvirzītie priekšlikumi kā daļa no trešās dzelzceļu paketes ir izstrādāti, lai uzlabotu kravas pakalpojumu kvalitāti un pakāpeniski padarītu pieejamu pasažieru transporta tirgu visā ES, sākot ar starptautisko pasažieru apkalpošanu;

1.3 uzskata, ka starptautiskajā pasažieru transporta sfērā reģionus savienošās ātrgaitas satiksmes pakalpojumu attīstība

ir iniciatīva, kas jāveicina, ievērojot ilgtspējīgu attīstību, tomēr tai jābūt daļai no plāna, kas nodrošina reģionus ar augstas kvalitātes pakalpojumu, balstītu uz regulāriem grafikiem;

1.4 vēlas veicināt pārrobežu pakalpojumu attīstību regulāras satiksmes tirgū, kam ir ļoti liela nozīme. Attiecīgajiem reģioniem jāatvieglo savstarpējās vienošanās iespējas, lai garantētu augstu kvalitātes līmeni un pakalpojumu dzīvotspēju;

1.5 lielu uzmanību vērs arī uz reģionālo plānošanu un vienlīdzīgu piekļuvi dažādiem reģioniem. Šajā sakarā Komiteja cer, ka tiks veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka jaunu dzelzceļa operatoru ienākšana nenoved pie nerenatālo maršrutu slēgšanas, kas šobrīd tiek uzturēti, izmantojot tarifu izlīdzināšanu.

Iespējams identificēt divus apdraudējumus:

— pirmais attiecas uz perifēriem vai izolētiem reģioniem, kas varētu atklāt, ka ir izslēgti no šiem pakalpojumiem, ja vienīgi operatoram būtu iespēja noteikt to raksturlielumus. Turklāt dažus starpreģionālos maršrūtus, kas nav valsts pakalpojumu līgumu priekšmets, varētu vājināt ar starptautisko pakalpojumu starpniecību, izmantojot pieturas, kurās ir vislielākā satiksme un kuras tādējādi dod vislielāko peļņu;

— otrs attiecas uz apstākļiem drošības noteikumu piemērošanā posmos (it īpaši reģionālajos), kas ir valsts pakalpojumu līgumu priekšmets;

(5) 2004. gada 30. aprīļa OV C 109, 10. lpp.

1.6 **norāda**, ka dzelzceļa drošības jautājums ir izšķirošs, kā ir atzīmēts paskaidrojošajā memorandā, un ka nedrīkst pieļaut to, lai zemo izmaksu pārvadātāju parādīšanās mazinātu drošības prasības attiecībā uz lietotājiem (vadītāju apmācība un licences, ritošā sastāva un ekspluatācijas noteikumu novecojušais stāvoklis). Tas ir vēl jo svarīgāk, ievērojot, ka kabotāžas atļaušana novedīs pie satiksmes sajaukuma, it īpaši reģionālajos maršrutos, kur valsts pakalpojumu līgumi vairumā gadījumu pieprasa augsta līmeņa drošību. Turklāt kabotāžas atļaušana novedīs *de facto* pie dažu nacionālo dzelzceļu tirgus segmentu liberalizācijas, un ir svarīgi nodrošināt, lai tirgus atvēršana konkurencei šādā veidā nevājinātu to nacionālo maršrutu ekonomisko dzīvotspēju, kas nav valsts pakalpojumu līgumu priekšmets;

1.7 **apstiprina** savu atbalstu to reformu izvērtēšanas procedūrām, kas uzsāktas dzelzceļu sektorā, lai nodrošinātu to, ka tās noved pie uzlabotu pakalpojumu (pakalpojumu sniegšanas, līmeņa, pakalpojumu kvalitātes, drošības, izmaksām) nodrošināšanas. Raugoties no šāda viedokļa, Komiteja vēlas uzzināt, vai ierosinātais darba grafiks ir piemērots, jo tas nedod iespēju būtiskai iepriekšējo reformu izvērtēšanai.

Vilcienu vadītāju sertificēšana Kopienas dzelzceļu tīklā

REĢIONU KOMITEJA

1.8 **atbalsta** Komisijas iniciatīvu, kas paredzēta vadītāja sertifikāta ieviešanai, ko veido divas daļas: 1) ES licence, kas ir derīga visā ES teritorijā ko izsniedz valsts iestāde vai kāda tās uzdevumā darbojošās iestāde un kas pieder vadītājam, un 2) saskaņots papildu sertifikāts, kas atspoguļo īpašas atļautā pakalpojuma prasības, kam būtu ierobežots derīguma termiņš un ko izsniegtu tā dzelzceļa uzņēmēj sabiedrība, kas vadītāju nodarbina;

1.9 **atzīmē**, ka šie nosacījumi bija partneru (Eiropas Dzelzceļu sabiedrība un Eiropas Transporta darbinieku federācija) konsultāciju priekšmets, un tie garantē brīvu nodarbināto pārvietošanos Kopienā;

1.10 **apstiprina**, ka stingru drošības noteikumu formulējums ir būtisks priekšnoteikums, ņemot vērā mērķi panākt dzelzceļu tīklu savietojamību. Ierosinātā saskaņošana ir nepieciešamība, ievērojot plašo valsts likumu dažādību attiecībā uz vadītāju sertificēšanu. Fiziskās un psiholoģiskās piemērotības novērtēšana, regulāras pārbaudes, kompetences līmeņa un kopīgas valodas pamatzināšanu kontrole ir būtiska garantija augsta līmeņa dzelzceļu drošībā;

1.11 **atbalsta** pakāpenisku jauno noteikumu ieviešanu, kas sākotnēji attieksies tikai uz vilcienu vadītājiem starptautiskajos

maršrutos, bet vēlāk, pēc novērtēšanas, tiks piemēroti attiecībā uz visiem vilcienu vadītājiem.

Starptautiskā dzelzceļa pasažieru tiesības un pienākumi

REĢIONU KOMITEJA

1.12 **apsveic** Komisijas iniciatīvu noteikt likumus attiecībā uz starptautiskā dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem saskaņā ar tiem likumiem, kas noteikti gaisa transporta sektorā. Tas iezīmē soli pretim veselīgai konkurencei dažādu transporta veidu starpā;

1.13 **cer**, ka ierosinātie pasākumi tiks izvērtēti attiecībā uz dalībvalstu kabotāžas pakalpojumiem, kas radīti pašreizējās likumdošanas sistēmā;

1.14 **atzīmē**, ka lietotāju un vietējo sabiedrību pārstāvji nav pietiekami ņemti vērā procedūrās, kuras, iespējami, tiks ieviestas.

Kompensācija gadījumos, kad netiek ievērotas kvalitātes prasības attiecībā uz dzelzceļa kravas pārvadājumiem

REĢIONU KOMITEJA

1.15 **atzīmē**, ka dzelzceļa kravas pārvadājumu tirgus daļa ir samazinājusies, jo ir palielinājušās klientu prasības augstākas kvalitātes, precīzāku piegāžu u.tml. izpratnē;

1.16 **uzskata**, ka pasākumi dzelzceļa pārvadājuma uzņēmumu sniegto pakalpojumu kvalitātes uzlabošanā ir īpaši svarīgi un ka bez šādiem pasākumiem dzelzceļa kravas pārvadājumu skaits turpinās samazināties;

1.17 **atzīmē** Komisijas centienus palielināt dzelzceļa kravas pārvadājumu tirgus daļu joprojām sarežģītajos apstākļos. Operatoru sniegto pakalpojumu kvalitātes uzlabošana noteikti ir viens no veidiem, kā iegūt klientu uzticību un piesaistīt jaunus klientus.

1.18 **jautā**, vai Komisijai būtu šis sektors jāregulē, kad operatori ar saviem klientiem ir līgumattiecības, kuros kvalitātes prasības ir daļa no nolīguma nosacījumiem. Draudi ir tajā apstākļi, ka regulai varētu būt pretēja ietekme, it īpaši, ja kvalitātes prasības noved pie augstākām pakalpojuma izmaksām, kamēr sauszemes transports joprojām var brīvi ieviest savstarpēji norunātas prasības. Tas ir vēl jo sāpīgāks temats dzelzceļa operatori jaunajās dalībvalstīs, it īpaši, ja Komisija neregulē kvalitātes prasības pēc tāda paša principa attiecībā uz visiem transporta veidiem.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **lūdz** ierosināto darba grafiku pārveidot, lai atstātu iespēju nepieciešamajai iepriekšējo reformu izvērtēšanai un jo īpaši tādēļ, lai šajā izvērtējumā varētu ņemt vērā šo reformu prasītās izmaiņas jaunajās dalībvalstīs un nomaļajos reģionos;

2.2 **aicina** sniegt precīzāku starptautisko pakalpojumu definīciju, ieskaitot prasību, ka galastacijām katrā valstī, uz kuru attiecas starptautiskie pakalpojumi, jābūt izvietotām vismaz vienā no lielākajiem pilsētu centriem. "Starptautisko pasažieru pakalpojumu" definīcija, kas ierosināta direktīvas projekta (COM (2004) 139 galīgā red.) 1. punktā aprobežojas ar vienu kritēriju, proti, "vilciens šķērso vismaz vienu robežu". Šīs definīcijas vienkāršība varētu novest pie normai neatbilstošas uzvedības (*spekulatīvs izmantotājs*), jo ar pirmās stacijas apkalpošanu otrā robežas pusē būtu pietiekami, lai iegūtu starptautiska pakalpojuma statusu, lai gan praktiski viss apgrozījums tiktu veidots tikai vienā valstī. Šāda prakse novestu *de facto* pie attiecīgās valsts nacionālā tirgus atvēršanas;

2.3 **lūdz** precizēt dalībvalstu un vietējo un reģionālo iestāžu lomu ierosinātā starptautiskā pakalpojuma raksturlielumu (pakalpojumu skaits, pieturu skaits, biežums, periodiskums, braukšanas maksa iekšzemes maršrutos) noteikšanā;

2.4 **ierosina**, ka direktīvas projekta redakcija būtu jākonkretizē tā, lai tiktu paredzēts, ka kabotāžas pakalpojuma ierobežojumus var uzlikt gan viena varas iestāde, ja maršruts, kurā jāievēro valsts pakalpojuma līgums, ir tās kā operatores instances atbildības jomā, gan arī direktīvā 2001/14/EK minētā regulētājinstance;

2.5 **iesaka** definēt nosacījumus, kas regulē starptautisko pakalpojumu darbību, lai atspoguļotu ierosināto pakalpojumu raksturu. Nosacījumi attiecībā uz šādu pakalpojumu dzīvotspēju, prasītās braukšanas maksas un pakalpojuma līmeņi ir atkarīgi no sniedzamo pakalpojumu rakstura. Piemēram, ir

grūti *a priori* iztēloties, pastāvot vieniem un tiem pašiem noteikumiem attiecībā uz pārrobežu pakalpojumiem, kas savieno divus kaimiņu reģionus, satiksmi ātrgaitas maršrutā starp, teiksim, Londonu un Marseļu, nakts satiksmi starp Hamburgu un Čīrihi un sezonālu satiksmi starp Parīzi un Venēciju;

2.6 **ierosina** izdarīt atsauci uz to ietekmi, kāda starptautisku dzelzceļa pakalpojumu tirgus atklāšanai būtu uz starptautiskajiem autobusu maršrutiem, it īpaši tarifu brīvības izteiksmē noteikt šo maršrutu braukšanas maksas (vai šim uzņēmējsabiedrībām ir tiesības arī uz valsts kabotāžu?);

2.7 **uzstāj**, ka ir nepieciešams noskaidrot nosacījumus, saskaņā ar kuriem jaunajiem starptautiskajiem dzelzceļa pakalpojumiem būtu vai nebūtu iespējams brīvi noteikt tarifus – it īpaši kabotāžas klientiem –, lai novērstu konkurences izkropļošanu attiecībā uz valstu operatoriem, kad pēdējiem šādas brīvības nav;

2.8 **ierosina** noteikt jauno pakalpojumu darbības ilgumu saskaņā ar peļņu no kapitāla ieguldījuma. Tādēļ, lai izvairītos no pakalpojumu snieguma nepastāvības šajā nozarē, ir svarīgi, lai iesaistītajām pusēm tiktu nodrošinātas garantijas;

2.9 **prasa**, lai vilcienu brigāžu saskaņotajā papildu sertifikātā būtu ietverta katras tās valsts valodas prasība, kuru šķērso maršruts;

2.10 **pastāv** uz to, lai nosacījumi attiecībā uz pasažieru kompensāciju, kādus piemēro dzelzceļa transportā, it īpaši attiecībā uz vilcienu kavēšanos, būtu vienādi ar tiem nosacījumiem, kādus piemēro gaisa satiksmes sektorā (kompensācijas termiņš un līmenis);

2.11 **atzīmē**, ka šajos jautājumos ir ieinteresēts arvien pieaugošs skaits vietējo un reģionālo iestāžu un tādēļ ir ļoti svarīgi, lai to pārstāvji tiktu iesaistīti visās valsts vai kopienas institūcijās, kas ir atbildīgas par šo pasākumu īstenošanu.

Briselē, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai *eVeselība – veselības aprūpes uzlabošana Eiropas pilsoņiem: darbības plāns Eiropas eVeselības jomā*

(2005/C 71/08)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai attiecībā uz *eVeselību – veselības aprūpes uzlabošana Eiropas pilsoņiem: darbības plāns Eiropas eVeselības jomā* (COM(2004)356 final),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 30. aprīļa lēmumu konsultēties ar Reģionu komiteju par šo jautājumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu,

ņemot vērā Reģionu komitejas prezidenta 2004. gada 8. septembra lēmumu par norādījumu savai Kultūras un izglītības komisijai sastādīt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinuma projektu 256/2004 rev.1, ko 2004. gada 22. septembrī pieņēmusi tās Kultūras un izglītības komisija (ziņojuma sniedzējs bija **Olivier Bertrand kgs**, Sensilvēnas Bellegāras mērs (FR/ETP)),

savā 57. plenārajā sesijā, kas notika 2004.gada 17. un 18. novembrī (17. novembra sēdē) vienbalsīgi pieņēma sekojošu atzinumu.

1. Reģionu komitejas uzskati

izmantot avotus, kas nodrošina drošu, līdzsvarotu un objektīvu informāciju un padomu, tādu avotu vietā, kas piedāvā trūcīgu vai pat bīstamu informāciju, bieži vien komerciālos nolūkos⁽¹⁾.

Ievads

1.1 *eVeselībai*, plaši skaidrotai kā Komisijas paziņojuma ieviešanai, ir potenciāls sniegt uzlabotu veselības aprūpi, to darot efektīvi un ekonomiski. Taču panākumu atslēga būs pilsoņu pārliecības nostiprināšana attiecībā uz to, ka visi *eVeselības* aspekti, kam ir sava ietekme uz pilsoņiem, ir veidoti, pirmo prioritāti piešķirot viņu interesēm. Tādēļ to organizāciju, kas pārstāv pacientus un pilsoņus, pārstāvju iesaistīšana *eVeselības* produktu, sistēmu un pakalpojumu izveidē, būs ļoti svarīga. Attiecībā uz sistēmām, kas veidotas specifiskām pacientu grupām, darbā jāiesaista attiecīgo pacientu atbalsta grupu pārstāvji. Personīgās medicīniskās dokumentācijas konfidencialitātes jautājums būs tas, kas galvenokārt interesēs pilsoņus.

1.2 Apzīmējumu **“uz pilsoni vērsta veselības aprūpe”** jāredz piemērotu praktiskajā šīs politikas īstenošanā un ne tikai kā nodoma raksturojumu šīs politikas dokumentos.

1.3 *eVeselības* sistēmu ieviešanas pieredze ir arī skaidri un nepārprotami parādījusi nepieciešamību iesaistīt veselības aprūpes profesionāļus jau pašā jebkāda *eVeselības* projekta, kas tiek veidots viņu lietojumam, apspriešanas sākuma posmā.

1.4 (*Webseal*) novērtētu *eVeselības* informācijas sistēmu kvalitātes nodrošinājuma jautājums tāpat būs ārkārtīgi svarīgs sabiedrības uzticēšanās iedibināšanā un uzturēšanā. Uzticības iedibināšana jāuzlūko kā galvenais jautājums pilsoņu rosināšanā

2. Gaidāmās problēmas un cerības Eiropas veselības sektoros un *eVeselības* nozīmē

2.1 **Pakalpojumu pieejamība:** paziņojumā teikts, ka līdz 2051. gadam gandrīz 40 % Savienības iedzīvotāju būs pārsnieguši 65 gadu vecumu. Jaunākie šīs vecuma grupas segmenti būs cilvēki, kuri dzīvojuši un strādājuši elektroniskā vidē un, visticamāk, būs pazīstami un apmierināti ar *eVeselību*, ņemot vērā to, ka visā viņu pieredzes laikā būs notikusi nepieciešamā kvalitātes kontrole. Taču 21. gadsimta sākumā daudziem no vecākā gadagājuma grupām pieredze *eVeselībā* var būt niecīga, un dažiem var nebūt nepieciešamo IT prasmju, kādas vajadzīgas, lai gūtu maksimālo labumu no *eVeselības* izveides. Tie ir tieši tie cilvēki, kuriem, visticamāk, būs nepieciešama papildus piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem. Sistēmām jābūt savā vietā, lai nodrošinātu to, ka viņu intereses netiek

⁽¹⁾ 1 Nesena 32 vispopulārāko alternatīvās un papildinošās terapijas tīmekļa vietņu apskats, par kurām teikts, ka tās katru dienu piesaista desmitiem tūkstošu “apmeklētāju”, piedāvāja 118 dažādu “ārstniecisko līdzekļu” pret vēzi un 59 tā saucamās profilaktiskās terapijas; nevienam no tiem nav iespējams demonstrēt kā tādu, kam piemīt apgalvotā iedarbība. Un viena piektā daļa tīmekļa vietņu vai nu aktīvi, vai arī netieši atrunāja pacientus no tradicionālās terapijas izmantošanas vēža ārstniecībā (pētījums publicēts žurnālā “*Onkoloģijas hronika*”, citēts BBC Ziņās 2004. gada 15. aprīlī)

ierobežotas. Dažus gadus būs nepieciešamība nodrošināt pilsoņiem citus saziņas kanālus, kā piekļūt pakalpojumiem, piemēram, pa tālruni. Jābūt pieejamai arī drukātai informācijai.

2.2 Sprotams, ka komiteja, kas sasaukta DG nodarbinātības un sociālo jautājumu vadībā, pēta eVeselību, ieskaitot "digitālo dalījumu", pilsētu un lauku atšķirības un veselības aprūpes profesionāļu un pilsoņu izglītības un apmācību jautājumus. Šo jautājumu atrisināšana ir būtisks eVeselības ieviešanas priekšnoteikums.

2.3 **Tehnoloģijas infrastruktūra:** paziņojumā izdarīta atsauce uz nepieciešamību pēc rīcības attiecībā uz "platjoslas tīklu izvēšanu telekomunikācijās". Daži pašreizējie platjoslas pieslēgumi Internetam dažos ģeogrāfiskajos apgabalos šobrīd nav pietiekami spēcīgi. Tam ir svarīga nozīme slimnīcu un primārās aprūpes profesionāļu darbā šajos apvidos. Daži telemedicīnas aspekti, tādi kā rentgena staru rezultātu pārraide, būtu ārkārtēji nenoteikti, ja pat ne neiespējami. Lauku vai reti apdzīvotos apvidos, kur pašreizējais platjoslas pieslēgums ir relatīvi nedrošs, attālumi starp veselības aprūpes vietām, visticamāk, ir lielāki nekā citos apvidos, tādēļ potenciālās eVeselības lietojuma priekšrocības būs lielākas. Turklāt, ja vietējie veselības aprūpes sniedzēji vēlas padarīt informāciju pieejamu vietējiem iedzīvotājiem tiešsaistē, ir būtiski, lai šo iedzīvotāju rīcībā būtu uzticama tehnoloģiskā infrastruktūra, kas nodrošina tūlītēju piekļuvi.

2.4 Tādēļ ir nepieciešams izdarīt investīcijas nepieciešamajās iekārtās, lai nodrošinātu to, ka attiecībā uz visiem šajā jautājumā iesaistītajiem būtu izveidota attiecīga tehnoloģiskā infrastruktūra, kas sniegtu tūlītēju piekļuvi eVeselības pakalpojumiem. Investīcijas varētu nākt no ES kohēzijas un/vai struktūrfondiem, un, iespējams, no Eiropas Investīciju bankas.

2.5 **Iespēju nodrošināšana veselības patērētājiem – pacienti un veselajiem pilsoņiem:** paziņojumā izdarīts norādījums uz to atbalstu, kāds cilvēkiem šobrīd vajadzīgs, lai pārziņātu savas slimības, riskus un dzīves veidu, un uz faktu, ka cilvēki pastiprināti aktīvi meklē informāciju par savu medicīnisko stāvokli. Īsumā, cilvēki šodien vēlas būt veselības aprūpes profesionāļu partneri lēmumu pieņemšanā attiecībā uz savu ārstēšanu.

2.6 Līdz šim medikamentu lietošana ir bijusi vizuāli ierobežotā ieviešanā slimības ārstēšanā un pilsoņu aizsardzībā pret smagu medicīnisku gadījumu, tādu kā koronārā sirds slimība vai insults, piedzīvošanu. Publicētie priekšlikumi attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras (EZA) "ceļu karti" norāda uz vēlmi pēc EZA datubāzes, kas aptvertu visus medikamentus, kam jebkurā ES dalībvalstī ir saskaņā ar centralizētu kārtību piešķirtas tirdzniecības licences. Šo priekšlikumu vajadzētu īstenot, kolīdz tas

vien ir praktiski iespējams. Cilvēki, kuri vēlas sameklēt informāciju par medikamentiem ar Interneta starpniecību, tiktu iedrošināti vairāk izmantot EZA datubāzi kā primāro avotu, jo sniegtā informācija būtu objektīva, uzticama un zinātniski pierādīta.

2.7 Visām "apstiprinātajām" tīmekļa vietnēm par medicīniskajiem izstrādājumiem un medicīnisko ārstēšanu jāsaturs precīzi formulēts ieteikums cilvēkiem apspriest informāciju vai jebkādas medicīniska rakstura sarežģījumus ar savu ārstu vai farmaceitu. 2003. gada Pasaules Veselības organizācijas ziņojums "Stingra ilgtermiņa terapiju ievērošana – darbības apliecinājums" uzsvera galvenās problēmas, kādas rodas tā iemesla dēļ, ka hronisku medicīnisku stāvokļu gadījumā cilvēki neievēro ilgtermiņa ārstēšanas kursus. Tas sevī ietver ne tikai resursu izšķiešanu, bet arī apdraud indivīda veselību nākotnē.

2.8 Nesenais pētījums⁽²⁾ ir parādījis, ka cilvēki bieži pieņem pozitīvus lēmumus attiecībā uz savu medikamentu lietošanas pārtraukšanu, ne vienkārši piemirst tos lietot. Pasaules Veselības organizācijas ziņojums norādīja uz to, ka neievērošanas iemesli ir dažādi, taču bieži nepatīkama blakus iedarbība var būt šādas neievērošanas ierosinātājs. Tas jāņem vērā visās eVeselības iniciatīvās, kas sniedz informāciju par medikamentiem un medicīnisko ārstēšanu, ar pozitīvu pieeju stingras ievērošanas veicināšanai.

2.9 Pasaules Veselības organizācijas ziņojuma secinājums bija tāds, ka "stingras ievērošanas ieviešanā efektīvākie paliecināšanai var būt daudz lielāka ietekme uz iedzīvotāju veselību nekā jebkādiem uzlabojumiem specifiskā medicīniskajā terapijā". Laikā, kad veselības aprūpes resursi pārdzīvo zināmas grūtības, atbilstošām eVeselības iniciatīvām galvenā uzmanība jāpievērš stingras ievērošanas uzlabošanai.

2.10 Paziņojums uzsver uzlabojumus aprūpes kvalitātē un pacientu drošībā, kas var rasties piekļuves "visaptverošai un drošai elektroniskai veselības dokumentācijai" rezultātā. Dilemma ir, kā uzturēt pacientu uzticēšanos medicīniskās dokumentācijas drošībai un konfidencialitātei, tajā pašā laikā nodrošinot to, ka visa nepieciešamā informācija ir pieejama visiem tiem veselības aprūpes profesionāļiem, kas sniedz veselības aprūpi indivīdam, dodot viņiem iespēju sniegt iespējami visaugstāko aprūpes kvalitāti. Sabiedrības pašausšanās uz konfidencialitāti uzturēšanas problēma, visticamāk, būs jo sarežģītāka, palielinoties pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšanas apjomam. Paziņojums atklāj tāda pētījuma iespēju, kurā tiek pētīta datu aizsardzība eVeselības sakarā. Šādam pētījumam jāpiešķir prioritāte.

2.11 **Veselības iestāžu un veselības aprūpes vadītāju atbalstīšana:** paziņojumā teikts, ka eVeselība paver jaunas iespējas cilvēkiem, kas dzīvo attālos apvidos ar ierobežotiem veselības aprūpes pakalpojumiem, kā arī "marginālajām grupām", tādām kā cilvēki ar dažādu invaliditātes pakāpi. Tas būs tikai iespējams, ja nepieciešamās investīcijas tiks izdarītas tehnoloģiskajā infrastruktūrā attāļajos apvidos, kur tas ir nepieciešams. Arī pilsoņu apmācība ir svarīga.

(2) 2 Barber N, Parsons J, Clifford S, Darracott R, Horne R, "Patients' problems with new medication for chronic diseases" / "Pacientu problēmas ar jauniem medikamentiem hronisku slimību ārstēšanā" / *Quality and Safety in Healthcare / Kvalitāte un drošums veselības aprūpē*, Nr. 13, 2004. gada jūnijs

3. Darbības stāvoklis

3.1 **Galvenās risināmās problēmas plašākā ieviešanā:** kā paziņojumā izskaidrots, **savietojamība** ir galvenais jautājums, kas gadījumā, ja tas jāpanāk, prasīs daudz pozitīvāku pieeju, nekā demonstrēts līdz šim. **Draudzīgumu lietotājam** nebūs tik grūti panākt, ja tiks ieguldītas nepieciešamās investīcijas. **Konfidencialitātes un drošuma** jautājumā šajā atzinumā jau ir aplūkoti.

3.1.1 Noteikums vispārējo datu aizsardzības direktīvā attiecībā uz vadības koda radīšanu speciāliem domēniem, tādiem kā veselības aprūpe, jāturpina kā neatliekams jautājums, īpaši lai adresētu konfidencialitātes un drošuma jautājumus.

3.1.2 Bez pārliecības par konfidencialitāti pilsoņi gribēs būt droši par to, ka gadījumā, ja radīsies problēmas saistībā ar pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, viņu tiesības uz kompensāciju tiks aizsargātas. Apspriedes par priekšlikumu attiecībā uz direktīvu par pakalpojumiem iekšējā tirgū (COM (2004) 2 final) rāda, ka profesionālās kompensācijas segums ir ļoti atšķirīgs dalībvalstu starpā. Apdrošinātāji ir teikuši, ka prasība attiecībā uz obligātās profesionālās kompensācijas segumu varētu dažās veselības aprūpes profesijās padarīt neiespējamu reāla seguma saņemšanu. Tādā gadījumā viņi būtu spiesti atteikties no pakalpojumu sniegšanas vai arī strādāt nelegāli. Šī problēma ir jāatrisina, ja pilsoņiem jāgūst pašā pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumu izmantošanā.

3.2 Arī jautājums par to personu, kuras piedāvā veselības aprūpes pakalpojumus pāri robežām, **kvalifikāciju** ir problēma pilsoņiem, kā to skaidri parādījušas debātes par ierosināto direktīvu par savstarpēju profesionālās kvalifikācijas atzīšanu (COM(2002) 119 final). Būtiski, lai veselības aprūpes pakalpojumi netiktu lietoti, apejot valsts noteikumus, kas nozīmē to, ka uzņemošās dalībvalsts regulējošajai iestādei ir jāzina, ka pakalpojumu piedāvā veselības aprūpes profesionālis no citas dalībvalsts, un jāpārliecinās, ka attiecīgais profesionālis ir pienācīgi kvalificēts, licencēts praktizēt savu profesiju un nav pakļauts disciplinārajām sankcijām. Pilsoņi vēlas būt pārliecināti par to, ka veselības aprūpes profesionāļi no citām dalībvalstīm, kuri sniedz viņiem pakalpojumus, ievēro tos pašus standartus, kādi tiek prasīti viņu dalībvalstī. Risinājums jārod attiecīgās direktīvas tekstā, ja pilsoņiem jābūt drošiem par veselības aprūpes pakalpojumu lietošanu.

3.3 Piemērs, kas palīdzētu sekmēt drošumu un tiesisko drošību, būtu e-recepšu veidlapu standartizācija. Šobrīd visā ES nav nekādas papīra recepšu formāta standartizācijas, kas ir papildu elements, kurš rada grūtības pacientiem, kas vēlas saņemt medikamentu pret recepti citā dalībvalstī, nekā tā, kurā recepte izrakstīta. Tādēļ šķiet vietā izpētīt e-recepšu formātu standartizācijas iespēju, kamēr e-recepšu pakalpojumu vēl ir tikai pirmsākumu stadijā, nevis gaidīt, līdz atsevišķajās dalībvalstīs tiek izveidotas pilnīgas sistēmas. ES medicīnas, zobārstniec-

ības un farmācijas profesiju pārstāvjus jāuzaicina līdzdarboties šādā iniciatīvā.

3.4 Kā teikts paziņojumā, pilsoņi dod priekšroku pakalpojumiem, kas izveidoti atbilstoši viņu vajadzībām un prasībām, vienlaicīgi apzinoties, ka viņu tiesības uz privātumu ir aizsargātas. Ir norunāts, ka veselības sistēmu un pakalpojumu uzsākšana straujāk notiks tur, kur lietotāju sabiedrību (veselības aprūpes profesionāļu, pacientu un pilsoņu) vajadzības un intereses ir aktuālas. Tādēļ lietotāju grupu pārstāvji jāintegrē veselības projektu izveidē. Tādā gadījumā šīs sabiedrības, daudz ticamāk, kļūs par veselības lietotājiem un popularizētājiem. Fakts, ka katrai ieinteresētās puses grupai ir iespēja uzlikt veto jebkāda projekta īstenošanai, ja tas nav uzskatāms par labumu dodošu, ir galvenais, kas jāpatur prātā tiem, kuri šos projektus plānos.

3.5 Risks, ka sabiedrības daļas, kas minētas apakšnodalā **Visiem pieeju veselībai**, varētu tikt izslēgtas no veselības piedāvātajām iespējām, ir jārisina kā primārais jautājums, ja nevēlamies, lai cilvēki no šīm jau tā maznodrošinātajām grupām nejustos vēl vairāk izolēti. Veselība, pienācīgi nodrošināta, varētu būt galvenais elements uzlabotas veselības aprūpes sniegšanā šiem cilvēkiem.

4. Pretim Eiropas veselības zonai: problēmas un darbība

4.1 Uzdevumi, kas uzskaitīti attiecībā uz iepriekš izvirzītajiem jautājumiem paziņojumā tiks sasniegti tikai tad, ja dalībvalstis pilnībā uzņemsies savas saistības, ja visas ieinteresētās puses, ieskaitot pacientu, pilsoņu un profesiju pārstāvjus, tiks cieši iesaistīti iznākuma veidošanā gan valstu, gan Kopienas līmenī, ja būs rūpīga un nepārtraukta izvirzīto mērķu sasniegumu uzraudzība un ja tiks veiktas nepieciešamās investīcijas tehnoloģiju infrastruktūrā. Tas lielā mērā sekmēs pilsoņu pārliecību par veselības pakalpojumu lietojuma drošumu un viņu atbalstu veselības pakalpojumu turpmākā attīstībā. Bez viņu atbalsta maz kas būs panākams.

Reģionu komiteja nav izteikusi piebildumus par katru apakšnodalā šajā paziņojuma sadaļā.

4.2 **1. jautājums: kopīgu problēmu adresēšana:** (paziņojuma 4.2.1. punkts) ir svarīgi, ka dalībvalstis un Komisija izpēta jautājumu par izdevuma atlīdzināšanu pāri robežām sniegtiem pakalpojumiem. Ir iespējams iedomāties situāciju, kurā tuvu robežai dzīvojošam pacientam šķiet, ka tuvākais un konsultācijā no tālienes (kā paredzēts 4.3.2 punktā) otra atzinuma izsniegšanai piemērotākais speciālists darbojas slimnīcā, kas atrodas citā dalībvalstī, kā tajā, kura atrodas pacients. Regulācijas trūkumu šai pacientu grupai būtu grūti saprast, tādēļ būtu jārada regulācija, kas ir analoga priekšrakstiem atsevišķajās dalībvalstīs.

4.2.1 (Paziņojuma 4.2.3. punkts.) Attiecībā uz pacientu mobilitāti ļoti svarīga būs kopīgas pieejas panākšana attiecībā uz pacientu identificēšanu, kā paredzēts 4.2.2.1. sadaļā, kā arī pārlicība, ka tiek ievērota stingra kontrole, lai nodrošinātu to veselības aprūpes profesionāļu kompetenci, kuri piedāvā savus pakalpojumus dalībvalstīs.

4.2.2 (Paziņojuma 4.2.4. punkts.) Šeit Reģionu komiteja atkārtoti savā agrāko viedokli, ka finansiāls atbalsts no Kopienas puses būs ļoti būtisks platjoslas komunikāciju izvēšanas paātrināšanā dažās nepietiekami apkalpotās zonās.

4.2.3 (Paziņojuma 4.2.7. punkts.) Komisijas paziņojumā teikts, ka eVeselības produkta konkrētība un pakalpojuma uzticamība "būtu priekšrocība". Reģionu komiteja uzskata, ka šos vārdus jānomaina ar "ir būtiska", ja ir jāveicina un jāuztur pacientu palaušanās uz eVeselības pakalpojumu lietošanu. Jānosaka agrāks termiņš par 2009. gadu, lai Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošinātu nepieciešamo sistēmu lielākai tiesiskajai noteiktībai šajā sakarā.

4.3 2. jautājums: pilotdarbība: priekšrocību ieviešanas paātrināšana

4.3.1 (Paziņojuma 4.3.1. punkts.) Reģionu komiteja apsveic Komisijas līdzfinansējumu, kas paredzēts kvalitātes kritēriju kopuma izveidei attiecībā uz tīmekļa vietnēm, kas saistītas ar veselību. Valdībām un veselības aprūpes profesionāļiem jāveic ilgtermiņa kampaņas, lai mudinātu pilsoņus izmantot tīmekļa vietnes ar "webseal" /"tīmekļa apstiprinājums"/, dodot priekšroku tām salīdzinājumā ar citām. Būtiska būs formāla, nepārtraukta šo tīmekļa vietņu uzraudzība, lai nodrošinātu to atbilstību kvalitātes kritērijiem.

4.3.2 (Paziņojuma 4.3.3. punkts.) Reģionu komiteja apsveic Eiropas Veselības apdrošināšanas kartes ieviešanu. Ierosinātajai Eiropas Veselības kartei tās ieviešanas brīdī jāietver sevī informācija par veselības apdrošināšanas karti kopā ar svarīgo informāciju par veselību, ja pacients vēlas. Tādā gadījumā pacients varētu atļaut atsevišķiem veselības aprūpes profesionāļiem piekļūt attiecīgajai informācijai, lai nodrošinātu to, ka viņi var sniegt iespējami vislabāko veselības aprūpes kvalitāti. Tas atkal norāda uz elektroniskās tehnoloģijas savietojamības svarīgumu. Jārūpējas par to, lai noteikta medicīniskā informācija, ko varētu izmantot "konkrētu datu atlasei", nebūtu pieejama veselības apdrošināšanas organizācijām.

4.3.3 (Paziņojuma 4.4.1. punkts.) Augsta līmeņa eVeselības foruma izveide, lai atbalstītu Komisiju, nodrošinās ideālu iespēju, kā veidot palāvību, apliecinot to, ka visas nepieciešamās ieinteresētās puses tiks iesaistītas darbībā jau no paša sākuma. Saprotams, ka forums varēs izveidot darba grupas attiecībā uz specifiskām tēmām, no kurām viena acīmredzami būs savietojamība. Starp eVeselības forumu un augsta līmeņa pārspriedumu grupu veselības aprūpes un medicīnisko pakalpojumu jautā-

jumos jābūt ciešais saistībai, kas jāveido saskaņā ar Komisijas paziņojumu par pacientu mobilitāti.

5. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

5.1 **iesaka**, ka finansiālais atbalsts jānodrošina ar ES struktūrfondu/kohēzijas fondu starpniecību vai arī no Eiropas Investīciju bankas, lai nodrošinātu nepieciešamo platjoslas komunikāciju efektivitāti apvidos, kas citādi būtu nepietiekami apkalpoti.

5.2 **iesaka** problēmu attiecībā uz sabiedrības palaušanās uz personiskās medicīniskās informācijas konfidencialitātes uzturēšanu, vienlaikus izskaidrojot attiecīgās informācijas pieejamības tiem veselības aprūpes profesionāļiem, kuri iesaistīti šo pacientu ārstēšanā, priekšrocības, uzlūkot kā prioritāti no Komisijas puses sadarbībā ar dalībvalstīm.

5.3 **iesaka** pacientu, pilsoņu un veselības aprūpes profesionāļus iesaistīt no paša sākuma visos priekšlikumos attiecībā uz eVeselības projektiem.

5.4 **iesaka** veikt pozitīvus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka vecāka gadagājuma grupu un citu mazaizsargātu grupu intereses tiktu specifiski adresētas attiecībā uz visiem eVeselības projektiem un ka dažus gadus tiek nodrošināti alternatīvi informācijas un padoma meklēšanas/sniegšanas līdzekļi.

5.5 **iesaka** noteikt daudz agrāku termiņu par 2009. gadu, lai Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošinātu nepieciešamo sistēmu lielākai tiesiskajai noteiktībai attiecībā uz eVeselības produktu un pakalpojumu uzticamību.

5.6 **iesaka** piešķirt prioritāti jautājumam par to pakalpojumu atlīdzināšanu, kas sniegti pāri robežām.

5.7 **iesaka** dalībvalstu valdībām un veselības aprūpes profesionāļiem ilgtermiņā popularizēt pilsoņu vidū "tīmekļa apstiprinātu" vietņu izmantošanas priekšrocības salīdzinājumā ar citu vietņu izmantošanu.

5.8 **iesaka** izveidot sistēmu, kas nodrošinātu to, lai "tīmekļa apstiprinātās" vietnes nepārtraukti stingri ievērotu iedibinātos kvalitātes kritērijus.

5.9 **iesaka** eVeselības pakalpojumiem, kas saistīti ar ārstēšanu ar medikamentiem, pozitīvi adresēt nopietno problēmu par medikamentu lietošanas režīma neievērošanu.

5.10 **iesaka** iedibināt ciešu saikni starp eVeselības forumu un augsta līmeņa pārspriedumu grupu attiecībā uz veselības aprūpi un medicīniskajiem pakalpojumiem, kādi jāievieš saskaņā ar Komisijas paziņojumu par pacientu mobilitāti.

Briselē, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par programmas izveidošanu "JAUNATNE DARBĪBĀ" laika periodam no 2007. -2013. gadam

(2005/C 71/09)

REĢIONU KOMITEJA

ņemot vērā ierosinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam – par programmas izveidošanu "JAUNATNE DARBĪBĀ" laika periodam no 2007. -2013. gadam (COM (2004) 471 final – 2004/0152 (COD)),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 14. jūlija lēmumu apspriesties ar to šajā jautājumā, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu un 149. pantu,

ņemot vērā tās prezidenta 2004. gada 27. janvāra lēmumu informēt Kultūras un izglītības komisiju pieņemt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā tās atzinumu par Eiropas Komisijas darba dokumentu ar nosaukumu *Virzībā uz Eiropas brīvprātīgo darbu jauniešiem* (CdR 191/1996 fin) (1);

ņemot vērā tās atzinumu par Kopienas rīcības programmu par *Eiropas brīvprātīgo darbu jauniešiem* (2) (CdR 86/1997 fin),

ņemot vērā tās atzinumu par *Ierosinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam, kas nosaka Kopienas rīcības programmas otro fāzi izglītības jomā - SOCRATES; Ierosinājumu Padomes lēmumam, kas nosaka Kopienas arodapmācības rīcības programmas otro fāzi - LEONARDO DA VINCI; un Ierosinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, kas nosaka Kopienas rīcības programmu - JAUNATNE* (3) (CdR 226/1998 fin),

ņemot vērā tās atzinumu par Komisijas paziņojumu par *Papildinājumiem Baltajā grāmatā par Jaunu impulsu Eiropas jaunatnei. Ierosinātie kopīgie mērķi jauniešu dalībai un informēšanai, atsaucoties uz Padomes 2002. gada 27. jūnija rezolūciju attiecībā uz Eiropas sadarbības shēmu jaunatnes jomā* (4) (CdR 309/2003 fin),

ņemot vērā tās atzinumu par Eiropas Komisijas Balto grāmatu par *Jauno impulsu Eiropas jaunatnei* (5) (CdR 389/2001 fin),

ņemot vērā tās atzinumu par ierosinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par *Vienoto shēmu kvalifikācijas un kompetences atzīšanas atklātībai (Europass)* (6) (CdR 307/2003 fin),

Ņemot vērā tās vispārējo atzinumu par papildinājumiem *Baltajai grāmatai par Jaunu impulsu Eiropas jaunatnei – ierosinātajiem kopīgajiem mērķiem brīvprātīgajām jauniešu aktivitātēm un ierosinātajiem kopīgajiem mērķiem jauniešu labākai sapratnei un zināšanām* (7) (CdR 192/2004 fin),

(1) OV C 42, 10.2.1997, 1. lpp.

(2) OV C 244, 11.8.1997, 47. lpp. (COM(96) 610 final - 96/0318 (COD)).

(3) OV C 51, 22.2.1999, 77. lpp. (COM(98) 329 final, COM(98) 330 final, COM(98) 331 final).

(4) OV C 22, 24.1.2001, 7. lpp. (COM(2003) 184 final).

(5) OV C 373, 2.12.1998, 20. lpp. (COM(2001) 681 final).

(6) (COM(2003) 796 final).

(7) (COM(2004) 336 final un COM(2004) 337 final).

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 13. aprīļa Lēmumu Nr. 1031/2000/EK, kas nosaka "Jauniešu" kopienas rīcības programmu ⁽⁸⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmumu Nr. 790/2004/EK, kas nosaka Kopienas rīcības programmu, lai veicinātu Eiropas līmeņa aktīvo organizāciju darbību jaunatnes jomā ⁽⁹⁾,

ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju tikšanās rezolūciju Padomē 2002. gada 27. jūnijā attiecībā uz Eiropas sadarbības shēmu jaunatnes jomā ⁽¹⁰⁾,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei par *Papildinājumiem Baltajā grāmatā par Jaunu impulsu Eiropas jaunatnei. Ierosinātie kopīgie mērķi jauniešu dalībai un informēšanai, atsaucoties uz Padomes 2002. gada 27. jūnija rezolūciju attiecībā uz Eiropas sadarbības shēmu jaunatnes jomā* (COM(2003) 184 final),

ņemot vērā Padomes 2003. gada 25. novembra rezolūciju par kopīgajiem mērķiem jauniešu dalībai un informēšanai ⁽¹¹⁾,

ņemot vērā Padomes un ministru rezolūcijas Jauniešu apspriedei Padomē par jauniešu piedalīšanos ⁽¹²⁾, par sporta nodarbību neformālo izglītības dimensiju Eiropas Kopienas jauniešu programmā ⁽¹³⁾, par jauniešu sociālo iesaistīšanu ⁽¹⁴⁾ un par jauniešu iniciatīvas, uzņēmējdarbības un jaunrades veicināšanu ⁽¹⁵⁾,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par *Eiropas brīvprātīgo darbu jauniešiem* (COM(96) 610 final - 96/0318 (COD)),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 10. jūlija ieteikumi par studentu, personu, kuras iziet apmācības kursus, brīvprātīgo, skolotāju un pasniedzēju mobilitāti Kopienas ietvaros ⁽¹⁶⁾,

ņemot vērā Komisijas ziņojumu par *Jaunatnes programmas no 2000. – 2006.gadam starpposma novērtējumu (laika periodā no 2000. – 2003. gadam)* (COM(2004) 158 final),

ņemot vērā Balto grāmatu par Eiropas pārvaldi (COM(2001) 428 final),

ņemot vērā Eiropas Savienības līguma un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. un 149. pantu,

ņemot vērā tās atzinuma projektu CdR 270/2004 rev.1, kas 2004. gada 22. septembrī pieņemts Kultūras un izglītības komisijā (Ziņotājs: **Alvaro Ancisi kgs**, Ravennas pašvaldības padomes loceklis (IT/ETP),

savā 57. plenārajā sesijā, kas notika 2004. gada 17. un 18. novembrī (2004. gada 17. novembra sēdē), pieņēma šādu atzinumu:

⁽⁸⁾ OV L 117, 18.5.2000., 1.lpp.

⁽⁹⁾ OV L 138, 30.4.2004., 24.lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 168, 13.7.2002, 2. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 295, 5.12.2003, 6. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 42, 17.2.1999, 1. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 8, 12.1.2000, 5. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 374, 28.12.2000, 5. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 196, 12.7.2001, 2. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 613, 2001. gads

1. Reģionu komitejas viedoklis

REĢIONU KOMITEJA

1.1. **uzskata**, ka Eiropas pilsonības veicināšana un jauniešu iekļaušana sabiedrībā ir galvenās komitejas politiskās prioritātes; tieši vietējā un reģionu līmenī jaunieši praktiski izjūt aktīvo pilsonību; un, ka ierosinājums ir saistīts ar EDUC komisijas prioritātēm (EDUC komisijas 2004. gada darba programmas 1.2. paragrafs);

1.2. **tādējādi apzinās**, ka jauniešu aktīvā pilsonība, viņu apziņa par piederību Eiropai, kā arī viņu pieaugošā solidaritātes un savstarpējās sapratnes apziņa ir būtiska sociālajai kohēzijai Savienībā un mieram;

1.3. **atbalsta** Komisijas noteiktās piecas darbības jomas, un, jo īpaši, tās, kuras attiecas uz "Jaunatne Eiropai" un "Eiropiešu brīvprātīgais darbs", tā kā tās var ietekmēt un palielināt ietekmi uz nacionālajām jaunatnes politiskajām nostādnēm;

1.4. it īpaši **atbalsta** "Pasaules jaunatnes" rīcības programmu, kura paplašinātajā Savienībā palielina apmaiņas un brīvprātīgā darba iespējas kaimiņvalstīs; tāpat atbalsta 4. un 5. aktivitāti, lai noteiktu atbalsta sistēmas sadarbībai starp strādājošiem jauniešiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, administrācijām un politikas veidotājiem, kuri darbojas ar jaunatnes jautājumu risināšanu, veicināšanu;

1.5. **piekrīt** lēmumam ņemt vērā demogrāfiskās, ekonomiskās un sociālās un kultūras pārmaiņas, un paplašināt programmas mērķauditoriju vecuma grupā no 13–30, nevis 15–25 gadus veciem jauniešiem;

1.6. **atbalsta** pieņemto koordinācijas atvērto metodi, kā arī principu, ka ES politika par jaunatnes jautājumiem jāsaskaņo ar nacionālajām politikas nostādnēm, **ar noteikumu**, ka pilnībā tiek iesaistītas vietējās un reģionālās varas institūcijas, ka to būtiskā loma programmas panākumu nodrošināšanā tiek pilnībā izmantota, kā arī to, ka metodi vada pēc papildus, tuvākās atrašanās vietas un proporcionalitātes principiem;

1.7. **atzīst**, ka valstīm, kuras piedalās, nepieciešams pieņemt atbilstošus pasākumus, lai risinātu mobilitātes problēmas, tā, lai dalībnieki var gūt labumu pilnā apjomā. Atbilstoši pasākumi tāpat jāpieņem nacionālajā un Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka jaunieši, kas piedalās programmā saņem atzinību par savu brīvprātīgo darbu, kas tiek veikts, kā arī neformālo un brīvprātīgo apmācību, kura saņemta. Šajā gadījumā būtu noderīga

programmas "Jaunatne" integrācija ar citām Kopienas rīcības programmām.

1.8 **uzsver**, ka pie programmas īstenošanas ir jāņem vērā katras valsts īpašie nacionālie apstākļi. Komūnām līdzekļi būtu jāpiešķir priekš aktivitātēm, kuras, dabiskā kārtā, ir to atbildības jomā. Būtu jābūt iespējai veicināt arī par mērķtiecīgiem atzītos, jau tekošos vietējos pasākumus.

1.9 **konstatē**, ka ievadā un priekšlikuma pielikumos ir paredzēta partnerību finansēšana ar vietējām un reģionālām pašpārvaldēm, lai ilgā laika periodā attīstītu projektus, kuri var kombinēt dažādas programmas, un ka šī finansēšana skar projektus un koordinācijas darbības. Tā arī konstatē, ka partnerība ar vietējam un reģionālajām pašpārvaldēm ir paredzēta arī sociāli pedagoģiskās aprūpes un atbalsta sistēmas rīcības ietvarā. **Tomēr komiteja uzsver**, ka priekšlikumi nav skaidri ietverti paša lēmuma tekstā.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

a) uzskata, ka ir būtiski **noteikt jaunus pasākumus, lai vienkāršotu programmu un padarītu to elastīgāku**, procedūras veidot atklātākas, un nodrošināt, ka programmas lietotājiem ir viegla pieeja informācijai, piemēram, noskaidrojot iespējas struktūru lielāki decentralizācijai;

b) uzskata, ka, lai programma gūtu panākumus, pilnīgāk jāizmanto **vietējo un reģionālo varas institūciju loma**, kas ļautu jauniešiem pilnīgi iekļauties aktīvajā pilsonībā, politiskajā un savas kopienas ikdienas dzīvē, brīvprātīgajā darbā, kā arī solidaritātes apziņas veidošanā;

c) uzsver, ka informāciju par programmu visefektīvāk var nodrošināt reģionālajā un vietējā līmenī, kas nav nebūtiski jauniešiem, kuri atrodas neizdevīgās situācijās. Reģionālais un vietējais līmenis tāpat ir ideāla vide, lai rastos jaunas idejas, lai veicinātu jauniešu NVO pieaugumu, kā arī to plānošanas apjomu Eiropas līmenī, kā arī eksperimentētu un apmainītos ar veiksmīgākās prakses pieredzi;

d) uzskata, ka sekojošie **trīs galvenie punkti**, kas skaidri parādījās programmas starpposma novērtējumā, un, kuriem Komisija ir pievērsusies, ir jāpārtrauga pastāvīgi:

— likumdošanas trūkums par **brīvprātīgo darbu** daudzās Eiropas valstīs, lai aizsargātu brīvprātīgo tiesības un atzītu viņu darba īpašo dabu;

- problēmas, ar kurām saskārās dalībnieki attiecībā uz **mobilitāti**, kā arī viņu juridiskās, sociālās un veselības aizsardzības tiesības, it īpaši partnervalstīs;
 - atbilstošu līdzekļu trūkums, lai nacionālajā un Eiropas līmenī atzītu **neformālo un brīvprātīgo** izglītību, ko jaunieši ieguvuši piedaloties programmas akcijās;
- e) izvirza nepieciešamību atbalstīt NVO, kuras ir aktīvas Eiropas līmenī, kā arī Eiropas Jauniešu forumu; bet uzsver, ka tikpat svarīga ir nepieciešamība atbalstīt nacionālos forumus, kā arī svarīga ir to sasaistīšana tīmeklī, lai veicinātu jauniešu vietējo iniciatīvu iespējas, kā arī nelielu asociāciju, kuras virzītu Eiropas projektus vietējā mērogā, atbalsts;

1. ieteikums

3. panta 5. punkts

Komisijas ierosinājuma teksts	RK labojums
Vispārējā mērķa kontekstā, lai veicinātu Eiropiešu sadarbību jaunatnes politikas nostādņēs	Vispārējā mērķa kontekstā, lai veicinātu Eiropiešu sadarbību jaunatnes politikas nostādņēs, <u>it īpaši reģionālajā un vietējā līmenī</u>

Pamatojums

Labojums ņem vērā faktu, ka tas ir vietējās kopienas līmenis, kurā veiksmīga pieredze, veicinot jauniešu aktīvu pilsonību var tikt attīstīta, iedrošinot viņus piedalīties kopienas dzīvē, demokrātiskās pārstāvības mehānismos, kā arī mācīties dalību.

2. ieteikums

8. panta 2. punkts

Komisijas ierosinājuma teksts	RK labojums
Komisija un valstis, kuras piedalās, pieņems atbilstošus pasākumus, lai attīstītu struktūras Eiropas, nacionālajā un, ja nepieciešams, reģionālajā vai vietējā līmenī, lai sasniegtu programmas mērķus, kā arī, lai gūtu vislielāko labumu no programmas darbībām.	Komisija un valstis, kuras piedalās, pieņems atbilstošus pasākumus, lai attīstītu struktūras Eiropas, nacionālajā un, ja nepieciešams, reģionālajā vai vietējā līmenī, lai sasniegtu programmas mērķus, kā arī, lai gūtu vislielāko labumu no programmas darbībām.

Pamatojums

Lai sasniegtu programmas mērķus, gan jauniem cilvēkiem, gan strādājošiem jauniešiem, ir nepieciešama plaša pieeja informācijai par iespējām, ko tā piedāvā. Tāpat ir būtiski atbalstīt NVO projektus reģionālajā un vietējā līmenī, kā arī reklamēt pasākumus, kuri atbalsta jauniešu iniciatīvas.

3. ieteikums

8. panta 3. punkts

Komisijas ierosinājuma teksts	RK labojums
Komisija un valstis, kuras piedalās, pieņems atbilstošus pasākumus, lai veicinātu jauniešu neformālās un brīvprātīgās izglītības atzīšanu, it īpaši, nacionāla vai Eiropas līmeņa dokumenta vai sertifikāta izsniegšanas veidā, kas, jo sevišķi, atzīst pieredzi, kuru ieguvis saņēmējs, kā arī jauno cilvēku vai strādājošo jauniešu tiešas piedalīšanās apliecinājums saskaņā ar programmas darbību.	Komisija un valstis, kuras piedalās, pieņems atbilstošus pasākumus, lai veicinātu jauniešu neformālās un brīvprātīgās izglītības atzīšanu, it īpaši, nacionāla vai Eiropas līmeņa dokumenta vai sertifikāta izsniegšanas veidā, kas, jo sevišķi, atzīst pieredzi, kuru ieguvis saņēmējs, kā arī jauno cilvēku vai strādājošo jauniešu tiešas piedalīšanās apliecinājums saskaņā ar programmas darbību <u>vai citā līdzīgā nodarbībā, kas ieguvusi Eiropas atzinību. Šis mērķis var tikt komplementāri nostiprināts ar citu Kopienas darbību kā noteikts 11. pantā.</u>

Pamatojums

Lai iegūtu neformālās un brīvprātīgās kompetences, kas iegūta piedaloties brīvprātīgajā darbā, solidaritātes akcijās un kultūras apmaiņas programmās, atzīšanu, šīm aktivitātēm jāsaistās ar citām Kopienas darbības jomām, tādām kā izglītība, apmācība un kultūra, kā tas noteikts 11. pantā, kā arī ar nacionālajām politikām un līdzekļiem, kā tas noteikts 12. pantā.

4. ieteikums

8. panta 6. punkta b) apakšpunkts

Komisijas ierosinājuma teksts	RK labojums
	6 (b) (bis) <u>var nodrošināt, ka nacionālās aģentūras dažus no saviem pienākumiem decentralizē reģionālajā un vietējā līmenī</u>

Pamatojums

Nacionālo aģentūru atsevišķu funkciju decentralizācija reģionālajā un vietējā līmenī var nodrošināt lielāku pieeju un tuvumu tiem, kuri iegūst labumu no programmām. Tas it īpaši varētu būt noderīgi, palīdzot mazām NVO, attiecībā uz informāciju, veicināšanu, ielūgumu fāzi un projektu novērtēšanu, kā arī, lai sasniegtu jauniešus, kuriem ir mazākas iespējas.

5. ieteikums
12. panta 1.punkts

Komisijas ierosinājuma teksts	RK labojums
Dalībvalstīm var piešķirt Eiropas godalgu par nacionālajām vai reģionālajām akcijām, kuras līdzīgas tām, kuras minētas 4. pantā.	Dalībvalstīm var piešķirt Eiropas godalgu par nacionālajām, vai reģionālajām <u>vai vietējām</u> akcijām, kuras līdzīgas tām, kuras minētas 4. pantā.

Pamatojums

Jauniešu pirmie soļi demokrātiskajā dzīvē un brīvprātīgais darbs galvenokārt tiek veikts vietējās varas līmenī. Tur tāpat tiek veidota neformālās un brīvprātīgās mācīšanās vide.

6. ieteikums
4. panta 4.punkts

Atzinuma projekts	Grozījumi
<p>4) Sociāli pedagoģiskie aprūpētāji un atbalsta sistēmas</p> <p>Šīs akcijas mērķis ir atbalstīt Eiropas līmenī jauniešu jomā darbojošās institūcijas, īpaši nevalstisko jauniešu organizāciju darbu un to tīklus, sociāli pedagoģisko aprūpētāju apmaiņu, izglītošanos un tīklu veidošanu, pasākumu inovācijas un kvalitātes veicināšanu, struktūru un aktivitāšu attīstīšanu, kas veicina programmas mērķu īstenošanu.</p>	<p>4) Sociāli pedagoģiskie aprūpētāji un atbalsta sistēmas</p> <p>Šīs akcijas mērķis ir atbalstīt Eiropas līmenī jauniešu jomā darbojošās institūcijas, īpaši nevalstisko jauniešu organizāciju darbu un to tīklus, sociāli pedagoģisko aprūpētāju apmaiņu, izglītošanos un tīklu veidošanu, pasākumu inovācijas un kvalitātes veicināšanu, struktūru un aktivitāšu attīstīšanu, kas veicina programmas mērķu īstenošanu <u>un partnerību veicināšanu ar vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm.</u></p>

Pamatojums

Arī lēmuma tekstā jāuzsver mērķis veicināt partnerības ar vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm, kas jau tika minēts ievadā un pielikumos saistībā ar 4. akciju.

Briseļē, 2004. gada 17. novembrī

Reģionu komitejas
prezidents
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu par ciešāku sadarbību ar visattālākajiem reģioniem

(2005/C 71/10)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu: Ciešāka sadarbība ar visattālākajiem reģioniem – COM(2004) 343 final.;

ņemot vērā 2004. gada 27. maija Eiropas Komisijas lēmumu apspriesties šajā jautājumā ar Reģionu komiteju saskaņā ar Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu;

ņemot vērā savu 2004. gada 10. februāra Biroja Lēmumu dot rīkojumu savai Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai sastādīt atzinumu šajā jautājumā;

ņemot vērā EK līguma 299. panta 2. punktu;

ņemot vērā Eiropas konstitūcijas izveidošanas līguma projekta III-330. pantu un 56. panta 3.a) punkta;

ņemot vērā Komisijas paziņojumu par pasākumiem 299. panta 2. punkta – Eiropas Savienības visattālākie reģioni ⁽¹⁾ – īstenošanā;

ņemot vērā savu atzinumu (CdR 440/2000 fin) par ES visattālākajiem reģioniem un 299. panta īstenošanu ⁽²⁾;

ņemot vērā attiecīgi 2002. gada 21. un 22. jūnija Seviļas Eiropas Padomes un 2004. gada 17. un 18. jūnija Briseles Eiropas Padomes secinājumus;

ņemot vērā Spānijas, Francijas, Portugāles un septiņu visattālāko reģionu 2003. gada 2. jūnija kopējo memorandu;

ņemot vērā 2004.gada 2.septembra Ponta Delgadas, 2003. gada 30. oktobra Martinikas, 2002. gada 15. oktobra La Palmas, 2001.gada 25.septembra Lansarotes un 2000.gada 31.marta Fančalas priekšsēdētāju konferences noslēguma paziņojumu;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūciju par Komisijas paziņojumu attiecībā uz trešo ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju ⁽³⁾;

ņemot vērā savu atzinumu attiecībā uz trešo ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (CdR 120/2004 fin) ⁽⁴⁾;

ņemot vērā Komisijas ziņojumu par pasākumiem EK Līguma 299. panta 2. punkta piemērošanai: Reģioni visattālākajās nomalēs (COM (2000) 147. final) 2000. gada 13. marts;

ņemot vērā Komisijas ziņojumu par ciešāku, pastiprinātu sadarbību ar visattālākajiem reģioniem: vērtējums un perspektīvas, SEC(2004) 1030 final;

ņemot vērā savu atzinuma projektu (CdR 61/2004 rev.1), ko 2004. gada 24. septembrī pieņēmusi Teritoriālās kohēzijas politikas komisija (Ziņojuma sniedzējs: **Adan Martin Menis kungs**, Kanāriju salu Reģionālās valdības prezidents (ES/ELDRP);

⁽¹⁾ COM(2000) 147 galīgā red., 13. marts.

⁽²⁾ OV C 144 16.5.2001., 11. lpp.

⁽³⁾ Tekstu pieņēmusi EP 22.4.2004.

⁽⁴⁾ Tekstu pieņēmusi RK 17.6.2004.

Tā kā:

- 1) septiņi visattālākie reģioni – Azoru salas, Kanāriju salas, Gvadelupa, Francijas Gajāna, Madeira, Martīnika un Reinjona – ir pilntiesīgas Eiropas Savienības dalībvalstis, taču arī atrodas unikālā un īpašā situācijā, kas ir pavisam atšķirīga no situācijas citos Kopienas reģionos;
- 2) šo situāciju raksturo virknes trūkumu pastāvība un apvienojums, jo īpaši to tālums, mazā teritorija un ekonomiskā atkarība no dažiem produktiem, kas ir šo reģionu ietekmējošās izolācijas un vārguma cēloņi, kā atzīts EK līguma 299. panta 2. punktā;
- 3) šo faktoru rezultātā rodas papildu izmaksas, un tie rada noteiktus šķēršļus šo reģionu izaugsmei, konverģencei un ekonomiskajai ilgtspējībai, kas kavē tos pilnībā piedalīties iekšējā tirgus dinamikā, ierobežo to iedzīvotājiem pieejamās iespējas un samazina to uzņēmumu konkurētspēju;
- 4) ņemot vērā to ģeogrāfisko novietojumu, visattālākie reģioni varētu kļūt par stratēģiski svarīgām platformām, uz kurām izveidot to lomu, kādu Eiropas Savienība vēlas ieņemt pasaulē;
- 5) šie faktori pilnībā attaisno īpašo režīmu Kopienas politiku ieviešanā, tā, lai būtu iespējams ievērot šo reģionu specifiskās vajadzības un palielināt to vietēji ģenerētās attīstības jaudu;
- 6) tādēļ tiks sniegts atbalsts visattālāko reģionu un valstu varas iestāžu pieprasījumiem saistībā ar šajos reģionos īstenojamu visaptverošu un saskaņotu stratēģiju, un šajā nolūkā tie tiks nodrošināti ar nepieciešamajiem resursiem, kā rezultātā tiks realizēta īsta Kopienas politika attiecībā uz visattālākajiem reģioniem;

savā 57. plenārajā sesijā, kas notika 2004. gada 17. un 18. novembrī (18. novembra sēde) pieņēma sekojošu atzinumu:

1. Vispārēji komentāri

— ņemt vērā vistālāko reģionu ģeogrāfisko vidi saistībā ar tirdzniecības un sadarbības politiku un līgumiem ar kaimiņu valstīm;

Specifiska pieeja visattālākajiem reģioniem: visumā pozitīva, taču vēl daudz kas darāms

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **priecājas** par to, ka kopš 1986. gada Eiropas Komisija ir uzņēmusies iniciatīvu attiecībā uz atbilstošas sistēmas izveidi, lai šajos reģionos ieviestu Kopienas likumdošanu un vienotu politiku, pamatojoties uz opciju programmām, kas speciāli piemērotas tālajam un izolētajam šo vistālāko reģionu raksturam (POSEI);

1.2 **atgādina**, ka specifiska panta pieņemšana līgumā (299. panta 2. punkts), kas aicināja ņemt vērā Savienības vistālāko reģionu situāciju, adresēja virkni specifisku mērķu, un proti:

— apstiprināt visattālāko reģionu unikālo raksturu un nepieciešamību to ievirzīt visās Savienības politikās, it īpaši uzturot palīdzību priekšrocību veidā, kādas tiek piešķirtas saskaņā ar ekonomiskās un sociālās kohēzijas strukturālo politiku;

— piemērot Kopienas politikas patiesajai situācijai reģionos, ieviešot specifiskus pasākumus un nosakot speciālus nosacījumus attiecībā uz līguma piemērošanu, kad tas ir nepieciešams šo reģionu attīstībā;

1.3 **uzskata**, ka šie uzdevumi pilnībā paliek spēkā un, vēl nebūt nebūdami īstenoti, prasa nepārtrauktu darbību no Savienības puses. To svarīgumu apliecina fakts, ka visattālāko reģionu statuss ir īpaši izcelts Eiropas konstitucionālā līguma projekta III-330. pantā;

1.4 tādēļ **atgādina** Komitejas izteikto apmierinājumu, 2000. gada 14. martā pieņemot Eiropas Komisijas ziņojumu par pasākumiem līguma 299. panta 2. punkta ieviešanā, ar kuru paredzēts nodrošināt “kvalitatīvu lēcieni” Kopienas pieejā visattālākajiem reģioniem un kurš uzsāktu būtiski jaunu pakāpi visaptverošas un saskaņotas politikas noteikšanā attiecībā uz visattālāko reģionu ilgtspējīgu attīstību;

1.5 **uzskata**, ka pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar iepriekš minēto 2000. gada 14. marta ziņojumu, ir bijuši visumā pozitīvi, taču vēlas norādīt, ka paplašinātā Eiropas Savienība šobrīd atrodas izšķirošā savas integrācijas procesa brīdī un saskaras ar virkni svarīgu risināmu problēmu, kas prasa institūcijās, Kopienas politikā un Eiropas ekonomikā izdarīt būtiski svarīgas izmaiņas;

1.6 **tic**, ka, neraugoties uz pozitīvajiem aspektiem, šīs izmaiņas parāda nepieciešamību iet tālāk par pašreizējo pieeju un Kopienas politiku attiecībā uz vistālākajiem reģioniem virzīt par pakāpi uz priekšu, nosakot šiem reģioniem piemērotu sistēmu jaunajā Eiropas kontekstā; sistēmu, kas nodrošinās to pilnīgu līdzdalību jaunajā Eiropā;

1.7 tā rezultātā **izsaka pateicību** Eiropas Padomei par to, ka tā vienmēr ņemusi vērā un atbalstījusi ES vistālākos reģionus; Komiteja atgādina, ka 2002. gada jūnija Seviļas Eiropas Padomes secinājumi izklāstīja nepieciešamību turpināt līguma 299. panta 2. punkta ieviešanu un iesniegt piemērotus priekšlikumus attiecībā uz to īpašajām vajadzībām, kas jāņem vērā, veidojot dažādās kopīgās politikas, it īpaši politiku transporta jomā, un reformējot noteiktas politikas, jo īpaši reģionālo politiku; Komiteja vēlas izmantot šo iespēju arī, lai izceltu Komisijas apņemšanos iesniegt jaunu ziņojumu par šiem reģioniem, balstoties uz visaptverošu, saskaņotu pieeju šo reģionu īpašajiem raksturlielumiem un veidiem, kā tos adresēt;

1.8 tādejādi **izsaka** savu apmierinājumu, 2004. gada 26. maijā pieņemot Komisijas paziņojumu *Ciešāka partnerība ar vistālākajiem reģioniem* un 2004. gada 6. augustā – Komisijas paziņojumu *Ciešāka, pastiprināta sadarbība ar vistālākajiem reģioniem: vērtējums un perspektīvas*. Komiteja atzīmē Savienības vēlmi ievērot reģionu specifiskās vajadzības un jo īpaši to, ka Savienība atzīst vistālāko reģionu unikālo situāciju, kas pilnībā atbilstoši īpašo pieeju dažādās Kopienas politikās;

Virzībā uz visaptverošu un saskaņotu vistālāko reģionu attīstības politiku

REĢIONU KOMITEJA

1.9 **apsveic** Eiropas Komisiju vispirms par tās priekšlikumu konsolidēt savas sadarbības attiecības ar vistālākajiem reģioniem un savu prezidentu konferenci, kas parāda tās gatavību ietvert reģionālo dimensiju Kopienas integrācijas procesā;

1.10 **atzīmē** progresu, ko panākusi Komisija tā sarežģītā problēmu kompleksa izpratnē, kas ietekmē vistālākos reģionus. Tā apstiprina Komisijas viedokli par to, ka attīstības un integrācijas izpratnē vistālākie reģioni joprojām atpaliek no citiem Eiropas reģioniem un ka dažas Kopienas politikas, kas izveidotas, rēķinoties ar vispārējo ES ainu, ir neatbilstošas, jo tajās nav ņemti vērā vistālāko reģionu specifiskie raksturlielumi;

1.11 **konstatē**, ka Eiropas integrācija, cita starpā, ir balstīta uz dažādības saglabāšanu un visu Savienības reģionu īpašajām iezīmēm, lai panāktu iespējami lielāko progresu visai savienībai. Komiteja īpaši iestājas par darba stratēģijas izstrādāšanu ģeogrāfisko nepilnību reģioniem, kas identificē šo reģionu īpat-

nības un ietver piemērotus šīs problēmas risināšanas instrumentus;

1.12 **priecājas** par trijām Komisijas noteiktām prioritātēm – konkurētspēja, piekļuve un kompensācija par citiem ierobežojumiem un reģionālā integrācija –, ņemot vērā Kopienas stratēģijas izveidi attiecībā uz vistālāko reģionu izaugsmi un konverģenci;

1.13 **atbalsta** Eiropas Komisijas nodomu uzņemties turpmāko darbu vistālāko reģionu papildu izmaksu noteikšanā un izvērtēšanā, lai efektīvāk rīkotos ar visiem kavēkļiem, kas rodas šīs situācijas rezultātā;

1.14 tomēr **atzīmē**, ka Komisijas priekšlikums tikai daļēji pilda Seviļas Eiropas Padomē doto uzdevumu un reģionu un to valstu izteiktās vajadzības;

1.15 it īpaši **uzsver**, ka Komisijas vērtējuma rezultātā vistālākajiem reģioniem nav izstrādāta patiesa starpsektoru stratēģija; stratēģija, kas mobilizēs visas Kopienas politikas un to resursus, lai pienācīgā veidā adresētu šo reģionu unikālo situāciju;

1.16 **nožēlo** faktu, ka, neraugoties uz Eiropas Komisijas izteikto gatavību ieviest tās prioritātes, ko tā noteikusi gan ar kohēzijas politikas, gan ar citu Kopienas politiku starpniecību, Komisija tomēr atbilstoši nenorāda resursus, ko tā paredzējusi nodrošināt saskaņā ar šīm citām politikām, atliekot to vēlākai lēmumu pieņemšanai vai arī padarot to atkarīgu no turpmākas izpētes;

1.17 **atzīmē**, ka Eiropas Komisija ir ierosinājusi vispārējās kohēzijas politikas sistēmas piemērojuma vistālākajiem reģioniem apvienojumu ar divu specifisku instrumentu radīšanu: kompensācijas programma attiecībā uz īpašiem ierobežojumiem, kas ietekmē vistālākos reģionus, un plašāku kaimiņattiecību darbības plāns;

1.18 **priecājas** par iepriekš minēto specifisko instrumentu radīšanu, kas paredzēti tikai un vienīgi vistālākajiem reģioniem un kas mēģina novērst šo reģionu īpašās situācijas radītos kavēkļus. Komiteja tomēr atzīmē reālas informācijas trūkumu attiecībā uz šiem pasākumiem piešķirtajiem finansālajiem resursiem;

1.19 **nožēlo** to, ka Komisija ir izšķirusies par visu šo reģionu neiekļaušanu nākamajā konverģences uzdevumā, un atkārtoti, ka automātiskas šī uzdevuma tiesības ir visatbilstošākais veids, kā adresēt vistālāko reģionu strukturālos trūkumus un nodrošināt to, ka attieksme pret šiem reģioniem ir vienlīdzīga;

1.20 **neatlaidīgi apgalvo**, ka vistālāko reģionu ciestie kavēkļi ir pastāvīgi un kopēji visiem reģioniem neatkarīgi no to IKP uz vienu cilvēku, un atgādina, ka problēmas, ar kādām saskaras šie reģioni, nav reducējamas uz IKP problēmu, gluži pretēji, tās atspoguļo sarežģīto strukturālo situāciju, kas dziļi ietekmē šo reģionu pilsoņus un to uzņēmumu konkurētspēju;

1.21 **atzīmē**, ka visi vistālākie reģioni, ieskaitot tos, kuru IKP uz vienu cilvēku vērtējams kā 75 % no Kopienas vidējā, joprojām cieš pamata infrastruktūru trūkuma un sliktu konverģences un konkurētspējas apstākļu dēļ, kas ir nepieciešami, ja jāievēro Lisabonas un Gēteborgas stratēģijas. Komiteja uzskata, ka šie reģioni nespēs tikt galā ar savu konverģences procesu, ja nav to darbību nepārtrauktības, kas uzņemtas saskaņā ar Eiropas reģionālo politiku, sākot ar 2006. gadu, un vispārējā sistēmā pielāgotas to specifiskajiem raksturlielumiem;

1.22 **atgādina**, ka daudzas no vistālākajiem reģioniem pieejamajām izaugsmes, dažādošanas un paaugstinātas produktivitātes iespējām ir centrētas uz dažiem tradicionālajiem sektoriem, kas pārstāv patiesas salīdzināmas priekšrocības, uz tūrisma un uz citu alternatīvu ražošanas formu meklēšanu. Tādēļ Komiteja tic, ka efektīvā modernizācijas, inovāciju un attīstības stratēģijā vistālākajos reģionos ir jāņem vērā iepriekš minētās darbības;

1.23 **priecājas** par to, ka saskaņā ar jaunajām programmām attiecībā uz "Eiropas teritoriālo sadarbību" vistālākajiem reģioniem būs tiesības ne tikai uz starptautisko sadarbību, bet arī uz pārrobežu sadarbību. Tas ir ārkārtīgi svarīgi, lai īstenotu mērķi, kas saistīts ar vistālāko reģionu integrēšanu to ģeogrāfiskajā vidē, kā atzīst pati Komisija;

1.24 **priecājas** par prioritāti, kāda piešķirta attiecību pilnveidošanai vistālāko reģionu un kaimiņos esošo trešo valstu starpā, kā arī plašāku kaimiņattiecību darbības plāna izveidei, lai sekmētu ekonomiskas, sociālas un kultūras izaugsmes zonas radīšanu šajos reģionos pie ES robežām, lai gan Komiteja nožēlo, ka nav detalizēti norādīti šim plānam piešķirtie finanšiālie resursi;

1.25 **uzskata**, ka kaimiņattiecību politikas ieviešana attiecībā uz vistālākajiem reģioniem prasa, lai lietā tiktu likti atbilstoši finanšiālie resursi, tā, lai šie reģioni varētu īstenot savu pilntiesīgo ES aktīvās robežas lomu un pozitīvi un jēgpilni papildināt Kopienas darbību saistībā ar nabadzības apkarošanu un demokrātisko vērtību, cieņas pret cilvēktiesībām un likuma spēka principu aizsardzību savās kaimiņu valstīs;

1.26 tomēr **uzskata**, ka, lai īstenotu šos uzdevumus, ir nepieciešama tāda koordinācija, kas ir efektīva un atbilst ES ārējās politikas un attīstības sadarbības instrumentiem, galveno-

kārt, Kotonu līguma, Meda programmas un ALA noteikumiem un visām Kopienas iniciatīvām un programmām, kādas nākotnē varētu tikt pieņemtas attiecībā uz šiem reģioniem;

1.27 **izsaka** savu apmierinātību ar Komisijas nodomu uzņemties detalizētu pētījumu par to, kā darbojas vispārplatīti pakalpojumi vistālākajos reģionos, un uzdot darba grupai izveidot jebkādas atbilstošus priekšlikumus;

1.28 **priecājas** par Komisijas nodomu ņemt vērā vistālāko reģionu specifiskos raksturlielumus valsts palīdzības jomā;

1.29 **konstatē**, ka noteikumi, kas nosaka valsts palīdzību un kas tika izveidoti, lai atbalstītu un pasargātu iekšējā tirgus darbību, nav piemērojami nediskriminējoši attiecībā uz palīdzību, kas tiek piešķirta firmām, kas atrodas šajos reģionos un kas, kā atzīst pati Komisija, nevar baudīt visas šī vienotā tirgus priekšrocības;

1.30 tā rezultātā **nožēlo**, ka Komisija nav izšķīrusies par visu vistālāko reģionu, ieskaitot tos, kuru IKP sasniedz 75 % no Kopienas vidējā, iekļaušanu 87. panta 3.a) punkta. Tas būtu bijis vispiemērotākais risinājums, kā adresēt strukturālos kavēkļus, kas ietekmē vistālākos reģionus un kā nodrošināt to, lai attieksme pret šiem reģioniem būtu vienlīdzīga;

1.31 **uzskata** šajā sakarā, ka visu vistālāko reģionu ietveršana jaunajā Konstitucionālā līguma projekta 56. panta 3.3) punkta (bijušais 87. panta 3.a) punkta) skaidri un nepārprotami atspoguļo Eiropas likumdevēja nodomu un aicina Komisiju tiesiskās drošības labad pārskatīt savu nostāju sarunās par vadlīnijām attiecībā uz valsts palīdzību reģionālā nolūkā un apkopot savu priekšlikumu, ietverot šajā kategorijā visus vistālākos reģionus;

1.32 turklāt **uzskata**, ka plānotā palīdzības papildu intensitāte, kas noteikta uz 10 procentu punktiem, jānovērtē Komisijas priekšlikumu gaismā, ko tā izvirzīja, pārskatot vadlīnijas attiecībā uz palīdzību reģionālā nolūkā, lai noteiktu, vai būs atbilstoši nodrošināt tādu politiku, kas atbalsta investīcijas šajos reģionos;

1.33 ņemot vērā visus iepriekš izteiktos apsvērumus, Komiteja **uzskata**, ka Eiropas Komisija pilnībā nepiepilda cerību uz visaptverošu, saskaņotu pieeju, kādu prasīja Seviļas Eiropas Padome;

1.34 tādēļ **uzskata**, ka Komisijas ierosinātā pieeja neiztur kritiku, domājot par to, ka tā neatspoguļo progresu Kopienas politikas īstenošanā attiecībā uz vistālākajiem reģioniem, kas dotu iespēju pastāvīgos pasākumus vairāk piemērot reālajai situācijai šajos reģionos, kas jāiestrādā visās Kopienas politikās;

1.35 **izsaka** stingru savu pārliecību, ka vistālākajiem reģioniem joprojām ir nepieciešams Eiropas Savienības atbalsts, lai uzlabotu savu konkurētspēju un lai turpinātu savu konverģences procesu ekonomiskās attīstības izpratnē un savu pilsoņu iespēju izpratnē, kur tās būtu vienlīdzīgas ar iespējām, kādas bauda pilsoņi citos Eiropas reģionos;

1.36 visbeidzot, **izsaka** savu atbalstu Eiropas Padomei, kas uzskata, ka strauji turpināt rūpīgu iepazīšanos ar paziņojumu par stratēģiju attiecībā uz vistālākajiem reģioniem, ir prioritāte.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **ierosina**, ka Eiropas Komisijai būtu jāpārskata savs priekšlikums par veidu, kādā izturēties pret vistālākajiem reģioniem saistībā ar kohēzijas politiku, iekļaut visus vistālākos reģionus nākotnes konverģences uzdevumā neatkarīgi no to IKP. Tas ir vispiemērotākais risinājums, kā ņemt vērā šo reģionu strukturālos kavēkļus un nodrošināt to, lai attiecīgie reģioni joprojām būtu vienlīdzīgi;

2.2 **aicina** Komisiju piešķirt nepieciešamos finansiālos resursus diviem specifiskajiem instrumentiem, kas ierosināti: papildu izmaksu kompensācijas programmai un plašāku kaimiņattiecību darbības plānam. Šiem resursiem jābūt pietiekamiem, lai atbilstu visu vistālāko reģionu patiesajām vajadzībām, ieskaitot tos reģionus, kuru IKP uz vienu cilvēku pārsniedz 75 % no Kopienas vidējā, un sasniegtu izvirzītos mērķus;

2.3 **atgādina**, ka visiem vistālākajiem reģioniem, ieskaitot tos, kuri vairs nav iekļaujami konverģences uzdevumā, joprojām ir pienākums veikt investīcijas, kādas tiem uzliktas sava tāluma dēļ, jo īpaši infrastruktūras jomā, tāpēc mudina Komisiju uzlikt par pienākumu saskaņā ar šo specifisko programmu pilnvarot investīcijas, kas paredzētas, lai likvidētu ierobežojumus, ar kādiem sastopas vistālākie reģioni;

2.4 **aicina** Eiropas Komisiju pēc iespējas drīzāk uzsākt darbu, kas praktiski aizsāktu "plašāku kaimiņattiecību" darbības plānu ar efektīvu, saskaņotu koordināciju ar citiem ES instrumentiem saistībā ar ārējo un attīstības sadarbības politiku, kā arī saistībā ar tirdzniecības un muitas politiku, un iesniegt skaidrus un nepārprotamus priekšlikumus attiecībā uz šo noteikumu saskaņošanu ar šī brīža "kaimiņattiecību iniciatīvu";

2.5 **uzsver** nepieciešamību nodrošināt to, lai vistālākie reģioni tiktu iekļauti sadaļā par pārrobežu sadarbību saskaņā ar jauno Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, kā priekšnoteikumu uzdevumam integrēties to apkārtnē ģeogrāfiskajā apkaimē;

2.6 **ierosina** Komisijai to, ka saskaņā ar jaunajām reģionālās palīdzības vadlīnijām tai būtu jāpārskata savi priekšlikumi tā, lai ietvertu noteikumus Konstitucionālā līguma projektā un uzturētu pašreizējo palīdzības līmeni un iespēju piešķirt darba palīdzību, kas netiek progresīvi samazināta vai ierobežota laikā; turklāt Komiteja aicina Komisiju uzturēt un uzlabot specifisko attieksmi pret vistālākajiem reģioniem attiecībā uz valsts palīdzību lauksaimniecības un zivsaimniecības sektoros;

2.7 **aicina** Eiropas Komisiju turpināt garantēt diferencētu nodokļu aplikšanas kārtību vistālākajos reģionos kā nepieciešamu instrumentu šo reģionu ekonomiskajā attīstībā;

2.8 **mudina** Komisiju partnerības ietvaros, saskaņā ar kuru tā ievieš paziņojumu par vistālākajiem reģioniem, pilnībā ievērot Seviļas Eiropas Padomes izvirzīto prasību, iedibinot īstu starpsektoru stratēģiju, kas dos iespēju piemērot visas Kopienas politikas šo reģionu specifiskajiem apstākļiem un ierosināt specifiskus pasākumus dažādās kohēzijas politikas jomās;

2.9 jo īpaši **iesaka** uzturēt un pilnveidot īpašo attieksmi, kāda tiek veltīta tradicionālajiem sektoriem, dažādošanas pūliņus un modernizācijas procesu primārajā sektorā ar mērķi veicināt tās ieguldījumu vistālāko reģionu izaugsmes un konverģences procesā;

2.10 **ierosina** Komisijai izskaidrot savu priekšlikumu attiecībā uz POSEI pieņemšanu un aicina izvirzīt priekšlikumus attiecībā uz pastāvīgiem pasākumiem, kas saistīti ar atbilstošu budžetu un ietverti šīs programmas attīstības mērķi;

2.11 **aicina** Eiropas Komisiju noteikt pietiekami augstus tarifus banāniem saskaņā ar COM, lai aizsargātu Kopienas produkciju un, ja nepieciešams, ierosināt pasākumus, kā kompensēt ražotājus;

2.12 **aicina** Komisiju COM cukuram ietvarā pieņemt speciālus pasākumus cukura sektora attīstības veicināšanai visattālākajos reģionos;

2.13 **aicina** Eiropas Komisiju ņemt vērā vistālāko reģionu specifiskās vajadzības atbilstoši lauku attīstības programmai, nodrošināt tiem pietiekamus līdzekļus un plānotā Lauku telpas attīstības fonda ietvarā piešķirt tos pašus līdzfinansēšanas nosacījumus kā vairumam apdalītajiem reģioniem;

2.14 **aicina** Komisiju izstrādāt rīcības plānus katram ģeogrāfiskajam areālam, kuros atrodas visattālākie reģioni, iesaistot šos reģionus, to dalībvalstis un robežosojosās trešās valstis šo plānu sagatavošanā, ar mērķi integrēt visattālākos reģionus to attiecīgajā ģeogrāfiskajā areālā;

2.15 **aicina** Eiropas Komisiju pieņemt jaunus pasākumus, kas uzlabotu vietējo lauku saimniecību produkcijas konkurētspēju, kam jākonkurē vienā tirgū ar līdzīgiem produktiem no citām valstīm, kurām ir saistību līgums ar ES, tādām kā Maroka, valstīm kuras risina sarunas ar ES, kā piemēram, MERCOSUR vai arī no valstīm, kuras gūst labumu no vienošanās par muitas atvieglojumiem, tādām kā ACP valstu grupa;

2.16 **aicina** Komisiju piešķirt reālu spēku Sestās RTD sistēmas programmas 14. pantam, ar kuru tiek ieviesti atbilstoši pasākumi, kas pielāgoti vistālāko reģionu specifiskajiem raksturlielumiem, lai sekmētu to līdzdalību Kopienas R&D iniciatīvās; tas jāņem vērā tad, kad tiek veidota nākamā sistēmas izveides programma;

2.17 **aicina** Eiropas Komisiju uzskatīt vistālākos reģionus par prioritāriem reģioniem, attīstot darbību attiecībā uz informācijas sabiedrību un tehnoloģiskajām inovācijām. Šīs jomas vistālākajiem reģioniem dod reālu iespēju, tādēļ ka var palīdzēt likvidēt dažus kavēkļus, kas rodas šo reģionu tāluma dēļ;

2.18 **ir vienisprātis** ar Eiropas Komisijas vērtējumu attiecībā uz transporta nozīmi, lai vistālākajiem reģioniem nodrošinātu piekļuvi iekšējam tirgum, un iesaka izstrādāt atbilstošus mehānismus un procedūras, lai pilnībā integrētu vistālākos reģionus visos vienotās transporta politikas aspektos;

2.19 jo īpaši **mudina** Komisiju nekavējoties iekļaut projektus saistībā ar vistālākajiem reģioniem Starpeiropas transporta tīklā un Starpeiropas enerģijas tīklā un uzskatīt šos projektus par prioritāriem;

2.20 **atgādina**, ka vide vistālākajiem reģioniem ir ārkārtīgi svarīga joma, un aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīzāk pieņemt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu šādu jomu ilgtspējīgu attīstību, kā bioloģiskās dažādības aizsardzība, *Natura 2000* tīkls un atkritumu apsaimniekošana;

2.21 vispārēji **aicina** Eiropas Komisiju ņemt vērā šo reģionu un attiecīgo to valstu kopīgās prasības un veikt rūpīgu attiecīgo Kopienas politiku izpēti;

2.22 **atgādina** nepieciešamību izveidot instrumentus, kas dotu iespēju izdarīt nepārtrauktu jaunās Kopienas likumdošanas ietekmes izvērtējumu attiecībā uz vistālākajiem reģioniem, lai nodrošinātu to, ka tas ne tikai nekaitē ekonomiskās darbības izaugsmei šajos reģionos, bet arī sekmē šādu izaugsmi reālā un ilgstošā veidā;

2.23 **atkārto**, ka, lai sasniegtu stratēģiskos mērķus, jānodrošina efektīva saskaņošana, jo īpaši Komisijas ietvaros ar starpnodaļu grupas palīdzību; šīs grupas cilvēkresursi ir jāpaliecinā;

2.24 **pastāv uz** to, ka Kopienas institūcijām un reģioniem jāiedibina stratēģija, kā sniegt paziņojumus Eiropas sabiedrībai, sniedzot informāciju par problēmām, kas ietekmē vistālākos reģionus, kā arī informāciju par šo reģionu patieso Eiropas dimensiju;

2.25 **rosina** vistālākos reģionus uzsākt sadarbību visās iespējamajās jomās un Komisiju – atbalstīt vistālākos reģionus šajā procesā, lai ievērotu to attīstības Savienības un globalizācijas ietvaros divkāršo izaicinājumu.

Briselē, 2004. gada 18. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas grupējuma izveidošanu pārrobežu sadarbībai

(2005/C 71/11)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas apvienības izveidošanu pārrobežu sadarbībai, ko Komisija pieņēmusi 2004. gada 14. jūlijā, COM(2004) 496 galīgā red.- 2004/0168 (COD);

ņemot vērā Komisijas 2004. gada 15. jūlija lūgumu pēc tās atzinuma par šo tēmu, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 159. panta 3. punktu;

ņemot vērā Padomes 2004. gada 8. novembra lēmumu konsultēties ar to šajā jautājumā;

ņemot vērā komisāra *Barnier* un komisāres *De Palacio* 2004. gada 8. marta vēstules, kurās tiek lūgts atzinums par jauno Eiropas juridisko pārrobežu sadarbības aktu,;

ņemot vērā EK līguma 265. panta 1. punktu, kurā teikts: "Reģionu komitejai jāapspriežas ar Padomi vai Komisiju, kur šis līgums to paredz un visos pārējos gadījumos, jo īpaši tad, ja tas attiecas uz pārrobežu sadarbību, ja viena no šīm divām institūcijām to atzīst par lietderīgu";

ņemot vērā Līguma par Eiropas Konstitūciju III-220. pantu, kas nosaka, ka Savienība turpina attīstīt un veicināt ekonomisku, sociālo un teritoriālās kohēzijas stiprināšanas politiku, lai veicinātu Savienības kā veseluma harmonisku attīstību.[...] Skarto reģionu vidū īpaša uzmanība tiks veltīta lauku teritorijām, industriālo pārmaiņu skartajām teritorijām un reģioniem ar smagiem un ilglaicīgiem dabiskiem vai demogrāfiskiem trūkumiem kā ziemeļu reģioniem ar zemu iedzīvotāju blīvumu kā arī salām, robežu un kalnu reģioniem;

ņemot vērā tās prezidenta 2004. gada 5. aprīļa lēmumu uzdot Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai izstrādāt atzinumu šajā jautājumā;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta ziņojumus: "Gerlach" – 1976. gada ziņojums par Kopienas reģionālo politiku, kas attiecas uz reģioniem pie Kopienas iekšējām robežām ⁽¹⁾, "Boot" – 1984. gada ziņojums par ārējo robežu sadarbības stiprināšanu ⁽²⁾, "Schreiber" – 1986. gada ziņojums par Sārlandes-Lotrīngenas-Luksemburgas reģionu ⁽³⁾, "Poetschki" – ziņojums par ārvalstu robežu sadarbību iekšējās robežās ⁽⁴⁾, "Chiabrando" – 1988. gada ziņojums par robežreģiona Spānija/Portugāle attīstības programmu ⁽⁵⁾, "Cushnahan" – 1990. gada ziņojums par Kopienas iniciatīvu INTERREG ⁽⁶⁾, "Muru" – 1994. gada ziņojums par Kopienas iniciatīvu INTERREG II ⁽⁷⁾;

ņemot vērā 1980. gada Eiropas Padomes Madrides Pārskata konvenciju un tai sekojošos Pielikuma protokolus (1995.,1998.);

ņemot vērā Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo varas iestāžu kongresa atzinumu, kas balstīts uz Reģionu komitejas Teritoriālās kohēzijas politikas komisijas dokumentu par "Jaunu juridisku pārrobežu sadarbības aktu", ko kongresa Birojs pieņēma tā sēdē 2004. gada 4. maijā; ziņojumu sniedza *Van Staa* kgs (Austrija, ETP/CD);

⁽¹⁾ OV C 293, 13.12.1976.

⁽²⁾ OV C 127, 14.05.1984.

⁽³⁾ OV C 176, 14.07.1986.

⁽⁴⁾ OV C 99, 13.04.1987.

⁽⁵⁾ OV C 262, 10.10.1988.

⁽⁶⁾ OV C 175, 16.07.1990.

⁽⁷⁾ OV C 128, 09.05.1994.

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2001. gadā iesniegto Eiropas valdības Balto grāmatu (COM(2001) 428 galīgā red.), kura 3.1 punktā teikts, ka Komisijai jāpārbauda, kā varētu labāk atbalstīt reģionālo vai vietējo dalībnieku starptautiskās sadarbības struktūru ES līmenī, ar nolūku iesniegt priekšlikumus līdz 2003. gada beigām;

ņemot vērā tās 2002. gada marta atzinumu par Stratēģijām pārrobežu un starptautisko reģionu sadarbības veicināšanā paplašinātajā ES – pamatdokumentu, kurā izklāstītas nākotnes vadlīnijas (CdR 181/2000 galīgā red.)⁽⁸⁾;

ņemot vērā tās 2001. gada oktobra pētījumu par “Transeiropas sadarbību starp pašpārvaldēm- jauni izaicinājumi un nepieciešamie soļi sadarbības uzlabošanai”, kas tika izstrādāts ciešā sadarbībā ar Eiropas Robežreģionu asociāciju (AEBR), lai sagatavotos iepriekšminētajam atzinumam,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālās kohēzijas Trešo ziņojumu “Jaunas partnerattiecības kohēzijai, konverģencei, konkurētspējai, sadarbībai”, ko Eiropas Komisija pieņēma 2004. gada 18. februārī un kurš savos slēdzienos apliecina, ka “Komisija gatavojas ierosināt jaunu juridisku aktu Eiropas sadarbības struktūrā (“Pārrobežu reģionālā institūcija”), kas ļautu Dalībvalstīm, reģioniem un vietējām varas iestādēm risināt gan Kopienas iekšējās, gan ārējās programmās tradicionālās – juridiskās un administratīvās problēmas, ar kurām nākas saskarties pārrobežu programmu un projektu vadīšanā. Tā mērķis būtu tiesībspēju nodošana šai jaunajai juridiskajai struktūrai, lai tā varētu veikt sadarbības pasākumus valsts institūciju vārdā”.

ņemot vērā tās 2004. gada 16. jūnija atzinumu par Trešo kohēzijas ziņojumu (CdR 120/2004 galīgā red.);

ņemot vērā Eiropas Robežreģionu asociācijas (AEBR) Eiropas Komisijai izstrādāto ziņojumu par “Towards a new Community legal instrument facilitating public-law-based trans-European cooperation among territorial authorities in the European Union” kas balstās uz iepriekšējo Reģionu Komitejas veikto darbu iepriekšminētā pētījuma ietvaros;

balstoties uz RK spēlēto pirmslikumdošanas lomu ciešās konsultācijās ar Eiropas Komisiju un vietējo un reģionālo pašpārvalžu sagatavošanas fāzē paustajiem viedokļiem;

balstoties uz tās atzinuma projektu (CdR 62/2004 rev. 3), ko Teritoriālās kohēzijas politikas komisija pieņēmusi 2004. gada 24. septembrī. Ziņojuma sniedzējs **Niessl kungs**, Burgenlandes zemes vadītājs (AT/ESP),

savā 57. plenārajā sesijā 2004. gada 17. un 18. novembrī (18. novembra sēdē) pieņēma šādu atzinumu:

Reģionu komitejas viedokļi

REĢIONU KOMITEJA

1. **apsveic** Eiropas Komisijas nodomu ilgtspējīgi uzlabot tiesiskos un institucionālos priekšnoteikumus pārrobežu, starpnacionālai un starpreģionālai sadarbībai (Transeiropas sadarbība) nacionālajā, reģionālajā un vietējā līmenī un uzskata, ka ar priekšā esošo Regulas projektu efektīvāk kā līdz šim var vērsties pret vēl vienmēr pastāvošajām grūtībām šajā sadarbībā.

2. **tomēr ierosina** veidojamo tiesisko instrumentu nosaukt par “Eiropas apvienību pārrobežu sadarbībai”, bet gan “Eiropas apvienību Transeiropas sadarbībai” (EATS), jo šis nosaukums pauž arī iespējamo tiesiskā instrumenta izmantošanu starpnacionālai un starpreģionālai sadarbībai Regulas projekta 1. panta nozīmē.

3. **piekrīt** Eiropas Komisijai, ka noteikumi Transeiropas sadarbībai dalībvalstīs vien nav pietiekami un var tikt efektīvi

uzlaboti un ka attaisnojama ir Kopienas darbība saskaņā ar EKL 5. panta 2. punktu (*subsidiaritātes princips*), ņemot vērā eksistējošo starpnacionālo aspektu un Kopienas darbības vērā ņemamās priekšrocības salīdzinājumā ar pasākumiem 25 dalībvalstu līmenī.

4. **piekrīt** Eiropas Komisijai, ka Regulas priekšlikums, saskaņā ar EKL 5. panta 3. punktu (*proporcionalitātes princips*) neiziet virs līguma mērķu sasniegšanai nepieciešamā līmeņa, jo tas piedāvā tikai brīvprātīgu Transeiropas sadarbības ietvaru un Regula nosaka tikai minimālās prasības Eiropas Apvienības Transeiropas sadarbībai izveidošanai un funkcionēšanai.

5. **atbalsta** faktu, ka Eiropas Komisija savu Regulas priekšlikumu balsta uz EKL 159. pantu – un, ka uz šī tiesiskā pamata tiek atzīts līdzlemšanas princips saskaņā ar Līguma 251. pantu, kurā Padome lemj ar kvalificētu vairākumu.

⁽⁸⁾ OV C 192, 12.08.2002., 37. lpp

6. **apsveic**, ka Eiropas Komisija ir izvēlējusies Regulas veida tiesisko instrumentu, jo ar to Eiropas Apvienība Transeiropas sadarbībai reģionālajās un vietējās pašpārvaldēs, kuras to vēlas, var notikt bez atsevišķo dalībvalstu īstenošanas pasākumiem vai atļaujās.
7. **apsveic arī**, ka ne tikai vietējās un reģionālās pašpārvaldes, bet arī dalībvalstis var būt partneri Eiropas Apvienības Transeiropas sadarbībai izveidošanā un tādējādi var dot ieguldījumu pārrobežas, starpnacionālās un starpreģionālās sadarbības ietvaros lielākas ekonomiskas un sociālās kohēzijas sasniegšanā Eiropā.
8. **pozitīvi arī novērtē**, ka Regulas priekšlikums paredz, līdzās dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām pašvaldībām, arī citus vietējos sabiedriskos organismus kā EATS locekļus.
9. **apsveic**, ka Eiropas Komisija ir pieņēmusi Reģionu komitejas priekšlikumu neaprobežot EATS uzdevumu tikai uz pārrobežu sadarbību, bet dod iespēju to izmantot arī starpnacionālā un starpreģionālā sadarbībā, **tomēr aicina**, kā jau nosaukumā ierosināts, veikt Regulas tekstā attiecīgās izmaiņas, lai padarītu skaidru šo mērķi.
10. **apsveic**, ka ar Regulu tiek radīti vienādi priekšnoteikumi EATS izveidošanai visās dalībvalstīs; **aicina** Komisiju nodrošināt, ka pastāvošās divpusējās vienošanās transeiropas sadarbībai arī turpmāk ir piemērojamas.
11. **atbalsta** Eiropas Komisijas izvēlētu Regulas 3. panta 1. punkta formulēšanu saistībā ar EATS uzdevumiem un kompetenci, kas atstāj dalībnieku ziņā noteikt EATS uzdevumus.
12. **apsveic** izvēles iespējas par piemērojamām nacionālajām tiesībām; aicina tomēr Komisiju meklēt iespējas, lai novērstu, ka varētu rasties kolīzijas ar pastāvošajām nacionālajām tiesībām. Gadījumā, ja EATS galvenā atrašanās vieta ir kādā dalībvalstī, kuras tiesības nevarētu tikt pielietotas, Eiropas Komisija tiek aicināta radīt nepieciešamos priekšnoteikumus iespējamo normu kolīziju novēršanai.
13. **iesaka**, lai regulā tiktu iekļauti noteikumi, kas atļauj dalībvalstīm, nepieciešamības gadījumā, pieņemt atbilstošus noteikumus, saskaņā ar konstitūcijas tiesiskajiem noteikumiem, par uzdevumu nodošanu un EATS pārraudzību.
14. **apsveic arī**, ka EATS var tikt uzdots īstenot gan Kopienas finansētu programmu, gan arī cita vispārēja transeiropas sadarbību pasākumu īstenošanu, jo no tā var iziet spēcīgs impulss tālāku Transeiropas aktivitāšu attīstībai Eiropā, tomēr atzīmē, ka ierosinātās regulas nosacījumi var īstenoties vienīgi, ja trešajām pusēm ir iespējams nodot tālāk Kopienas finansētu programmu īstenošanu.
15. **atbalsta** Regulā paredzēto tiesiskās personas statusu EATS, kā arī iespēju EATS praktisko uzdevumu izpildi deleģēt vienam tās loceklim, jo tā var tikt novērsta jaunu, lielu birokrātisku struktūru radišana.
16. **tomēr iestājas par** to, ka EATS uzdevumi var tikt deleģēti ne tikai kā kopums, bet arī daļēji uz EATS locekļiem un **aicina** tādēļ veikt nepieciešamās izmaiņas 5. panta 3. punkta tekstā.
17. **prasa**, lai EATS būtu obligāti jāizveido no saviem locekļiem sastāvoša sapulce, kas caurspīdīguma un demokrātisma dēļ pārņem atbildību par EATS darbību.
18. **uzskata par nepieciešamu**, ka regulas 6. pantā ir paredzēta EATS direktora politiska un juridiska atbildība EATS sapulcē pārstāvēto locekļu priekšā.
19. **prasa**, lai par Transeiropas sadarbības vienošanām, kas slēgtas uz Regulas pamata, tiktu informēti ne tikai visi locekļi un dalībvalstis, bet arī Reģionu komiteja. Reģionu komitejai būtu jāizveido pastāvošo EATS reģistrs, kas ļauj Eiropas institūcijām, dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām varas iestādēm un jebkuram Eiropas pilsonim ātri iegūt informāciju par EATS. Reģistrs bez tam varētu arī sniegt vērtīgu ieguldījumu "labākās pieredzes" Eiropā izplatīšanā.

Reģionu komitejas rekomendācijas

1. rekomendācija

Nosaukums

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
saistībā ar Eiropas apvienības pārrobežu sadarbībai izveidošanu (EAPS)	saistībā ar Eiropas apvienības pārrobežu <u>Transeiropas</u> sadarbībai izveidošanu (EAPS) <u>(EATS)</u>

Pamatojums

Ir trīs sadarbības formas starp dalībvalstīm, reģioniem un vietējām pašpārvaldēm: pārrobežu, starpreģionālā un transnacionālā sadarbība. Visas trīs tiek apkopotas zem vienojošā nosaukuma kā Transeiropas sadarbība. Eiropas Apvienības izveidošana būtu jābūt iespējama visām trim sadarbības formām.

2. rekomendācija

(1. pamatiemesls)

(Pieņemot 1. rekomendāciju vispārēja "pārrobežu sadarbības" un "transnacionālas un starpreģionālas sadarbības" nosaukuma maiņa, kas visos skartajos pantos mainās uz "Transeiropas sadarbību")

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
EKL 159. panta 3. punkts nosaka, ka specifiskas akcijas var tikt noteiktas ārpus fondiem, kas minēti šī panta pirmajā punktā, lai īstenotu Līgumā paredzētos mērķus par ekonomisko un sociālo kohēziju. Kopienas vispārēja harmoniska attīstība un ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana ietver pārrobežu sadarbības stiprināšanu. Šī iemesla dēļ ir ieteicams veikt pasākumus, kas nepieciešami pārrobežu sadarbības īstenošanas priekšnoteikumu uzlabošanai.	EKL 159. panta 3. punkts nosaka, ka specifiskas akcijas var tikt noteiktas ārpus fondiem, kas minēti šī panta pirmajā punktā, lai īstenotu Līgumā paredzētos mērķus par ekonomisko un sociālo kohēziju. Kopienas vispārēja harmoniska attīstība un ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana ietver pārrobežu, <u>transnacionālo un starpreģionālo</u> sadarbības stiprināšanu <u>(turpmāk: Transeiropas sadarbība)</u> . Šī iemesla dēļ ir ieteicams veikt pasākumus, kas nepieciešami <u>Transeiropas sadarbības</u> īstenošanas priekšnoteikumu uzlabošanai.

Pamatojums

Izmaiņas seko 1. rekomendācijai.

3. rekomendācija (jauna)

(7. pamatiemesls)

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
(7) Lai pārvarētu šķēršļus, kas traucē pārrobežu sadarbībai, ir nepieciešams ieviest sadarbības instrumentu Kopienas līmenī, kas Kopienas teritorijā ļautu dibināt kopējas apvienības ar juridisku statusu zem nosaukuma "Eiropas Apvienības pārrobežu sadarbībai" (EAPS). Balstīšanās uz EAPS ir fakultatīva.	(7) Lai pārvarētu šķēršļus, kas traucē pārrobežu sadarbībai, ir nepieciešams ieviest sadarbības instrumentu Kopienas līmenī, kas Kopienas teritorijā ļautu dibināt kopējas apvienības ar juridisku statusu zem nosaukuma "Eiropas Apvienības pārrobežu sadarbībai" (EAPS). Balstīšanās uz EAPS ir fakultatīva. <u>Pastāvošajām divpusējām vienošanām par pārrobežu, starpreģionālo vai transnacionālo sadarbību starp vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm kā arī starp valstīm ir jāpaliek arī turpmāk piemērojamām.</u>

Pamatojums

Pastāvošo divpusējo vienošanos kā Karlsrūes Vienošanās tiesiskā darbības joma saistībā ar pārrobežu sadarbību nedrīkst ar Regulu tikt ierobežota.

4. rekomendācija

(10. pamatiemesls)

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Locekļi var izlemt EAPS veidot kā atsevišķu juridisku vienību vai uzdot tās uzdevumus vienam loceklim.	Locekļi var izlemt EAPS <u>EATS</u> veidot kā atsevišķu juridisku vienību vai uzdot tās uzdevumus vienam <u>vai vairākiem</u> tās locekļiem.

Pamatojums

Izmaiņas seko 1. rekomendācijai

5. rekomendācija

(11. pamatiemesls)

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
[...] kas attēlo tikai dalībvalstu un to reģionu un komunālo pašpārvalžu iniciatīvas, bez Kopienas finansiālas dalības.	[...]kas attēlo tikai dalībvalstu un/vai to reģionu un komunālo pašpārvalžu iniciatīvas, bez Kopienas finansiālas dalības.

Pamatojums

Tas atbilst Transeiropas sadarbības garam, ka tai jābūt atvērtai reģioniem un vietējām pašpārvaldēm bez dalībvalstu iesaistīšanās.

6. rekomendācija

1(1) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
EAPS daba	EAPS <u>EATS</u> daba
1. Kopienas teritorijā var tikt izveidota kopēja Apvienība Eiropas Apvienības pārrobežu sadarbībai – turpmāk EAPS- formā, saskaņā ar šīs Regulas noteikumiem un modalitātēm.	1. Kopienas teritorijā var tikt izveidota kopēja <u>Apvienība</u> Eiropas <u>Apvienības</u> Transeiropas sadarbībai – turpmāk <u>EATS-</u> formā, saskaņā ar šīs Regulas noteikumiem un modalitātēm.

Pamatojums

Izmaiņas seko 1. rekomendācijai.

7. rekomendācija

1(3) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
EAPS mērķis ir atvieglot un veicināt dalībvalstu kā arī reģionālo un komunālo pašpārvalžu pārrobežu sadarbību, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju.	EAPS <u>EATS</u> mērķis ir atvieglot un veicināt dalībvalstu kā arī reģionālo un komunālo pašpārvalžu pārrobežu, <u>transnacionālo un starpreģionālo sadarbību (Transeiropas sadarbību)</u> , lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju.

Pamatojums

Izmaiņas seko 1. rekomendācijai.

8. rekomendācija

2(3) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Locekļi var izlemt EAPS veidot kā atsevišķu juridisku vienību vai uzdot tās uzdevumus vienam loceklim.	Locekļi var izlemt EAPS <u>EATS</u> veidot kā atsevišķu juridisku vienību vai uzdot tās uzdevumus <u>veikšanu</u> vienam <u>vai vairākiem</u> locekļiem.

Pamatojums

Izmaiņas seko 1. rekomendācijai.

9. rekomendācija

3(1) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījumi
EAPS veic uzdevumus, kurus tai uzliek tās locekļi saskaņā ar šo regulu.	<u>EAPS veic uzdevumus, kurus tai uzliek tās locekļi vai arī, ar tās piekrišanu, trešās puses saskaņā ar šo regulu.</u>

Pamatojums

Ja EAPS ir jāisteno arī Kopienas finansētas programmas, šis iestarpinājums ir nepieciešams.

10. rekomendācija

3(3) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījumi
EAPS izveide neietekmē tās locekļu un dalībvalstu finansiālo atbildību ne par Kopienas fondiem, nedz arī par nacionālajiem fondiem.	<u>EAPS izveide neietekmē tās locekļu finansiālo atbildību par Kopienas fondiem un nacionālajiem fondiem, ne arī dalībvalstu atbildību par Kopienas fondiem. Dalībvalstis ir tiesiskas pieņemt likudošanu un noslēgt vienošanās, kas tām ļauj kontrolēt EAPS atbilstību tiesiskajām un tehniskajām prasībām. Atbildību par kontroli var uzņemt Kopiena, vai to var nodot kādai no dalībvalstīm.</u>

Pamatojums

Ir acīmredzami, ka dalībvalstis par saviem nacionālajiem fondiem ir atbildīgas savu parlamentu priekšā un nav vajadzības to minēt ierosinātajā regulā. Tomēr, ja dalībvalstis (vai federālu valstu gadījumā dalībvalstis ar federālu uzbūvi) būtu atbildīgas par kopienas fondiem, jābūt iespējai dalībvalstīm visaptveroši kontrolēt EAPS. Pretējā gadījumā var notikt tā, ka dalībvalstīm jāuzņemas atbildība par situācijām, pār kurām tām nav bijis kontroles.

11. rekomendācija

4(8) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Nolīgums tiek notificēts visiem dalībniekiem un dalībvalstīm.	<u>Nolīgums tiek notificēts visiem dalībniekiem un dalībvalstīm un Reģionu komitejai. Reģionu komiteja iekļauj <u>Nolīgumu publiski pieejamā visu Transeiropas sadarbības nolīgumu reģistrā.</u></u>

Pamatojums

RK jūtas atbildīga par caurredzamību, saskaņā ar EK Līgumu, un redz sevi kā īstais dienests, kas gan Eiropas pilsonim, gan Eiropas Komisijas dienestiem ir viegli pieejams un kam jā rūpējas par vienmēr pieejamu, reģionālo un vietējo līmeni un tās pilsoņus skarosu informāciju.

12. rekomendācija
(5. pantā kā arī visos skartajos pantos)

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Reglaments	Statūti

Pamatojums

Tā kā Apvienība funkcionē uz virknes pamatnoteikumu bāzes, tie būtu jānosaka tā sauktajos statūtos. No otras puses, Reglaments regulē iekšējo darbību. Tātad, nekavējot, papildus Statūtiem, EATS piešķirt arī Reglamentu.

Briselē, 2004. gada 18. novembrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas 18. novembra lēmums par sarunu uzsākšanu ar Turciju par iestāšanos es

(2005/C 71/12)

REĢIONU KOMITEJA:

- Ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 6. oktobra paziņojumu "Eiropas Komisijas rekomendācijas par Turcijas sasniegto progresu, virzoties uz iestāšanos" (COM (2004) 656 galīgā red.);
 - Ņemot vērā "2004. gada regulāro ziņojumu par Turcijas sasniegto progresu, virzoties uz iestāšanos" (SEC (2004) 1201);
 - Ņemot vērā RELEX komisijas un Turcijas Municipālītāšu Savienības (TMS) 2004. gada 11. oktobrī pieņemto Ankāras deklarāciju;
 - ņemot vērā Reģionu komitejas "Ārējo attiecību stratēģiju", kas pieņemta tās biroja ārkārtas sēdē Hāgā, 2004. gada 21. oktobrī
- 1) **Atbalsta** Turcijas pieteikumu ar tādiem pašiem noteikumiem kā pārējo Eiropas valstu pieteikumus;
 - 2) **Atbilstoši** turpmākajām iespējām paredz iesniegt viedokli vietējā un reģionālā aspektā attiecībā uz Turcijas pievienošanu un **mudina** Eiropas Komisiju apspriesties ar komiteju par turpmākajiem kārtējiem ziņojumiem.
 - 3) **Atzīst**, ka Turcijas varas orgānu veiktās reformas pēdējos gados ir palīdzējušas Turcijai tiekties uz Kopenhāgenas kritēriju izpildi, tā arī sekmējot lēmuma par iestāšanās sarunu ar Turciju pieņemšanu;
 - 4) **Mudina** Turcijas valdību turpināt īstenot sarežģītās reformas, lai tās varētu pilnībā ieviest un lai tās būtu neatgriezeniskas un ilgtspējīgas;
 - 5) **Apsveic** Turcijas sasniegumus decentralizācijas jomā, kurai ir jānotiek saskaņā ar Vietējo pašvaldību hartas principiem, tāpat kā 2004. gadā pieņemto Vietējo pašvaldību reformas likumu, kas atzīst vietējo pašvaldību pastāvēšanu kā mazāko struktūrvienību un sagaida, ka tā tiks atbilstoši īstenota, tāpat kā līdzīgi pasākumi attiecībā uz reģionālo līmeni;

- 6) **Paredz**, ka paketi par valsts pārvaldes reformu, īpaši ietvara likumu par valsts sektora reformu, likumu par īpašo provinču pārvaldi, kā arī likumu par municipalitātēm un pilsētu municipalitātēm ātri pieņems pēc pienācīgas apspriešanās ar vietējo un reģionālo varas iestāžu organizācijām un pilsonisko sabiedrību un pēc paketes konstitucionālās atbilstības pārbaudes; **uzsver** vajadzību nodrošināt iesaistītos vietējos varas orgānus ar nepieciešamajiem finansiālajiem un cilvēkresursiem, lai pilnībā varētu īstenot reformas un pievērstu īpašu uzmanību Turcijas mazākattīstīto reģionu ekonomiskajai un sociālajai attīstībai;
- 7) **Uzsver**, ka šo reformu veiksmīga īstenošana liks pamatus Turcijas ceļam uz ES un tādēļ **stingri atbalsta** Eiropas Komisijas uzskatu, ka nepieciešama ietekmes analīze, īstenošanas plāns un budžeta un finansu ietvars;
- 8) **Atbalsta** Eiropas Komisijas ierosināto priekšlikumu par trīs pīlāru stratēģiju un aņemas aktīvi piedalīties trešajā pīlārā, kas īpaši attiecas uz politiskā, kultūras, sociālā un reliģijas dialoga stiprināšanu, tā tuvinot cilvēkus; tādēļ Komiteja **iesaka** padziļināt sarunas starp RK un Turcijas vietējiem varas orgāniem, balstoties uz RK agrāko pieredzi ar iepriekšējām kandidātvalstīm, kam vajadzētu nodrošināt ne tikai vietējās demokrātijas, bet arī reģionālās decentralizācijas īstenošanas respektēšanu; Pamatojoties uz Eiropas Padomes lēmumu par Turciju, RK **paredz**, ka Turcijas valdība, Ministru padome un Asociācijas Padome ierosinās izveidot Turcijas vietējo un reģionālo varas iestāžu un RK Apvienoto konsultatīvo komiteju;
- 9) **Aktīvi mudina** Turciju veikt nepieciešamos pasākumus, lai atrisinātu vēl neizlemtos jautājumus, kuri uzsvērti Eiropas Komisijas rekomendācijā un īpaši tos, kas attiecas uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu; atteikšanos no spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās; visu minoritāšu tiesību un brīvību ievērošanu; visu reliģiju respektēšanu (īpaši jautājumu par visu reliģisko kopienu vienādu juridisko statusu); diskriminācijas un vardarbības pret sievietēm izskaušanu; ILO standartu respektēšanu attiecībā uz bērnu nodarbinātību;
- 10) **Aicina** Turcijas valdību sniegt noteiktu atbalstu atsāktajiem centieniem ANO Ģenerālsēkretāra aizbildnībā, lai panāktu Kipras problēmas atrisinājumu atbilstīgi ANO rezolūcijām, *acquis communautaire* un Eiropas vērtībām un principiem;
- 11) **Atzīst** konkrētās problēmas, kas identificētas Eiropas Komisijas paziņojumā un kuras izriet no Turcijas dalības perspektīvas attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas, kohēzijas politikas un strādājošo brīvas pārvietošanās piemērošanu;
- 12) **Uzsver** Eiropas Savienības vispārējo mērķi – turpināt politiskās Savienības integrāciju, kas balstīta uz kopējām vērtībām, un īpaši **izceļ** steidzamo vajadzību radīt nepieciešamos finansu, institucionālos un ekonomiskos priekšnoteikumus, lai veiksmīgi sagatavotu ES tālākai paplašināšanai;
- 13) **Vērš uzmanību** uz Eiropas Komisijas slēdzieniem, kuros tā izklāsta, ka tā “rekomendē sarunu atlikšanu brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību, pamattiesību un tiesiskuma principu, uz kuriem balstās ES, nopietnas un pastāvīgas pārkāpšanas gadījumā” un **uzsver** Komisijas uzskatu, ka Turcijas iestāšanās sarunas ir “process ar atvērtām beigām, kura iznākums nevar tikt iepriekš garantēts”;
- 14) **Dod norādījumus** savam Prezidentam, gatavojoties Eiropadomes 2004. gada 17. decembra sanāksmei Briselē, šo lēmumu tālāk nosūtīt Eiropas Savienības Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un Turcijas parlamentam un valdībai.

Briselē, 2004. gada 18. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas ātrdarbīgu pieslēgumu: valstu platjoslu stratēģijas

(2005/C 71/13)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par *Eiropas ātrdarbīgu pieslēgumu: valstu platjoslas stratēģijas* (COM(2004) 369 final),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 13. maija lēmumu konsultēties ar Reģionu komiteju šajā jautājumā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu,

ņemot vērā Reģionu komitejas 2004. gada 20. aprīļa biroja lēmumu uzdot savai Kultūras un izglītības komisijai sastādīt atzinumu šajā jautājumā,

ņemot vērā Lisabonas stratēģiju, proti, padarīt Eiropas Savienību par "viskonkurētspējīgāko un dinamiskāko, uz zināšanām balstīto ekonomiku pasaulē līdz 2010. gadam, kas spējīga uz ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi ar lielāku skaitu un labākām darba vietām un lielāku sociālo kohēziju",

ņemot vērā Barselonas Eiropas Padomes aicinājumu Komisijai sastādīt eEiropas darbības plānu, galveno uzmanību vēršot uz "plaši izplatītu platjoslu tīklu pieejamību un lietojumu visā Savienībā līdz 2005. gadam, kā arī Interneta protokola IPv6 izveidi un tīklu un informācijas, ePārvaldes, eMācību, eVeselības un eDarījumu drošumu" ⁽¹⁾,

ņemot vērā tā rezultātā tapušo eEiropas 2005 darbības plānu, kas pieņemts 2002. maijā. Lietojuma stimulēšana un jaunu pakalpojumu radīšana bija šī plāna jaunie centrālie mērķi, ko apstiprināja Seviļas Eiropas Padome ⁽²⁾. Vispārējie mērķi ir tādi, ka līdz 2005. gada beigām, Eiropas rīcībā jābūt moderniem tiešsaistes sabiedriskajiem pakalpojumiem (ePārvalde, eMācības, eVeselība) un dinamiskai eDarījumu videi, kas balstīta uz plaši izplatītu platjoslas piekļuves pieejamību par konkurētspējīgām cenām un ar drošu informācijas infrastruktūru,

ņemot vērā iepriekšējo Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinuma projektu *Eiropas ātrdarbīgs pieslēgums: jaunākie pilnveidojumi elektronisko sakaru sektorā* (COM(2004) 61 final ⁽³⁾),

ņemot vērā Komisijas paziņojumu par *Savietojamu Paneiropas ePārvaldes pakalpojumu sniegumu valstu administrācijām, uzņēmumiem un pilsoņiem* (IDABC) COM(2003) 406 final – 2003/0147 (COD);

ņemot vērā tās atzinumu par *IDA programmas izvērtējumu un IDA programmas otro fāzi* (CdR 44/98 final ⁽⁴⁾);

ņemot vērā tās atzinuma projektu CdR 257/2004 rev. 2, ko 2004. gada 22. septembrī pieņēmusi tās Kultūras un izglītības komisija (Ziņotājs bija **Tomaž Štebe kgs**, Mengešas pašvaldības mērs (SI/ETP)).

⁽¹⁾ Barselonas Eiropas Padomes, Prezidentūras secinājumi, 40. paragrāfs, <http://europa.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>.

⁽²⁾ COM(2002) 263 final "eEiropas 2005 darbības plāns: informācijas sabiedrība visiem".

⁽³⁾ R/CESE 880/2004 – TEN 189/2004

⁽⁴⁾ OV C 251, 10.08.1998, 1. lpp.

Tā kā:

1. Plašai ātrdarbīgai savienojamībai, ņemot vērā vienlīdzīgas tiesības, nediskriminējošu un digitālu visu Eiropu aptverošas informācijas infrastruktūras iespēju, jāieņem galvenā vieta visas Eiropas, ES dalībvalstu un visu nākamo Eiropas kandidātvalstu, t. i., to pilsētu un lauku pašvaldību, uzņēmumu un pilsoņu, tuvināšanā;
2. Ļoti svarīgi ir izveidot efektīvu un modernu informācijas infrastruktūru gan jauniem, gan jau pastāvošiem uzņēmumiem, modernizētiem sabiedriskiem pakalpojumiem;
3. Vienlīdzīgām informācijas sabiedrības iespējām jābūt ietvertām Eiropas pilsoņu tiesībās attiecībā uz savienojamību un pakalpojumiem neatkarīgi lietotāja tipa, sociālā statusa un atrašanās vietas;
4. Informācijas infrastruktūra sabiedrībā jāizprot un jāpārvalda tādā pašā veidā, kā tiek izprasta un pārvaldīta ūdens un elektroapgāde,

Reģionu komiteja savā 2004. gada 17./18. novembra 57. plenārajā sesijā (18. novembra sēdē) pieņēma sekojošu atzinumu:

1. Reģionu komitejas viedokļi

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **apsveic** Komisijas veiktās analīzes un secinājumu kodolīgumu un skaidrību paziņojumā “Eiropas ātrdarbīgs pieslēgums: valstu platjoslas stratēģijas”, kas cieši saistīti ar iepriekšējo analīzi un ieteikumiem “Eiropas ātrdarbīgs pieslēgums: jaunākie pilnveidojumi elektronisko sakaru sektorā”⁽⁵⁾ un ierosināto darbību “eEiropas 2005 darbības plāns: atjauninājums”;

1.2 **atzīst**, ka platjoslas priekšrocībām ir galvenā nozīme ekonomikā un sabiedrībā. Pagātnes pieredze attiecībā uz nozīmīgu platjoslas izmantojuma un pielietojuma pieaugumu ir ļoti rosinoša. 2003. gadā platjoslas pieslēgumu skaits ES-15 divkārsrojās. Tomēr salīdzinājumā ar eEiropas plānu un tās mērķiem ārpus pilsētu centriem un institūcijām, jo īpaši lauku rajonos un maznodrošinātos vai mazāk labvēlīgu apstākļu rajonos, joprojām vērojama atšķirība;

1.3 **ir pārliecināta**, ka eEiropas darbības plāna atjaunojums un ES-25 izvērsts ātrdarbīgās valstu platjoslas stratēģijas stimulēs virzību uz vismodernāko, uzticamāko un ātrāko Eiropas informācijas infrastruktūru (EII) administrācijām, uzņēmumiem un pilsoņiem;

1.4 **prasa**, lai stratēģijas un darbība attiecībā uz informācijas infrastruktūru, īpaši pamata komunikāciju struktūru - platjoslas

⁽⁵⁾ “Kosmoss: jauna Eiropas sfēra Savienības izvēršanai plašumā – dabības plāns Eiropas kosmosa politikas īstenošanā”, COM(2003) 673 final un “Eiropas ātrdarbīgs pieslēgums: jaunākie pilnveidojumi elektronisko sakaru sektorā” COM(2004) 61 final.

lielceļiem pilsētu un lauku pašvaldībās – un atbalstošās infrastruktūras ePakalpojumi attīstība būtu visaptveroša, ņemot vērā tehnoloģiskās un komerciālās intereses, un tā jāfinansē ar vietējo, nacionālo un Eiropas sabiedrisko fondu starpniecību tādā pašā veidā kā (nacionālie) ceļi un šosejas vai citas pamata infrastruktūras;

1.5 **prasa**, lai Komisija turpinātu iesniegt prasības attiecībā uz pasīvo regulatoru pārkapumiem, kuri nedarbojas efektīvi vai arī nedarbojas saprātīga laika grafika ietvaros, pret dominējošiem tīkliem vai pakalpojumiem, un kuru uzvedība kavē vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanu un efektīvu konkurenci informācijas infrastruktūras ietvaros nacionālajā un vietējā līmenī;

1.6 **apsveic** Eiropas Padomes 2003. gada decembrī apstiprināto Eiropas izaugsmes iniciatīvu, kas izceļ sabiedrisko fondu, ieskaitot struktūrfondus, lietojuma iespēju, lai nodrošinātu visaptverošu platjoslas pieejamību, kā jau tas ierosināts eEiropā 2005⁽⁶⁾. Jaunais digitālais dalījums “Ātras uzsākšanas projekti” paātrinās platjoslas nodrošinājumu mazāk labvēlīgos rajonos, kur nav piemērojams komerciālais pamatojums;

1.7 **atbalsta** Komisijas ieteikumus Savienības struktūrfondu elektronisko sakaru atbalstīšanā lauku vai maznodrošinātajos pilsētu apvidos⁽⁷⁾;

⁽⁶⁾ Skatīt COM(2003) 65 final “Ceļš uz zināšanu ekonomiju” un COM(2003) 690 final “Eiropas izaugsmes iniciatīva”.

⁽⁷⁾ “Struktūrfondu ieviešanas kritēriju un modalitāšu vadlīnijas elektronisko sakaru atbalstīšanā”, SEC(2003) 895 http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/working/doc/telecom_en.pdf

1.8 **prasa**, lai Komisijas informācijas sabiedrības un informācijas infrastruktūras politika veicinātu un atbalstītu novatorisku pakalpojumu un procedūru attīstību, kas nomainītu novecojušās tehnoloģijas un ieviestu jaunus konkurētspējīgus un modernus komerciālus un sabiedriskus ePakalpojumus uzņēmumiem, pilsoņiem un administrācijām;

1.9 **apsveic** Komisijas darbību, adresējot nozīmīgus jautājumus, kas kavē labas pieredzes, tādas kā veiksmīgu pilnveidojumu pārņemšanas procesa tiesiskie aspekti, sistēmu īpašumtiesības un to attiecības ar sabiedrisko konkursu procedūrām un valsts un privāto partnerību īstenošanas procedūras⁽⁸⁾, nodošanu tālāk;

1.10 **atbalsta** vispārējās sabiedrības izglītošanu un rosināšanu uz jaunu pakalpojumu un tehnoloģiju lietošanu; platjosla ir jāizmanto, lai sniegtu jaunus un labākus pakalpojumus cilvēkiem;

1.11 **apsveic** sabiedrības iejaukšanos Eiropas informācijas infrastruktūras izveidē un attīstībā Eiropas konkurētspējīgas komerciālu un visaptverošu sabiedrisko pakalpojumu bāzes labā. ePakalpojumiem, kas attīstīti ar sabiedrisko fondu palīdzību, būs svarīga papildinoša nozīme komerciālajās investīcijās un privāto iniciatīvu atvieglošanā, kā arī tie sniegs atbalstu ES uzņēmēj-sabiedrībām to iespējās konkurēt visā pasaulē;

1.12 **apsveic** to svarīgumu, kādu Eiropas Komisija piešķir jautājumam par drošu informācijas infrastruktūru un Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras (ENISA) izveidošanu;

1.13 **atbalsta** platjoslas (pār)definēšanai saskaņā ar plašu informācijas infrastruktūras jēdziena izpratni, kā uzsvērts šajā atzinumā. Attiecīgi vajadzētu atbilstoši noskaidrot, vienkāršot un no jauna definēt, kā arī papildināt jau esošās aktivitātes un programmas (eEiropa, IST, IDA, eTEN,..., un DRM, IPR⁽⁹⁾);

1.14 **uzskata, ka** "platjoslas" definīcija ziņojumā ir labs sākuma punkts, proti: "... plaša tehnoloģiju amplitūda, kas izveidota, lai atbalstītu novatorisku interaktīvu pakalpojumu sniegšanu, kas apgādāta ar vienmēr pieejamu funkcionalitāti, nodrošinot pietiekamu joslas platuma jaudu, kas izvērsīs laikā un pieļauj vienlaicīgu balss un datu pakalpojumu lietojumu";

1.15 **ierosina** platjoslas definīcijas papildinājumu kā iespējas sniežošu infrastruktūru un ātrdarbīgu sakaru tīklu, svarīgu

instrumentu, utilitū un mehānismu elementus (EII draiveru pakalpojumu platforma) ePakalpojumu atbalstā tiešsaistes, drošu un uzticamu reālā laika datu apmaiņā;

1.16 **atbalsta** pievienotās obligātās ātrdarbīga Interneta/platjoslas pieslēguma specifiskācijas, tādas kā aizkave un kļūmju novēršana;

1.17 **ierosina** jaunas iniciatīvas *Digitālo iespēju informāciju tehnoloģija (DOIT)* uzsākšanu visiem, pievēršot īpašu uzmanību mazāk attīstītajām sfērām, izvēršot informācijas infrastruktūru un atbalstos pašreizējās vai ieviešot jaunas ekonomiskās aktivitātes ar izglītības, popularizēšanas un informācijas infrastruktūras finansēšanas starpniecību;

1.18 **rosina** vietējās iestādes, rekonstruējot vai būvējot ielas un ceļus, konstruēt un būvēt sakaru kabeļus, pazemes cauruļvadus vai instalēt tos kopā ar citām kabeļu sistēmām un komunālajiem cauruļvadiem (ielu apgaismojums, strāvas kabeļi) kā ilgtermiņa investīciju;

1.19 **rosina** vietējās varas iestādes un Eiropas Komisiju izvērtēt modeli, kurā viena pati uzņēmēj-sabiedrība (vai vietējā iestāde vai iestādes) būvē, pārvalda savā īpašumā un uztur informācijas infrastruktūru. Daudzu pakalpojumu sniedzējiem tad būtu iespēja lietot infrastruktūru uz vienlīdzīga pamata. Galvenais šīs stratēģijas mērķis būtu stiprināt izmaksu konkurenci un pakalpojumu sniedzēju kvalitāti, dodot viņiem visiem vienādas, nediskriminējošas iespējas, kā sasniegt savus klientus;

1.20 **atbalsta** palielinātu konkurenci: dodot iespēju vienkārši un ātri saņemt nepieciešamās licences attiecībā uz infrastruktūras un frekvenču diapazoniem;

1.21 **atbalsta** standartus un pamata lietojumus (kopēji ePakalpojumi) ar kopējiem (savietojamiem) datu modeļiem un datu atribūtiem, piemēram: GIS, 3D un VR vizualizācijas tehnoloģijas telpiskai plānošanai un reģenerēšanai/Platību, nekustamā īpašuma un komunālās infrastruktūras pārvaldība; piekļuve sadalītām un reģistrētām sabiedriskām datu bāzēm, to atjaunināšana; sabiedriski biroja pakalpojumi mājās vai darba vietā; satiksmes pārvaldība: sastrēgumi, nodevas, biļešu apmaksa ar viedo bezvadu (mobilo) ID;

⁽⁸⁾ N.B. Komisija sagatavo Zaļo grāmatu par valsts un privātajām partnerībām Eiropas Savienībā.

⁽⁹⁾ COM(2004) 261 final *Autortiesību un ar tām saistīto tiesību pārvaldība iekšējā tirgū.*

1.22 **atbalsta** vēl plašākus EII mērķus attiecībā uz sakariem/savienojamību/caurlaidspēju/ pieejamību/realitāti:

a) optiskās šķiedras kabeļa pieslēgums katram Eiropas gala lietotājam ar minimālo 10 Mb/s vai lielāku, abpusēji sakari, izņemot gadījumus, kad ekonomija un optimālā komunikācija (ģeogrāfija, lietotāja vajadzības) prasa citus risinājumus, piemēram, (ātrdarbīgus) vara vadus vai fiksētu bezvadu piekļuvi (WFA)/satelītu pārraidi:

25 % — 2006. gada beigās;

70 % — 2010. gada beigās;

b) joslas platums un pieejamība, lai nodrošinātu IP telefoniju nomadu lietotājiem — 2006. gada beigās;

c) pamatots ik mēneša platjoslas pieslēguma izmaksu izcenojums ar 10 Mb/s caurlaidspēju, drošu Internetu un uzticamiem darījumiem, multimediju IP "telefoniju", digitālo TV/radio (multimediju) pārraidēm (digitālās tiesības nav iekļautas cenā) — 2006. gada beigās;

1.23 **atbalsta** sekojošas Eiropas informācijas infrastruktūras (EII) stratēģijas:

a) tiešsaistes, uzticama, droša, autentiska un uzticama multimediju datu un dokumentu apmaiņa — 2006. gada beigās;

b) sadalīta, savietojama, kompleksa piekļuve datiem un to atjaunināšana — 2007. gada beigās;

c) piekļuve virtuālai vai simulētai videi un reālajiem procesiem un to kontrole reālajā laikā — 2008. gada beigās;

1.24 **atbalsta** EII pakalpojumu platformu:

a) saskaņu starp ES lietotām sertificēšanas un pārbaudes sistēmām;

b) eNauda/eApmaksa ar ļoti reālām darījumu un pārvaldības maksām;

c) telemedicīna (eVeselība), eMācības;

d) ar vadiem savienota kopiena: telemetrija, procesu vadība, ēku un telpu pārvaldība.

1.25 **apzinās**, ka lielākā daļa tradicionālās "telefonijas" vara vadu komunikāciju kļūst novecojusi vai pakļauta ļoti nopietnai konkurencei (lokālo tīklu konfigurāciju sadalīšana). Valstu valdības neveic nepieciešamo restrukturēšanu un iesaistās diskriminējošā darbībā, kuras sekas ir modernās informācijas infrastruktūras ieviešanas palēnināšana.

2. Reģionu komitejas ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **iesaka** Komisijai sekmēt noteikumu ieviešanu:

a) dalītās infrastruktūras konkurences uzraudzība un veicināšana, balstoties uz nediskriminējošiem, vienlīdzīgas maksas noteikumiem visiem operatoriem vai pakalpojumu sniedzējiem;

b) NRA (valsts regulējošajai iestādei) jāļauj izdarīt frekvenču izvēli FWA un jāsamazina licenču maksas lauku vai mazāk labvēlīgiem rajoniem;

2.2 **iesaka** Komisijai atbalstīt EII finansēšanu ar sekojošu orientāciju un prioritātēm:

a) cauruļvadu būvniecība;

b) pakalpojumu platformas attīstība;

c) kabeļu un tīklu aprīkojums lauku un mazāk labvēlīgos rajonos;

d) NRA samazināt licenču maksas mazāk labvēlīgiem rajoniem;

2.3 **iesaka** Eiropas Komisijai nākamajā dokumentā par ātrdarbīgu sakaru stratēģijām (ES 25, ieskaitot jaunās kandidātvalstis), kas jāizdod 2004. gada oktobrī, uzsvērt visaptverošas un tālu sniedzošas tehnoloģiskās priekšrocības Eiropas informācijas infrastruktūrā.

Briselē, 2004. gada 18.novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Darbības plānu eEiropa 2005: aktualizētais variants

(2005/C 71/14)

REĢIONU KOMITEJA,

Nemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par *Darbības plānu eEiropa 2005: aktualizētais variants* (COM(2004)380 final),

Ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 17. maija lēmumu, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu, konsultēt to šajā jautājumā,

Nemot vērā tās Biroja 2004. gada 20. aprīļa lēmumu lūgt Kultūras un izglītības komisijai izstrādāt atzinumu par šo jautājumu,

Balstoties uz savu atzinumu par *eEiropa 2005: Informācijas sabiedrība visiem* (CdR 136/2002 fin) ⁽¹⁾,

Balstoties uz savu atzinumu par *Elektronisko institūciju dienestu vieta (epārvalde) Eiropas nākotnē*,

Ņemot vērā tās atzinuma projektu CdR 193/2004 rev. 2, kas pieņemts 2004. gada 22. septembrī Kultūras un izglītības komisijā (Ziņotājs bija **Risto Ervelā kungs**, Sauvo padomes priekšsēdētājs, Dienvidrietumu Somijas (FI/ELDRP) Reģionālās padomes priekšsēdētājs,

tā kā

- 1) Informācijas un komunikācijas tehnoloģijai pienākas svarīga loma Lisabonas stratēģijas īstenošanā ekonomiskajā un sociālajā jomā kā arī saistībā ar ilgtspējīgu attīstību.
- 2) Sociāli un reģionāli izlīdzsvarota Eiropas informācijas sabiedrības izveidošanās ir uzskatāma par augstāko mērķi.

Savā 57. plenārajā sesijā, kas notika 2004. gada 17. un 18. novembrī (2004. gada 18. novembra sēdē), pieņēma sekojošu atzinumu:

1. Reģionu komitejas viedokļi

Sociāli un reģionāli izlīdzsvarota informācijas sabiedrība

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **dala** eEiropas darbības plāna vidus termiņa pārskatā paustās raizes saistībā ar digitālo atšķirību ietekmi un apsveic, ka Komisija savā paziņojumā, kas ir šī atzinuma pamatā, padara eiesaistīšanu un sociālo saliedētību, ņemot vērā reģionālo nelīdzsvarotību un digitālo pakalpojumu sniegšanas iespēju, uzlabojot to pieejamību visiem, par prioritāti aktualizētajā darbības plānā.

1.2 **uzskata**, ka pastāvošās atšķirības platjoslas pakalpojumu pieejā un cenās ir kļuvušas par galveno šķērslī vienlīdzīgai pieejai un dalībai informācijas sabiedrībā un **uzskata** par svarīgu, ka digitālo atšķirību pārvarēšanas Forums (*Digital Divide Forum*), kas izveidots, lai nodarbotos ar šo problēmu, uzsāk savu darbu pēc iespējas drīzāk.

⁽¹⁾ OV C 128, 29.5.2003., 14. lpp.

1.3 **konstatē**, ka Komisijas ierosinātie pasākumi digitālajai integrācijai ir derīgi, tomēr **apšaubā** to ietekmi īsā laika periodā. Komiteja **uzskata**, ka digitālās izslēgšanas novēršanai ir jārūpējas par to, lai pilsoņi nepieciešamos pakalpojumus arī turpmāk varētu saņemt pa tradicionālajiem kanāliem.

Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un Lisabonas stratēģija

REĢIONU KOMITEJA

1.4 **piekrīt** Komisijai, ka ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju palīdzību varētu tikt celta produktivitāte un līdzdalības iespējas, tomēr **vērš uzmanību** uz to, ka tās potenciāls, kas neaprobežojas tikai ar elektronikas pakalpojumu sniegšanu noteiktās nozarēs, bet arī, ņemot vērā Kopienas konkurences noteikumus, ietver arī investīciju veicināšanu apgabalos, kuros pieprasījums nav pietiekami pievilcīgs komerciālajiem investoriem, cita starpā, no iestādēm līdz šim ir lietots minimālā veidā.

1.5 **uzskata**, ka gan iepriekšējā Eiropas darbības plāna pasākumi, gan arī ierosinātie pasākumi tā aktualizētajā versijā uzsver elektronisko dienestu attīstību. Vienlaikus ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju palīdzību vēlētā iestāžu efektivitātes paaugstināšanās nav panākama bez nozīmīgas to iekšējo darba veidu pārstrukturizēšanas kā arī sadarbības iestāžu starpā.

1.6 **atbalsta** paziņojumā pausto attēlojumu, ka sākot ar 2005. gadu ES informācijas sabiedrības politika būs horizontāli ciešāk saistīta ar dažādajām Lisabonas stratēģijas jomām, tā līdzās ekonomiskajiem un sabiedriskajiem mērķiem vairāk vērā tiks ņemtas arī attiecības starp informācijas un komunikācijas tehnoloģijām un ilgtspējīgu attīstību.

Paplašināšanās ietekme

REĢIONU KOMITEJA

1.7 **apsveic**, ka Komisija nekavējoties reaģē uz nepieciešamībām, kas radušās saistībā ar paplašināšanos un piedāvā aktualizētu Eiropas darbības plānu.

1.8 **konstatē**, ka, saistībā ar paplašināšanos, ar salīdzinošajiem indikatoriem (benchmarking) mērītajās vienības, atšķirības dalībvalstu un īpaši arī reģionu starpā ir palielinājušās. Komiteja **apsveic** Komisijas ierosinātos pasākumus par informācijas dienesta izveidošanu rezultātu salīdzināšanai.

1.9 **cer**, ka tur attīstīto tīklu reģionālās un vietējās pašpārvaldes, kuras arī ietver jaunās dalībvalstis, varēs lietot labu pieredzi apmaiņai.

Vietējo un reģionālo pašpārvalžu loma darbības plāna īstenošanā

REĢIONU KOMITEJA

1.10 **uzsver** Eiropas reģionālo un vietējo pašpārvalžu svarīgo un bieži vien neatkarīgo lomu elektronisko iestāžu dienestu īstenošanā pārvaldes jomā, veselības aprūpē, kultūras, tūrisma kā arī izglītības jomā. Pašpārvaldes arī piedalās reģionālā un vietējā datu pārvaldes un elektroniskās uzņēmējdarbības saišu attīstībā.

1.11 **uzskata**, ka bez plašas Eiropas reģionālo un vietējo pašpārvalžu dalības nav īstenojami ierosinātie procesi atklātās koordinācijas pielietošanā, ar kuru ir jāveicina brīvprātīgs un daudzpusīgs pienākums elektronisko dienestu ieviešanā.

2. Reģionu komitejas ierosinājumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **cer**, ka Komisija savas politikas precizēšanai par informācijas sabiedrību, publicēs sintēzi starp iepriekšējo Eiropas 2005 darbības plānu un tā aktualizēto variantu.

2.2 **iestājas par** to, ka platjoslas dienestu pieejas novērošana ir jāuzlabo, vairāk vērā ir jāņem lietotāju dažādās nepieciešamības, jo platjoslas dienesti ar mazāko jaudu nespēj atbilst darbības plānā uzstādītajiem mērķiem par publiskajiem elektroniskajiem pakalpojumiem, īpaši nomaļākajos reģionos.

2.3 **uzsver**, ka pieeja sabiedriski svarīgiem informācijas un komunikācijas tehnoloģijas dienestiem nevar būt atkarīga tikai no tā, vai to attīstība ir kādas teritorijas privātā sektora interesē vai nē. Iestādēm nepieciešamības gadījumā arī pašām ir jāveic pasākumi, lai lietotājiem nodrošinātu nepieciešamo pieeju šiem pakalpojumiem.

2.4 **cer**, ka īpaši pie labas pieredzes izplatīšanas, līdzās elektroniskajiem iestāžu pakalpojumiem tiks arī konstatēts, kā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijas pielietošanu var tikt uzlabota tradicionālo pakalpojumu kvalitāte un produktivitāte un ar tehnikas palīdzību samazināta birokrātija.

2.5 **atbalsta** pan-Eiropas dimensijas iesaistīšanu elektroniskajos iestāžu pakalpojumos, vienlaikus arī **uzsver**, ka arī citās dalībvalstīs pie uzņēmējiem un pilsoņiem ikdienā nepieciešamo publisko dienestu nodrošināšanas galvenie atbildīgie ir reģionālās un vietējās pašpārvaldes. Tādēļ ir grūti iedomājams kā varētu attīstīties funkcionēt spējīga pan-Eiropas dimensija bez ciešas vietējo un reģionālo pašpārvalžu līdzdalības.

2.6 **ierosina** veikt tiešu iemeslu izmeklējumu, kādēļ Eiropā elektronisko iestāžu dienestu pakalpojumu izmantošana atrodas zem lietošanā esošā piedāvājuma.

2.7 **uzsver** nepieciešamību, ka pie nacionālo un reģionālo elektronisko veselības pakalpojumu (eVeselība) plānu attīstības visām iesaistītajām pusēm tiek nodrošināta līdzdalība.

2.8 **izsaka cerību**, ka darbības plānā prasītā elektronisko mācību starpoperacionalitāte var tikt attīstīta tālāk, izstrādājot kritēriju katalogu elektroniskajām mācībām dažādajiem vispārējās un profesionālās izglītības līmeņiem.

2.9 **uzskata par svarīgu**, ka Komisija pēc iespējas drīzāk izpēta tirgu vai respektīvi starpoperacionalitāti digitālajiem parakstiem, kas ņem vērā arī iestāžu sertifikātus un īpaši uzsverot pan-Eiropas dienestus.

2.10 **prasa**, lai Komisija aktīvi rūpējas par to, lai tehniskā vienkāršošana saistīta ar digitālajiem parakstiem, īpaši iestādēs, nenoved pie tā, ka to lietošana tiek saistoši noteikta, kaut arī tas pakalpojumu kvalitātei un drošībai nav ne nepieciešams, ne arī derīgs.

2.11 **norāda** uz to, ka līdzās pakalpojumu lietotājiem domātajam procesam digitālajos parakstos vismaz tikpat svarīgi ir tiktāl attīstīt digitālā paraksta izmantošanu, lai pilsoņi varētu būt pilnīgi droši, ka kāds iestādes vai uzņēmuma paziņojums pilsonim patiešām arī nāk no norādītā sūtītāja.

2.12 **atbalsta** Komisijas ierosinātos pasākumus par mobilo maksājumu attīstību un **uzsver**, ka augstais Eiropas mobilo

telefonu tirgus līmenis dod iemeslu cerībām, ka maksājumi par mobilajiem ceļiem nākošajos gados būs veicinošs spēks Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanai.

2.13 **konstatē**, ka Komisijas devums digitālo tiesību pārvaldes attīstībā un iesaistīto pušu iekļaušanā kopīgās apspriedēs ir nepieciešams. Digitālo tiesību īpašnieki tiks iedrošināti vienoties cik tālu var tikt veidota savstarpējā sadarbība.

2.14 **apsveic** Komisijas plānu izveidot datu banku par MVU labajām pieredzēm elektroniskajā uzņēmējdarbībā un **cer**, ka arī Eiropas reģionālās un vietējās pašpārvaldes ciešā sadarbībā ar MVU piedalīsies datu bāzes aktīvā izveidošanā un lietošanā

2.15 **prasa**, lai risinot digitālo atšķirību radītās problēmas, Komisijas ieteikumi par platformas neatkarību attiektos ne tikai uz dažādajiem elektroniskajiem pakalpojumiem, bet arī uz tradicionālajiem pakalpojumu kanāliem.

2.16 **uzskata**, ka eEiropas informācijas dienestu salīdzinošajiem indikatoriem būtu līdzās dalībvalstu salīdzināšanai jāuzrāda arī reģionu salīdzināšana, jo ievērojamākās atšķirības īpaši pastāv starp reģioniem. Zināšanas par sava reģiona trūkumiem dod iespēju virzīt lēmumpieņemšanas procesu uz to novēršanu.

Brisele, 2004. gada 18. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB

Atzinums par Zaļā grāmata par līdztiesību un diskriminācijas apkarošanu paplašinātajā Eiropas Savienībā

(2005/C 71/15)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Zaļo grāmata par līdztiesību un diskriminācijas apkarošanu paplašinātajā Eiropas Savienībā COM(2004) 379 galīgā red.,

ņemot vērā 2003. gada 1. jūlija Biroja Lēmumu lūgt Ekonomikas un sociālās politikas komisijai izstrādāt atzinumu par šo tēmu, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 5. punktu.

ņemot vērā savu atzinumu par vienādu attieksmi (CdR 513/99 galīgā red.)⁽¹⁾,

ņemot vērā savu atzinumu par vienlīdzības principa īstenošanu sievietēm un vīriešiem attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem un apgādi ar tiem (CdR 19/2004 galīgā red.)⁽²⁾

ņemot vērā savu atzinuma projektu (CdR 241/2004 rev.1), kuru 2004. gada 4. oktobrī pieņēma Ekonomikas un sociālās politikas komisija (ziņojuma sniedzējs: **Peter Moore kgs**, Šēfildas padomes loceklis (UK/ELDRP)),

savā 57. plenārajā sesijā 2004. gad a17. un 18. novembrī (18. novembra sēdē) vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu:

1. Piezīmes

REĢIONU KOMITEJA

I. Sastopoties ar paplašināšanās izaicinājumiem

1.1 **Atbalsta** Komisijas uzskatu, ka visām dalībvalstīm paplašināšanās ir jāizmanto kā stimuls savu centienu paātrināšanai, kā arī izaicinājumu atrisināšanai, ar kuriem ir sastapušās minoritātes, un atziņu, ka tas jo īpaši attiecas uz čigāniem.

1.2 **Piekrīt**, ka tiesībās balstīta pieeja attiecībā uz tādām jomām kā invaliditāte, vecums un seksuālā orientācija, kā tas ir atspoguļots ES antidiskriminācijas politikā, ir joprojām relatīvi jauna koncepcija gan valsts varas iestādēm, gan arī NVO dažās dalībvalstīs.

1.3 **Nožēlo**, ka, neesot ES līguma 13. panta grozījumiem, Kopienas likumu pieņemšana šajā jomā turpina pieprasīt vienbalsīgu nolīgumu.

II. Īstenojot antidiskrimināciju likumdošanā un praksē

1.4 **Nožēlo** aizsardzības hierarhijas rašanos starp dažādām grupām 13. panta ietvaros. Starpība paliek gan materiālajā sfērā, gan arī dažādu diskriminācijas veidu izpildes mehānismos

⁽¹⁾ OV C 226, 08.8.2000, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 121, 30.4.2004, 25. lpp.

– efektīva pieeja antidiskriminācijai pieprasa lielāku līdztiesību pieejamajā aizsardzības līmenī un šai sakarā tiesību saskaņas pastiprināšanā. RK arī atgādina Komisijai, ka vispusīgāka ES politika attiecībā uz invaliditāti, vecumu, seksuālo orientāciju, reliģiju un ticību vēl trūkst. Piemēram, RK atzīst, ka invalīdi bieži vien saskaras ar diskrimināciju nepieejama sabiedriskā transporta veidā, ēku un nepieejamas informācijas/komunikāciju ziņā. Komisija nav publicējusi nevienu paziņojumu īpaši un tikai par seksuālās orientācijas jautājumiem ES likumos un politikā, kaut arī šī tematika skaidri ietilpst Līguma 13. pantā.

1.5 **Nem vērā**, ka nepietiekams institucionāls individuālu prāvnieku atbalsts, kur individuāli prāvnieki paliek primārais izpildes mehānisms, strikti samazina likuma efektivitāti. Individuālas personas sastopas ar grūtībām pierādījumu apkopošanā, nepieciešamo garantiju pret vajāšanu ieguvē un ievērojamām finansiālām problēmām, sedzot tiesas izmaksas.

1.6 **Uzskata**, ka, iekams “maigajiem likumiem” un nelikumu darbībām var būt ietekme (tādi jautājumi kā memorands, rezolūcijas, deklarācijas utt.), tie cenšas būt efektīvāki, veidojot uz jau pastāvoša likuma un saistot Kopienas likumus. Piemērs būtu Komisijas vadlīniju par invalīdu nodarbinātību nelielie panākumi (kuru nestiprināja ES tiesiskie priekšraksti) valsts likumīgās attīstības ziņā.

III. Uzlabojot datu apkopošanu, novērošanu un analīzi

1.7 **Nem vērā**, ka sistemātiska datu un informācijas apkopšana nodrošina ES ar labāku diskriminācijas izvietojuma un atgadījumu pārskatu, labāku stratēģiju un metožu formulēšanu, lai uzlabotu datu salīdzināmību, objektivitāti, atbilstību un uzticamību Kopienas līmenī, labāku politikas un finansējuma ieguldījumu un lielāku sadarbību ar nacionālās universitātes izpētes centriem, NVO un speciālistu aizstāvības grupām/centriem. Vietējām un reģionālajām varas iestādēm jau ir galvenā loma notiekošajā datu apkopšanā un informācijas analīzē.

IV. ES līdzekļu optimāla lietošana

1.8 **Atzīmē**, ka, neskatoties uz savu projektu ieguldījumu un apmēru, mazākās NVO un masu organizācijas reizēm nevar piekļūt ES finansējumiem, lielākoties pārmērīgi sarežģītās birokrātijas dēļ; **uzskata**, ka mazajām vietējām un reģionālajām organizācijām sava darba turpināšana bez finansējuma ir neiespējama.

V. Pastiprinot sadarbību ar ieinteresētajām pusēm

1.9 **Atbalsta** vietējo un reģionālo varas iestāžu galvenās lomas Zaļajā grāmatā atzīšanu attiecībā uz līdztiesību un antidiskrimināciju paplašinātajā Eiropas Savienībā; kā vadošie darba devēji, vietējās un reģionālās varas iestādes īstenojot savas funkcijas, aplūko **pozitīvu darbību** attiecībā uz: a) nepieciešamību samazināt diskrimināciju saskaņā ar direktīvām; b) nepieciešamību samazināt nelikumīgu uzņēmējus; c) nepieciešamību veicināt iespēju līdztiesību starp personām no 13. panta grupas un citiem cilvēkiem.

VI. Nodrošinot komplementaritāti ar citām ES politikas jomām

1.10 **Apsver**, ka Pamattiesību hartas iekļaušana uzsvērtu diskriminācijas jomas, kuras neaptver pašreizējie likumi.

1.11 **Apšaubā**, vai dažādās politikas jomās galvenais virziens ir bijis pietiekami risināts un vai dažas likumu un politikas iniciatīvas pašas ir savienojamas ar antidiskriminācijas likumu loģiku un darbībām, kas ir veiktas saskaņā ar 13. panta aizbildnību.

1.12 **Atzīmē**, ka, lai gan abpusējā ES iegūtās kvalifikācijas atzīšana ir tikusi paplašināta, nav nolīguma attiecībā uz trešās valsts pilsoņu kvalifikācijas iegūvi ES vai kvalifikācijas, kas ir iegūta ne ES valstīs, neskatoties uz šīs kvalifikācijas īpašnieka pavalstniecību.

1.13 **Nožēlo** neprecīzus un stereotipiskus dažādu 13. panta grupu attēlojumus, kas radīja dažu grupu sabiedriskās uztveres un cieņas eroziju sabiedriskajā dzīvē, politiskajā retorikā, plašsaziņas līdzekļos un reklāmā. Tas iedragā vienādas attieksmes principu.

1.14 **Atbalsta** 2004. gada janvārī pieņemto Direktīvu 2003/109/EC, kas piešķir tiem trešo valstu pilsoņiem, kuri 5 gadus ir bijuši likumīgi dalībvalsts iedzīvotāji, juridisko statusu, kas ir pielīdzināms dalībvalstu pilsoņu statusam Rases vienlīdzības direktīvas papildināšanai. Tomēr, lai risinātu jautājumu par pavalstniecības vai pilsonības, vai balsstiesību piešķiri, direktīva ir labāk jāizskaidro.

2. Ieteikumi

REĢIONU KOMITEJA

I. Sastopoties ar paplašināšanās izaicinājumiem

2.1 **Pieprasa** īpašu finansējuma piešķiršanu un īpašas darbības plāna iedaļas, kas būtu veltītas čigānu projektiem.

2.2 **Pieprasa** plašākas diskusijas, debates un izglītības forumus starp visām dalībvalstīm par sociālās pilsonības, diskriminācijas un cilvēku pamattiesību un sabiedrisko tiesību jautājumiem, un konsultācijas un novērošanas procesus nacionālajā līmenī, lai apkarotu diskrimināciju visos jautājumos, kurus aptver 13. pants.

II. Īstenojot antidiskrimināciju likumdošanā un praksē

2.3 Norādot uz savu iepriekšējo lēmumu, **delegē** pašreizējam ģenerālsekretāram, lai izvērtē ģenerālsekretariāta personāla politiku un nodarbināto profilu attiecībā uz saskaņu ar jauniem tiesiskajiem priekšrakstiem un lai ziņo gan birojam, gan arī šai komisijai sešu mēnešu laikā; pasūta un publicē antidiskriminācijas pozitīvās pieredzes vadlīnijas vietējās varas iestādēm kā, piemēram, darba devējiem, šīm vadlīnijām jāietver piemēri no katras dalībvalsts par pasākumiem katram no sešiem diskriminācijas iemesliem saskaņā ar EK Līguma 13. pantu.

2.4 **Pieprasa**, lai vispārējie likumi par pieeju precēm un pakalpojumiem tiktu paplašināti uz visām 13. pantā ietvertajām jomām, pieprasa, lai tiktu nodrošināta lielāka aizsardzība pret diskrimināciju uz vecuma, dzimuma, reliģijas vai ticības un seksuālās orientācijas pamata.

2.5 **Pieprasa**, lai Komisija sadarbotos ar dalībvalstīm un lai nodrošinātu piemērotas, efektīvas, proporcionālas un atrunājošas sankcijas un procedūras pret saistību laušanu saskaņā ar direktīvām un paātrinātu to pārstatījumu valsts likumā.

2.6 **Pieprasa** lielāku institucionālo atbalstu individuālām sūdzībām no 13. pantā minēto grupu puses; organizācijas ar likumisko interesi var ieviest izpildes darbības individuālu prasītāju vārdā vai atbalstam ar to individuālas personas apstiprinājumu; ja ir noteikts pieņēmums par diskrimināciju (piem., fakti, no kuriem var pieņemt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija), pierādījumu smagumam ir vienmēr jābūt pie atbildētāja, jebkāda naidīga izturēšanās vai sekas kā reakcija uz sūdzību nav atļautas.

III. Uzlabojot datu apkopošanu, novērošanu un analīzi

2.7 **Pieprasa** lielāku sadarbību ar dalībvalstīm un valsts varas iestādēm, lai uzlabotu novērošanas un ziņošanas mehānismus.

IV. ES līdzekļu optimāla lietošana

2.8 **Pieprasa** Komisijai sadarbībā ar Eiropas līmeņa ES finansētām NVO meklēt radošas metodes, kas ļautu arī mazām NVO piekļūt ierobežotiem finansēšanas līdzekļiem.

V. Pastiprinot sadarbību ar ieinteresētajām pusēm

2.9 **Uzliek** sev par pienākumu ES antidiskriminācijas darba kārtības tālākattīstīšanu un uzskata, ka tā kopā ar visām ieinteresētajām pusēm stiprāk ir jāiesaista šīs darba kārtības plānošanā, īstenošanā, izveidē un komunikācijas pasākumos.

2.10 **Pieprasa**, lai RK tiktu aicināta kā kaut kas pats par sevi saprotams ES konferencēs un semināros par līdztiesību un antidiskrimināciju un jo īpaši diskriminācijas pret čigāniem jautājumos.

2.11 **Pieprasa** plašākas konsultācijas ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem īstenošanas laikā.

2.12 **Vēršas pie** visām ES institūcijām, lai tās labāk atspoguļotu antidiskriminācijas direktīvu garu ar: a) vispārēju līdztiesības politiku dalībnieku pieņemšanas darbā, nodarbinātības un pakalpojumu ziņā; b) ES organizāciju politiskajiem dalībniekiem un iestādēm ir jābūt līdzsvarotām 13. panta grupu ziņā.

VI. Nodrošinot komplementaritāti ar citām ES politikas jomām

2.13 **Vēršas** pie Komisijas, lai noteiktu, kā tā grasās integrēt Pamattiesību hartas ietvertās grupas pašreizējās direktīvās par antidiskrimināciju, norādot, ka tās tiks iekļautas jaunajā Līgumā.

2.14 **Iesaka**, lai galvenie līdztiesības virzieni ir mehānismi, kas nodrošinātu, ka līdztiesības jautājumi un principi ir ietverti attiecībā uz visu politiku formulēšanu, administrēšanu un izvērtēšanu.

2.15 **Iesaka** Komisijai cieši sadarboties ar RK, lai atbalstītu vietējās un reģionālās varas iestādes līdzvērtības darbības plānu izstrādāšanā un ziņojumu sniegšanā par veiktajiem pasākumiem atbildīgajām līdztiesības iestādēm dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 18. novembrī

Reģionu komitejas

prezidents

Peter STRAUB